

ใครที่ทำตน “ฉลาด พากเพียร สุจริต มีจิตเอื้ออาทร”
จะมีพรตลอดทั้งปี 58

ใครมี 4 อย่างนี้ “โง่ ขี้เกียจ ขี้โกง เอาเปรียบ”
จะเป็นภัย ให้ได้ประสบตลอดปี 58

“เตรียมสู้ภัยแล้ง”

กัลยาโนพรีอบเบลม

โดย โชบุจัง

ปีนี้หลวงพ่อไม่ชวนเสื่อแดง
มาจัดเวทีในวัดอีกหรือครับ?

เข็ดแล้วการเมือง
อยู่กับพระवास
มีแต่เรื่องวุ่นวาย

ดีครับ

ดีมากเลย

ปีนี้จะนิมนต์
แต่พระสงฆ์
มาแสดงธรรม

หลวงพ่อครับ..หลวงลุงสุเทพ
หลวงปู่พุทธะ.. ที่ให้ไปนิมนต์
มากันครบหมดแล้วครับ..!!

506/1856-2014

ปีที่ 6 ฉบับที่ 22 เดือนธันวาคม (2557)-มกราคม-กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2558

ISSN 1906-6317

เจ้าของ

มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์

ประธานอำนวยการ

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

คณะที่ปรึกษา

พระครูศรีปริยัติขยาภรณ์, พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร
พระมหาสุชาติ เกตุคมโฆ, หม่อมนิดาภา จ्ञาณาณอักษร,
คุณสมบัติ ชำตะรุประชีวิน, คุณกรทอง ตำนาวริยะกุล,
คุณสันติ เขว้นพัฒน์, คุณมัทรมชน วงศ์บุญธรรม,
คุณกนกจอม เอกวงศ์กุล, คุณศิริพร ชื่นครุฑ,
คุณกรกมล แซ่โจ้ว, น.ต.เสริม หัตถโกศล,
คุณประดิษฐ์ นันต์, คุณสุภัทรา แซ่อึ้ง, คุณสุทธิพร บุญภักดี

บรรณาธิการ

อดัมมยตา

กองบรรณาธิการ

ว.จิณฺณโสตุณี, พระเร้งชัย เตชฟโล, แม่ชีอุไร บุญธรรม,
คุณอนุชา ยอดบรรยง, คุณฉัตรชัย รัชตวิริยกุล,
คุณรณธรรณ ต๊ะปัญญา, คุณนิชากร โตดนาดี,
คุณเกษรธรรณ ราษฎร์อุดม, คุณสุทธิพงษ์ วงษาชัย

วัตถุประสงค์ของวารสารกัลยาโน

1. เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา
2. เพื่อส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมรายอันตังาม
3. เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและ
ประเพณีไทย
4. เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมของมูลนิธิ-
สวนแก้วและวัดสวนแก้ว
5. เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิด
เห็นของพุทธศาสนิกชน

ออกแบบสิ่งพิมพ์

สำนักงานวารสารกัลยาโน (ติกัลยาโน) วัดสวนแก้ว

หมู่ที่ 1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

Computer Graphics : ว.จิณฺณโสตุณี

เว็บไซต์ / อีเมล

[www.kanlayano.org /](http://www.kanlayano.org/)

Email : Kanlayano@yahoo.com

Kanlayano@gmail.com

พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัดเอกณัฐ กราฟฟิค 99/1610 พิศาล-
โคตรการ 8 แขวงสามตำ เขตบางขุนเทียน กทม. โทร. 0 2496 5267

ปรรณาธิการ ชวนคุย

“ละเหตุทุกข์ได้ เป็นสุขในที่ทั้งปวง”

สุขกาย สบายใจ ขึ้นปีใหม่ทุกท่านครับ

ความสุขเป็นชื่อที่ทุกคนปรารถนากัน ต้องการให้ชีวิตปราศจากความทุกข์ ให้พบเจอแต่สิ่งที่เป็นสุข เทศกาลปีใหม่มารถึง จึงเกิดความต้องการในสิ่งที่ปรารถนามากขึ้นกว่าเทศกาลอื่น ๆ เพื่อให้ชีวิตงดงาม เจริญ มั่งคั่ง ร่ำรวย มีความสุข ในปีต่อไป ดังนั้นความคิดดังกล่าว...คือ การรู้จักปล่อยวางในอดีต ให้ความสำคัญกับปัจจุบันและอนาคตให้มีความสุขมากกว่าที่เป็นอยู่ นับได้ว่าเราปรองดองความสุขภายในตัวเองได้แล้ว ความสุขนั้นก็กระจายไปสู่วงกว้างมากขึ้น จากความสุขแบบแคบ ๆ จะกลายเป็นความสุขแบบกว้าง ๆ เผื่อแผ่เพื่อนมนุษย์ด้วยกัน สังคม ประเทศชาติ เราก็จะมีความสุขเจริญไปตามลำดับ

โอกาสแห่งความสุขมาถึงนี้ จึงขอเชิญชวนท่านทั้งหลายที่ไม่ได้เดินทางไปไหนช่วงปีใหม่ มาเพิ่มความสุขกันได้ที่บ้านสวนแก้ว ซึ่งจะมีกิจกรรม “สวนมนต์ข้ามปี” ฟังธรรมบรรยายจากหลวงพ่อยอดม แดมได้รับหนังสือ-ซีดีธรรมะ ไปฟังที่บ้านอีกด้วย

เข้าเรื่องกันดีกว่า วารสารกัลยาณโณฉบับนี้ ได้เวียนวาระมาพบกันในช่วงปีใหม่นี้พอดี ท่านทั้งหลายคงจะได้รับอาหารกายและอาหารใจกันอย่างมีความสุข ในฉบับนี้ประเพณีปัญญาไปด้วยข้อคิดหลักธรรมดี ๆ จากหลวงพ่อยอดม ที่เต็มเปี่ยมอย่างเช่นเคย เริ่มเรื่องด้วย พรจริง ๆ ปีใหม่ ๒๕๕๘, ตามมา : ตอบเอง, แกล้งกิเลส, มูลเหตุ, อารมณ์หาที่พึ่ง, เก็บตกประเด็นร้อน “กฎอัยการศึก” ฯลฯ พร้อมกับบทความของผู้รู้หลายท่านได้หยิบยกลงมาตีพิมพ์ในครั้งนี้ด้วย สรุปแล้วฉบับนี้เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ที่จะสร้างตาปัญญาภายในตัวเองได้เป็นอย่างดี

ธรรมและเมตตา ขออนุโมทนาบุญกับทุกท่าน ที่มีส่วนร่วมในการพิมพ์วารสารกัลยาณโณ ได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ดังนั้นทุกท่านล้วนเป็นกัลยาณธรรมที่มีจิตเป็นบุญกุศลอย่างเต็มเปี่ยมที่ได้สร้างหลักฐานทางธรรมเอาไว้ในโลกใบนี้ ได้มีสื่อไว้เติมเต็มอาหารทางจิตใจไว้บริโภคและเข้าถึงธรรมได้อย่างยั่งยืน เทอญ.

อดัมมยตา...

น้ำดื่ม “ร่มโพธิ์แก้ว”

๐ ชื่อน้ำดื่ม
ใครใครบอก

ย่ากรขอ
โมทนา

๐ ที่ว่า “น้ำ
ช่วยคนแก่
บรรดาสัตว์
กุศลยิ่ง

๐ น้ำหล่อเลี้ยง
ชุบชีวา
ดื่มน้ำ
ทุกเพศวัย

๐ เชิญร่วมบุญ
แนะนำแนว
อายุยืน
เทพประทาน

“ร่มโพธิ์แก้ว”
โครงการนี้

สมทบทุน

กุศลจิต
คือชีวิต”

ให้สบาย
พืชพันธุ์ไม้
เลิศล้ำ

จิตและกาย
พาสงก

“ร่มโพธิ์แก้ว”
อิมเอมอาบ

ทุนสะสม

ปรีดีเปรม

ชื่นกมล

พรสวรรค์

แจ้วไม่หยอก
ดินักหนา

บุญศรัทธา

คิดดีจริง

ไม่ผิดแน่

ทั้งชายหญิง

ได้พึงพิง

ด้วยน้ำใจ

คลายเหนื่อยล้า

สุขสดใส

แล้วปลอดภัย

ตราบนิรันดร์

“ร่มโพธิ์แก้ว”

เกษมสันต์

ผลอนันต์

แต่ท่านเทอญ.

- 5 **พรจริง ๆ ปีใหม่ ๒๕๕๘**
 โดย...พระราชธรรมนิเทศ
- 9 **“ถามมา...ตอบเอง”**
 โดย...พระราชธรรมนิเทศ
- 17 **“แกลั้งกิเลส”**
 โดย...พระราชธรรมนิเทศ
- 41 **ปรารภธรรม “มูลเหตุ”**
 โดย...พระราชธรรมนิเทศ
- 57 **ปรารภธรรม “อารมณ์หาที่พึ่ง”**
 โดย...พระราชธรรมนิเทศ
- 73 **เก็บตก ประเด็นร้อน**
 “กฎอัยการศึก”
 โดย...พระราชธรรมนิเทศ
- 77 **สะกิดธรรม จาก...สวนโมกข์**
 ถึง...สวนแก้ว เรื่อง “หลักการ
 แก้ปัญหาที่จะให้การเมือง
 มีธรรมะ”
 โดย...พุทธทาส
- 81 **ใคร่ครวญในธรรม**
 เรื่อง “พิจารณามรณานุสติ 4”
 โดย...พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร

- 89 **ฤดูฝน ชุ่มธรรม...**
 เรื่อง “วิธีแห่งศรัทธา”
 โดย...พระเรวัชชัย เดชพล
- 93 **ชุมนุมคติธรรม “มงคลอันสูงส่ง”**
 โดย...ละอองธรรม
- 97 **ชุมนุมสไตร์ “มายาโลกว่าแหว”**
 โดย...พจิมล
- 101 **สวนแก้วแฟร์ “ชิง”**
 โดย...มูลนิธิสวนแก้ว
- 105 **ภาพ...พัฒนา**
- 113 **ยิ้มเข้าไว้ ใจไม่ทุกข์**
 “มิติ...มิตรภาพ”
 โดย...โยมแอ้ว สังขทาน
- 114 **สัปดาห์พิเศษ : ข้อคิด สะกิดธรรม**
 หลวงพ่อดม “ทำไมถึงบวชไม่สึก”
 โดย...พระราชธรรมนิเทศ
- 116 **วิตามินใจ “สีสันของชีวิต”**
 โดย...นายมะเนาว์
- 117 **รายนามผู้บริจาคทรัพย์พิมพ์**
 วารสารกัลยาณ

คน

ชอบขอพรปีใหม่ ไปไหว้พระ
อ้อนวอน...ขอพร ! ก็เลยกลายเป็น
พุทธอ้อนวอน พุทธพิธี ถึงเทศกาลปี
ใหม่พิธีอ้อนวอนกันทั่ว โดยนึกว่าจะได้รับศีล
รับพรจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์เสียเป็นกันส่วนใหญ่

ที่นี้พรที่เคยได้ฟังได้พูดกันมาเยอะ
นั่นก็คือ “**กรรมพร**” กับ “**พรอ้อนวอน พร
ขอ**” นี่ก็เป็นพวกพรอีกประเภทหนึ่งที่ชอบขอ
เอา อีกคำหนึ่งคือคำว่า “**กรรมพร**” แปล
ว่า พรที่ต้องกระทำ ต้องประพฤติก่อให้เกิด 4
เรื่อง **จึงจะเกิดพรจริง ๆ**

1) **ปัญญาพละ** ก็คือทำให้เกิดปัญญา
ใช้หู ใช้ตา แสวงหาสิ่งที่ให้เกิดความรู้มา
ให้ดำรงชีวิต อย่างชนิดใช้หูใช้ตา เพื่อการ
ศึกษา เพิ่มพูนปัญญา อย่างนี้ไม่ต้องอ้อนวอน
จากวัดไหน ! แต่ก็เกิดพรขึ้นได้เรื่อย ๆ

พรจริง ๆ
ปีใหม่
๒๕๕๘

ใครที่กำลัง "ฉลาด"
พากเพียร สุจริต
มีจิตเอื้ออาทร"
พรก็จะเกิดโดยไม่มี
คำว่า "ขบถ"
เฉพาะต้นปี กลางปี
ปลายปี
จะมีพรตลอดทั้งปี
ถ้ามี 4 อย่างนี้

แต่ถ้ามี 4
อย่างนี้
"โง่" ก็เก่งจ้ะ "โง่"
เอาเปรียบ"
จะเป็นนัก ให้ได้
ประสบตลอดปี 58

2) **วิริยพละ** ทำยังไงให้ฉลาดที่
จะไม่ย่อท้อถอยต่อปัญหา และอุปสรรค
ท่านเรียกว่า **"วิริยะ"** ฉลาดเต็ม
วิริยะ ด้วยการเอาพื้นฐานคุณบุคคล
หรือที่เรียก "Idols" ว่าคนนี้เป็น
ต้นแบบแห่งความเพียร ความขยันที่
เราชื่นชอบ มาเติมใส่อารมณ์เรา ให้
อารมณ์เรามีความขยันขันแข็ง เพิ่มขึ้น
ต่อสู้อุปสรรคในการทำมาหากินเลี้ยงชีพ
ครอบครัวของตัวเอง ไม่ให้ออกอยาก
ถ้ามีความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จ
ในการที่จะมีกินมีใช้ ก็น่าจะก้าวหน้า
โดยไม่ต้องไปอ้อนวอนขอน้ำมนต์
ที่ไหน เพราะความเพียร (**เหงื่อออก
นี้ มันดีกว่าตั้งหลายเท่า**)

3) **อนวัชชพละ** ฉลาดที่จะไม่
โกงใคร จนเขาตราหน้าว่า **"อ้ายคน
ขี้โกง...คบไม่ได้"** ที่เรียกว่า **อนวัช-
ชะพล้ง** คือ พล้งของความสุจริตไม่
เคยคิดทรยศ คบโกงเพื่อนพ้องร่วม
กิจการ และประเทศชาติจนเป็นที่ได้รับ
เครดิต ได้รับการยกย่องว่า **"เป็น
ผู้ซื่อสัตย์สุจริต"** ถ้าใครรักษาความ
สุจริตของชีวิตไว้ได้ไม่ต้องไปไหว้ขอ
พรที่ไหนเลย พรจะไหลเข้ามาเพราะ
พฤติกรรม กระทำปฏิบัติให้เกิดความ
สุจริตเป็นชีวิตจิตใจ เป็นสายเลือด แล้ว
ก็จะได้พรไม่หยุด

**“เขาขาดเหลือ เขาหนักอก
หนักใจเรื่องอะไร !”**
จะเป็นสงเคราะห์
ด้วยธรรมให้ข้อคิด
จะเป็นสงเคราะห์ด้วยรายได้
อามิสสินจ้าง
ให้เขาทำงานพิเศษบ้าง
มีรายได้เพิ่มขึ้นบ้าง
สงเคราะห์ญาติ
สงเคราะห์แม่กระทั่ง
สัตว์ที่มันอดอยาก
หิวโหย

4) สังคหผละ สุดท้ายต้องฉลาดในการสร้างเสน่ห์ให้ตัวเอง
ด้วยมี**สังคหพลัง** คือ สงเคราะห์เกื้อกูลจะเป็นสงเคราะห์ญาติ คนไข้
ผู้ได้บังคับบัญชาเขาเคยพูดกันว่า ตำรวจผู้ใหญ่เคยคาบโทษว่า ถ้า
ลูกน้องฆ่าตัวตาย ผู้ใหญ่ผู้บังคับบัญชาจะเดือดร้อนด้วย เพราะว่าไม่
ดูแล ไม่สงเคราะห์ ไม่เอาใจใส่ว่า **“เขาขาดเหลือ เขาหนักอก
หนักใจเรื่องอะไร !”** จะเป็นสงเคราะห์ด้วยธรรมให้ข้อคิด จะเป็น
สงเคราะห์ด้วยรายได้ อามิสสินจ้าง ให้เขาทำงานพิเศษบ้าง มี
รายได้เพิ่มขึ้นบ้าง สงเคราะห์ญาติ สงเคราะห์แม่กระทั่งสัตว์ที่มัน
อดอยากหิวโหย

แคล้วคลาด ปลอดภัย ร่มเย็นเป็นสุข อยู่เย็นเป็นสุข”

ใครที่ทำตน “ฉลาด พากเพียร สุจริต มีจิตเอื้ออาทร” พรก็จะเกิด โดยไม่มี คำว่า “หยุด” เฉพาะต้นปี กลางปี ปลายปี จะมีพรตลอดทั้งปี ถ้ามี 4 อย่างนี้

แต่ถ้ามี 4 อย่างนี้ “โง่ ชี้อภัย ชี้อภัย เอาเปรียบ” จะเป็นภัย ให้ได้ประสบตลอดปี 58 เลยก็ได้ แต่ถ้าทำให้พรเกิดตามเบื้องต้นตอนแรกแล้ว รับรองได้ว่า “แคล้วคลาด ปลอดภัย ร่มเย็นเป็นสุข อยู่เย็นเป็นสุข” ได้ตลอดปี 58 ถ้ามีกรรมพร แต่ถ้าอ่อนวอนขอไปเรื่อย ๆ ไม่แน่นอนไม่รับประกัน กับพรนั้น (ทำวพิมเนศ ทำวมหาพรหม คนนิยมไปอ่อนวอน ก็ตอนนี้ท่านก็ถูกขายเสียแล้ว ก็ระวังแล้วกัน อย่าไปอ่อนวอนพร พวกนั้นมาก เสียเวลาสูญเปล่า เสียของไหว้เช่นค่วย) เจริญพร.

ถามมา

ตอบเอง

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

1. ผ่านพ้นปี 57 รู้สึก
ภูมิใจกับการทำอะไรและ
รู้สึกแย่ที่สุดในเรื่องอะไร ?

น่าจะเป็นเรื่องเซ็คเรตติ้ง แล้วมันกระต๊อง
ขึ้น หลังจากเราขาลงมาหลายปี โอ้ย ! ตอน
เลื้อยแดงเข้าวัดมานี้ คนก็ด่าว่า กิจนิมนต์ก็ลด
ไป 2-3 วัน บางทีไม่ม้างานเลย แต่มาถึงปลาย
ปี 57 งานเข้าบางวัน 3 งาน 2 งาน 4 งาน
ก็ต้องเรียกว่า “เรตติ้ง” ถ้าเซ็คแล้วมันกลับ
มา ก็ต้องบอกว่า “**ขาขึ้นก็ต้องภูมิใจ**”

บางคนอาตมาเคยได้ยินครั้งหนึ่ง ท่าน
อนุศาสน์ทหาร อาตมาบอกว่า “**ตอนนี้อาตมา
ขาลง**” เมื่อต้นปี 2-3 ปีที่แล้ว

แกบอกว่า เอ ! ในความรู้สึกของแก บอก
ว่า “**เป็นดาวค้างฟ้า**” อ้อ ! ฟังแล้วก็น่าจะปลื้ม

ได้บ้างเหมือนกัน แต่ถ้ามันหายไปเงียบ
ไปตกไป ไม่มีใครนิมนต์ ไม่มีใครนั่นนี่

ที่จริงแล้วพระไม่มีใครนิมนต์ก็
ทำอย่างอื่น กรรมฐาน วิปัสสนา หรือ
ว่าไปศึกษาหาความรู้อย่างอื่น เขียน
หนังสือหนังสือหมั่นก็ได้ ก็ต้องเรียกว่า
เรื่องที่มีภูมิใจสูงสุด น่าจะเกี่ยวกับเรื่อง
**“เราเริ่มเข้าใจอะไร....ในชีวิต
ที่ดีมากขึ้น”** เช่น

เมื่อก่อนไม่รู้เรื่องกฎหมายอะไร !
เออ ! พออยู่ไปอยู่มา มันก็เทียบกัน
กับมีคนมาบอกมาแนะ ก็เริ่มเข้าใจกับ
เหตุการณ์กับธรรมประยุคดีนี้ เช่นเรื่อง
“ปฏิจจนุปบาท” เพราะเมื่อก่อนเรา
ไม่เคยเอามาเทียบกับเหตุการณ์ แล้ว
เราก็ไม่ค่อยมีเหตุการณ์เกิดขึ้นในชีวิต
เรา เช่น เรื่อง **“โดนตุงกล้วยแขก”**
นี่มันก็ดูไป คิดไป

เออ ! จริงนะ **“อริชชาทำให้
เกิดสังขาร”** เกิดการปรุงแต่งเป็น
นั้น เป็นนี่

อริชชาเป็นเหตุให้เกิดโดนตุง
กล้วยแขก ถ้าถามว่า ละคร 5 ตัวนี้
มันมีอริชชากันไหม ?

ตัวทนายแต่งเรื่อง แล้วไปยุให้
คนที่ครอบครองที่ดิน ให้ไปร้องเรียน
ศาลให้ออกโฉนด ถ้าคนที่ถูกแนะนำ
รู้ว่า จะต้องเกิดอนาคตข้างหน้า เสีย

หายแน่ ! หรือทนายที่ไปรับค่าดำเนินการ
การ แต่งเรื่องไปแล้ว จะมาแพ้ใน
ภายหลังนี้ ก็น่าจะมีปัญหาความไม่รู้
รอบ รู้ผิด รู้ถูกกันเท่าที่ควร ที่เรียก
ว่า **“อริชชา”**

“อริชชา” ตามความหมายที่
หลวงพ่อบุทธทาส ท่านแปลไว้ดีมาก
ตรงที่บอก **“รู้ผิดจากความเป็นจริง”**
ไม่ใช่แปลว่า **“ไม่รู้”**

ทนายนี้บอกว่า **“ไม่รู้...ก็ไม่ได้”**
รู้...แต่รู้ผิดจากความเป็น
จริง

ส่วนศาลละ พออ่านสำนวนทนาย
ผู้พิพากษาสั่งให้ออกโฉนด ปรุงแต่ง
ไปตามสำนวนทนาย **ตัดสินใจให้ออก
โฉนด ถามว่ามี อริชชาไหม ?** รู้ผิดหรือ
ว่ารู้จริง ถ้ารู้จริงต้องไม่เกิดโทษภาย
หลัง (คงไม่มีใครไปฉลองกินกันหลัง
จากชนะ แล้วต้องมานั่งครางทีหลัง)
เอ ! รับฟ้องไปได้อย่างไร เลยเวลามา
ตั้ง 2 ปี กับ 7 เดือนกว่า เขาบอกว่า
ผู้ใดถูกรบกวนที่ดิน ให้ดำเนินคดีฟ้อง
ร้องกลับคืนอะไรก็แล้ว ภายใน 1 ปี แต่
นี่ 2 ปีกับ 7 เดือนกว่า ผู้พิพากษามี
อริชชาไหม ? หรือว่าปัญญาสั้นเหลือ
ก็แล้วแต่ โบราณเขาบอกว่า **“4 เท่ารู้
พลาด นักปราชญ์รู้พลั้ง”** เก่งกฎหมาย
ก็อาจหะหลวม สะเพร่าไปบางมาตรา

ได้ สั่งให้กรมที่ดินปัมโฉนด

กรมที่ดินมีอวิชาใหม่
ปรงแตงว่า เออ ! ไม่ได้ไม่ทำ ไม่
ปัม เดียวก็หาว่า ไม่ปฏิบัติตาม
อำนาจศาล หรือว่าละเลยต่อ
หน้าที่ ก็ปัมโฉนดออกมา แล้ว
เป็นอย่างไรโสกะปริเทวะกัน
ถ้วนหน้าเลย

อาตมาขอตัดตอนท้ายเลย

**“โอ้ย ! อวิชานี้ ร้าย
จริง ๆ”** จึงนึกปลื้มใจตรงไหน
ว่า ตอนอยู่สวนโมกข์ได้ยันท่าน
อาจารย์ฯ พูดว่า พระพุทธเจ้า
ชอบฮัมเพลงเล่น เหมือนกับแจ็ก
ขายหมู เวลาขายหมูหมดเชียง
หมดเรื่อนี้ เขาจะกริวปากร้อง
เพลงสบายใจ พระพุทธเจ้าหลัง
จากรู้ปฏิจจสมุปบาทแล้วนี้ ท่าน
เอามาฮัมเล่น เหมือนกับแจ็กขาย
หมูกริวปากสบายใจว่า **“ขายหมู
หมดแล้ว สบายใจ ภูมิใจ”**

เมื่อก่อนนี้อยู่สวนโมกข์ ฟัง
หลายเที่ยวก็ไม่ค่อยประทับใจ ไม่ค่อย
ภูมิใจเลยว่า เราฟังเรื่องนี้มา แต่พอ
มาเทียบเคียงกับเรื่องราวที่มันเกิด
ขึ้น บวกกับเขามีโฉนดบุญชู มียายสม

ยายไฮ ขึ้นมา เราชักนึก เอ้ ! ปรงแตง
มาแล้ว เมื่อกรมที่ดินปัมโฉนดได้ ก็มา
ให้คนที่นำมาขายกับที่วัดนี้ ชื่อวันทนา

นางวันทนา ก็เต็มไปด้วยอวิชา
อีกเหมือนกัน เพราะว่าเงินแทบจะไม่
เหลือเลย แถมติดคุกอีก โสกะปริเทวะ
มาจากอวิชา แล้วถามว่าพระพยอม
มีไหม ?

“เต็มเปา” อวิชาเต็ม ๆ เหมือน
กัน ไม่รู้ว่าเจ้าโฉนดนี้จะมีการรีบคืน
ถอนสิทธิได้ ทั้ง ๆ ที่ซื้อ ไปรังใส จ่าย
บริสุทธิ์ เข้าไปทำประโยชน์ก็ทำอย่าง
ไปรังใสคนก็เห็น

รวมแล้ว **“อวิชา”** ปันหัว ให้
ทุกซ์กันแทบถ้วนหน้า

ที่แรกก็หลงระเรีง หลงกินเลี้ยง
กัน ฉลองกัน แต่ตอนหลังก็คงนั่งซึม ๆ
กันบ้าง เมื่อเสียงวิพากษ์วิจารณ์ ทั้ง

เจ้าของที่ดินที่มาเอามาคืนไปนี้ ถึงกับบ่นครางว่า **“ตระกูลเขาโดนพิพากษาทางสังคม”** แย่เหมือนกัน

ฉะนั้น พระพุทธเจ้าเอาไปยิ้มเล่น เพราะท่านรู้แล้วว่า **“อริชชา”** มันสร้างปัญหาให้เยอะเลย มีอุปาทาน มีภพ มีชาติ มีโสกะปริเทวะ ร้าให้กันมานี่ อริชชาเป็นตัวปั่นหัวทั้งนั้นเลย อย่างนี้กว่า **“หัวหมอ”**

หมอความ ถ้าอริชชาไม่โดนทนาย พูดถึงเรื่องนี้แล้วก็ อยากจะให้ใครไปตรวจสอบ สำนักทนายฯ ไว้บ้าง ว่า ถ้าทำผิดต้องถอนใบอนุญาต เหมือนหมอ เหมือนแพทย์ไหม ?

หมอแพทย์นี้ เวลาที่ทำอะไรพลาดขึ้นมา เขายึดใบอนุญาตประกอบโรคศิลป์อะไรอย่างนี้ ถ้าทนายบางคนใช้วิชามาร เอาคู่มือไปเซฟแฮร์ส (SAFE HOUSE) กล่อมให้เซ็นให้ยอมอะไรบางอย่าง เพื่อเอาชนะทางกฎหมาย แต่ไม่คำนึงถึงจรรยาบรรณ คุณธรรม ความดีเลย ควรจะยึดประกอบความเป็นหัวหมอได้ไหม เขาเรียกหมอความเหมือนกันนี่

เมื่อคิดไปคิดมา เราก็คิดอะไรแปลก ๆ มากขึ้นกว่าเก่า แล้วก็ถ้าใครจะซื้อที่ดิน ซื้อโฉนดอะไรกันนี้ ต่อไปนี้จะต้องมีประกัน เหมือนบริษัทประกัน

ภัย ซึ่งอรรถนัต เขาจะได้รู้ความกันไม่ ต้องมาหนักหัวคนที่ไม่รู้เรื่องกฎหมาย

ยึดอะไร ๆ คิดอะไร ๆ พูดอะไร มาในทางที่มันชักนึกรู้มิไฉว่า ถ้าเราเกิดเป็นต้นเหตุที่ทำอะไรให้มันเกิดดี ๆ ขึ้น เช่น

หวังเหลือเกินว่า อยากจะลองหาเรื่อง ฟ้องร้องผู้พิพากษาดู ไม่ต้องการอะไร ไม่ได้ต้องการที่ดินเท่าไร ต้องการว่า ถ้าเมืองไทยเราส่งออกโฉนดแล้ว ทำโฉนดอยู่ดี ๆ ถูกริบ ถูกถอน อย่างนี้ มันจะเจ็บปวดกันแค่ไหน แล้วใครจะเชื่อข้าราชการไทย ก็เลยนึกถึงต่างประเทศเขามีโนตารีพับลิค (Notary Public)

โนตารีฯ เขามาคอยดูว่า ถ้าประชาชนคนใด ไปหักโอนจ่ายภาษีเข้ารัฐแล้ว มาถูกริบให้เสียหายในภายหลัง คนที่เป็นโนตารีฯ คือ **คนกลาง เขาจะต้องเรียกร้องให้รัฐบาลนี้จ่ายค่าเสียหาย แก่ผู้เสียหาย**

ไม่รู้ ! เรื่องที่ดำเนินทำในปี 57 นี้ แล้วมันเกิด สมมติว่ามันเกิด ประเทศชาติเกิดปฏิรูปอะไรกันใหญ่เนี่ย เกิดความคิดเห็นของเรามันไปบวกเข้ากับการปฏิรูป เกิดมีโนตารีฯ ขึ้นมาจริง ๆ มันคงจะภูมิใจไปอีกหลาย พ.ศ. เลย มันคงจะเกินปี 66, 99 อะไรไปอีก ถ้าอยู่ได้

แต่ว่านี่คือ ความภูมิใจ คือ ความรู้สึก ว่า ชีวิต เราเริ่มเข้าใจ อะไรที่เกี่ยวกับหลักธรรมกับ เหตุการณ์ ที่เรียกว่า “ธรรม ประยุกต์” หลายเรื่องที่ไม่เคยพูด ได้ก่อน ในสมัยที่ตอนบวชใหม่ ๆ แล้วก็ไม่ได้เข้าใจด้วย เรียนได้นัก ธรรมเอก มันก็ได้แบบท่อง ๆ ไป แต่ว่ามองไม่ออกว่าหลักธรรมกับ เหตุการณ์ มันจะแมทช์กันอย่างไร

แต่เดี๋ยวนี้บางที่มันอยากจะกริ วปากเล่นเหมือนกัน แต่ก็กลัวว่า ใคร เขาได้ยิน เขาจะหาว่า ไม่ปกติ แต่นึก กระหม่อมอยู่ในใจ นี่เอาย่อ ๆ

แล้วเรื่องความเจริญงามพืช งามพืชผลที่เราตัวเลขไม่ตก กลับขึ้น เติบโตขึ้นมาอีก เมื่อปีก่อนหายไป 14 ล้าน ที่มีคนเข้ามาอยู่อาศัยจ่ายเดือนละ 5 ล้าน แทบจะเจ๊งเลยตอนนั้น แต่ปีนี้ เขาทำตัวเลขขึ้น แล้วก็ภูมิใจว่า ที่เรา วางแนวว่าปลูกอย่างนั้น ปลูกอย่างนี้ อย่างมีพืชเชิงเดี่ยว มีพืชหลากหลาย

หน้านุ่นเก็บ หน้านี้เก็บ เก็บพืชเก็บผัก พอหน้านี้เก็บฤดูฝนนี้ พอหน้านุ่นตัว นุ่นออก กลายมีรายได้ตัวเลขกระเต็ง พรวดขึ้นมา แล้วที่ หายไป 14 ล้าน กลับมาเป็น 16 ล้าน

เออ ! ก็นี่ว่า เขาบอกเศรษฐกิจ ประเทศไทยลง GDP นี่ไม่กระเต็งขึ้น ไปอีกแล้ว มีทรงกับทรุด แต่เราทำ โครงการมูลนิธิ ให้คนประกอบสัมมา อาชีพ มีรายได้ ที่ไม่มีที่ดินทำมาหากิน ก็มาทำที่เราซื้อให้ (มูลนิธิ ซื้อให้)

บัดนี้เขาเริ่มมีกินมีใช้สะดวก สบาย มีโบนัสให้ปีถึง 3 ครั้ง จะบอก ว่า บริหารบริษัท ให้โบนัสลูกน้องได้ ปี 3 ครั้งไม่นั่งปลื้มบ้างละก็ คงเป็น ประธานบริษัทที่ประสาทกิน ก็แอบ ปลื้มบ้าง เป็นเครื่องหล่อเลี้ยงจิตใจ นี่ ก็เป็นส่วนที่ปลื้ม ๆ นะ เท่าที่นึกได้ใน ขณะที่ให้ข้อมูล เมื่อมีผู้ถามมา ถ้าฉบับ หน้ามี อะไรเดี๋ยวก็น่าจะบอก เรื่องปลื้ม ๆ ให้อ่านแล้วปลื้ม ดีกว่านั่งอ่านแล้วไม่ ไหวปวดหัว มิน ! เจริญพร.

66

คนที่เป็โนตารึฯ ก็อ คนกลาV เปาจะต้องเรียก ร้องให้รัฐบาลนี้จ่ายค่าเหยียวยา แก่ผู้เสียทาย...”

2. สุขภาพของหลวงพ่อบ้างเป็นอย่างไรบ้าง เห็นหลวงพ่อกำลังทำงานหนักอยู่ทุกวัน และมีปัญหาอะไรบ้างที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานเผยแผ่ สงเคราะห์ และพัฒนา ในปีที่ผ่านมา

เรื่อง นำสลดสำหรับส่วนตัว มันก็มีป่วยไข้ โรคภัยไข้เจ็บ ตั้งแต่เกิดมาก็ไม่เคยผ่าตัด เจาะ ก็เริ่มสลดในสังขารเราว่า **ตอนนี้ความเมื่อยปวด เหน็ดเหนื่อย มีมีน มีปวด มีถ่ายไม่ออก ชักนึ๊กแล้วมันจะไปหรือไง ! จะอยู่ได้ไม่ถึง 70 หรือไง !**

สลดต่อความป่วยไข้ เจ็บผิวหนัง ก้นมันมีอะไรแปลก ๆ ไม่น่าพุงพอง ไม่น่าผื่นคัน ไม่น่าขยายความเจ็บปวดตามร่างกายนี้มากขึ้น ก็รู้สึกค่อนข้างจะสลดว่า เราเคยแข็งแรง เราเคยตื่นแต่มีด ตรากตรำได้ ทำงานทั้งวันได้ ไม่ค่อยเหนื่อย เดี่ยวนี้มันทำไมทั้งเหนื่อยทั้งเมื่อย ทั้งปวด ทั้งชา เช่นเท้านี้ไม่เคยชาเลย เดี่ยวก็ชาเป็นอยู่เรื่อย

ไอ ก็ไอไม่หยุด ไอจนเกือบขาดใจตาย ไอจนทรุดกองอยู่หน้าประตูที่เคยเป็น จึงบอกว่า เรามันไอไม่เหมือนวัยรุ่น **“วัยรุ่นเขาไอเลิฟยู”** ส่วนเราไอจะเข้าห้อง ไอ.ซี.ยู. (ไอ.ซี.ยู. นีมันไมไหว) ก็เลยรู้สึกสลดต่อสังขารนี้เรื่องหนึ่ง

ที่นี้สลดกับผลงานบางเรื่อง เช่น เราเคยตั้งใจว่า เราจะเลี้ยงสัตว์ที่มันก่อกวนอยู่ในวัดเท่านั้น เช่น สุนัข ไม่นึกว่า มันจะมีคน เอามาปล่อยซะมากมายกายกอง จนมันแออัดไปหมด ไปสังเวชสลดใจว่ามันแน่นไปหมดเลย เราขยายที่ให้มันไม่ทัน วัวควายก็เหมือนกันญาติโยมก็ชอบบอก **“แหม ! อย่ามาไถ่กันเยอะนัก ไปที่อื่นบ้าง”** ก็เอามาไถ่ซะจนมันแน่น ไปดูแล้ว อาหาร

หญ้าก็ไม่ค่อยพอกิน

โยมนี่ก็แปลก ! โถ่แต่ชีวิตมัน แต่ไม่ให้อาหารมันนี่ มันจะอยู่กันอย่างไร ก็ต้องจ้างคนไปเกี่ยวหญ้า หมดไปหลายสตางค์ ทั้งค่าอาหารหมา อาหารวัวนี้ เดือนหนึ่งน่าจะตก 3 แสนบาท

อันนี้เราไม่น่าจะทำให้มันเป็นภาระมากเกินไปขนาดนี้ ที่จริงเราตั้งใจทำของเราแค่นิด ๆ หน่อย ๆ แต่โยม ! ก็เอามาปล่อยซะเกินเหตุ (ถ้ายังงั้นไม่ให้พระพยอมสลดมากกว่านี้ ก็เอาไปปล่อยที่อื่นกันบ้าง)

ส่วนเรื่องผลหมากรากไม้ที่ถูกแมลงกวน ก็เห็นจะเป็นเรื่องต้นทุเรียน ไม่เกี่ยวกับสลดเศร้าเรื่องทุเรียนตาย น้ำท่วม ปี 54 แต่ทราบข่าวจากคนดูแลสวนเขาบอก หลวงพ่อ ! ไม่รู้ตัวอะไรเข้าไปชอนไช ต้นทุเรียน ตายไป

หลายต้น มะม่วงก็ตาย

โธ่ ! มันน่าสลดใจนะ ชาวไร่ ชาวนา ชาวสวนนี่ น้ำท่วมก็อด น้ำแล้งก็อด น้ำดี ฝนดี แมลงลงดิน อดอีก แล้วยิ่งมาสลด ราคาข้าวถูก ผลหมากรากไม้ การเกษตร ยางปลูกไว้กำลังกรีดได้ แต่กรีดแล้วมันไม่คุ้ม กิโล 20 บาท เมื่อก่อนนี้คนกรีดเขาได้ 40 บาท เจ้าของสวนได้ 60 บาท ตอนนี้น้ำมันเหลือ 20 บาท ได้คนละ 10 บาท แล้วจะกรีดยังงั้น เขาก็เลยปล่อยทิ้งไม่ได้กรีด ให้กินปุ๋ยไปฟรี ๆ

มาสลดใจไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวแล้ว มันกลายเป็นเรื่องราวเพื่อนร่วมชาติ เรานี่ร้องให้ ร้องห่ม ผูกคอ ตาย ข้าวถูก ยางถูก โดยเฉพาะพี่น้องชาวใต้ นี่ ลงไปเทศน์แล้วสลดใจ

เขาบอก ตอนยาง กิโลละ 120

...หนักใจที่สุด ก็คือเด็กที่ เลี้ยงไว้ พอโตขึ้นมา เขาขี้เกียจบรรลัเลย...”

บาท ออกกรถกันคนละคัน 2 คัน พอ
ยางถูก เหลือ 20-30 บาท รถถูกยึด
บานเลย แต่ก่อนเคยเป็นนายหัว เดี่ยว
นี้เป็นนายท้ายเสียแล้ว

ฟังเขาเล่าถึงความทุกข์ยาก ฟัง...
ดูชาวไร่ ชาวนาเขาผูกคอตาย ก็เป็น
เรื่องที่ เราก็คือมนุษย์ปุถุชนละนะ เห็น
ใครสลดทุกข์โศก มันก็รู้สึกแบ้ว ๆ
เหมือนกัน ถึงจะวางอุเบกขาได้บ้าง มัน
ก็อดสงสารเขาไม่ได้ นี่ก็เรื่องที่เป็นอยู่
แล้วก็ทางสังคมนี้ หนักใจที่สุด ก็
คือเด็กที่เลี้ยงไว้ พอโตขึ้นมา เขา
ขี้เกียจบรรลัเลย เขาไปเรียน
หนังสือ แล้วไม่ทำงานโรงเรียน
ปิดไม่เอาแล้ว เทียวเตร่กัน ให้
ทำงานกึ่งอนค้อน...ควัก ๆ

โอ้ ! ยิ่งมารู้เรื่องเด็กที่เขาติด
เกมนี้ คิดแล้วอนาถใจมาก เขาสูญเสีย
เวลา เขาถูกเวลาที่เล่น ๆ ติดๆ ฉก
เวลาของเขาไปหมด เมื่อก่อนนี่ตอนที่
เล็ก ๆ อยู่กับเรา โอ้ ! ช่วยรดน้ำตาย
หญ้า ทำงานกันหัวหกกันขวิด แต่เดี๋ยว
นี้จมตัวหายดิ่งไปกับร้านเกม เลี้ยงมา
เสียข้าวสุกจริง ๆ เสียตายข้าวกันบาตร
ที่เลี้ยงเขา

เขากลับเป็นเด็กที่เราจะผิดหวัง
ในเรื่องนี้ แต่ว่าเขาไม่ได้เป็นอย่างนี้
ทุกคน แต่มันน่าจะได้อะไรละ 90 %
แต่นี้หวังมากไปหน่อย ก็เลยสลด

แต่ถ้าไม่หวังเลย ก็คงไม่เป็นไร
เลี้ยงเขามานึกว่า เขาจะเป็นคน
ดีให้บ้านให้เมือง ได้เป็นกำลังของ
แผ่นดิน กลับกลายเป็นภาระของ
แผ่นดิน ไปติดคุก ติดตาราง ติดเหล้า
ติดยา อันนี้ก็เป็นเรื่องที่น่าสลดใจ
อยู่ที่ผ่านมา

เด็กที่เลี้ยงมาตั้งแต่เล็ก ๆ นี่ เขา
ไปติดเหล้าติดยา แก่ยังงั้นมันก็ไม่ตก
ก็เลยตลอดปี 57 มันก็มีเรื่องพรรณนี้
แต่ก็ไม่ได้ทุกข์ตรอมใจ อะไรมากมาย

แต่นึกว่า มันไม่น่าจะติดลบ ผิด
หวัง พ่ายแพ้ต่อโลกภายนอก กระชาก
ลากเด็กของเราไป ติดเกม ติดฮ้างตุงนัง
ไปนี่ มันแค่รู้สึกผิดหวัง ไม่ถึงกับสลด
หดหู่จนไม่อยากทำอะไรต่อไปหรอก

แต่ว่า มันเป็นเรื่องน่าคิดดูว่า
“ทำไมเจ้าหน้าที่ของบ้าน ของ
เมือง” ถึงปล่อยให้เด็ก ไปเป็นเหยื่อ
ของเด็กอันโอชะของนายทุนสามัญ
ที่กล้างทุน สร้างความฉิบหายให้เด็ก
เรื่องพรรณนี้ ดูแล้วขำมันน่าเศร้า น่า
สลด ที่เวียนผ่านมา ก็คงจะเท่านี้แหละ
เจริญพร.

แกล้งกิเลส

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

เรื่องราวนำทาง

“การปฏิบัติธรรม” ชาวพุทธเราส่วนใหญ่ ก็นึกว่า “วิปัสสนากรรมฐาน” ต้องนั่งหลับตาภาวนาอะไรอย่างนี้ แล้วก็เรียกว่า “การประพฤติปฏิบัติธรรม” แต่หลวงพ่อกุศลทาสท่านเคยบรรยายเกี่ยวกับเรื่อง “แกล้งกิเลส” ก็เป็นการปฏิบัติธรรม เพราะเรื่องแกล้งนี้ มันก็มีประโยชน์อะไรหลายอย่าง

ไต่ยในหลวงท่านตรัสเรื่อง แกล้งดินใหม่ ? ทำไง ! แกล้งดิน ดินเปรี้ยว อดน้ำเข้าไปให้น้ำกรด ความเปรี้ยวลงไปแล้วดินที่ถูกแกล้งจนจืด แล้วปลูกต้นไม้ได้ก็งอกงามเป็นประโยชน์

นั่นชีวิตเราเนี่ย ถ้าเราได้รู้จัก คำว่า “แกล้งกิเลส” บ้าง กิเลสที่มันเปรี้ยวเค็มเผ็ดจัด ร้อนจัด มันจะได้ไม่อยากอยู่ใกล้เรานะ น่าจะดีไหม ? ถือกี้ลเนี่ย แกล้งกิเลสได้ไหม ? มาฟังเทศน์นี้ แกล้งกิเลสได้ไหม ? ธรรมดาหุ มันอยากฟังเพลง แกล้งมันวันนี้ให้มันมาฟังธรรมะ ถ้าแกล้งบ่อย ๆ เนี่ย กิเลสอาจจะไม่ค่อยอยากอยู่กับเรา

“แก่งตาย” ยังสามารถทำให้รอดได้ ที่นี้ถ้าเรา “แก่งกิเลส” มันจะรอดจากทุกข์ จากความเลวร้ายขนาดไหน น่าจะมากมายมหาศาล

แก่งไ้ง

จะเริ่มต้นด้วยคำลึกลับ “แก่งไ้ง” คนไ้งแล้วอดฉลาดคนพรรณนั้นนะอันตราย บางทีบางเรื่องแก่งตายยังรอดตายได้ ที่เราเคยได้ดูข่าว เช่น คนถูกยิงตาย 4 ศพ รอดอยู่คนหนึ่ง 5 (5 คน ถูกยิงตายซะ 4 รอดอยู่ 1) เนื่องจากเจ้าคนที่รอดนี้ เขาก็โดนยิงเหมือนกัน แต่เขาทำแก่งตาย พอแก่งตาย...คนยิงก็ไม่ซ้ำ แต่อีก 4 คนทำเป็นดิน ทำเป็นวัง เขาก็เลยยิงซ้ำตายเรียบ 4 รอด 1

ที่ “แก่งตาย” ยังสามารถทำให้รอดได้ ที่นี้ถ้าเรา “แก่งกิเลส” มันจะรอดจากทุกข์ จากความเลวร้ายขนาดไหน น่าจะมากมายมหาศาล

นี่คนเราที่แก่งไ้งซะบ้าง ทำเป็นฉลาดเขาหมั่นไส้ บางทีเราต้องตัดฝึกแบบนี้บ้าง เขาเรียก “ยูโดกิเลส” ทุ้มมันลงแก่งมันไม่ให้มันอยากอยู่กับเรา แต่ถ้าเราติดกับมันมากไม่แก่ง ไปไ้อ้มันมาก ๆ ก็ตามเราเป็นพรวนเลย

เออ ! ทโมนี่ก็เหมือนกันลองไปแก่งมันไม่กี่ที มันไม่มาแล้ว นี่เห็นเขาแก่งเฮาน้ำฉีดแมวนิดหมา ทโมนั่นนอน มันนอนบนกระโปรงรถฉีดมันหนัก ๆ มันก็ไม่โดนแก่ง แต่ว่ามีอยู่คนหนึ่งบ้า เขาเอาหมาแม่ลูกอ่อนกำลังท้องนะแวนคอ เจ้านี่เขาแก่งหมา ไม่ได้แก่งกิเลสแบบนั้น เลยทำให้ถูกปรับพันกว่าบาท ถูกลงเว็ปอะไร ต่ำทอนกันน่าดูเลย ถูกกอดตันจนกระทั่งมีคนลงขันมาหั่นหนึ่ง ถ้ารู้ว่าเจ้าคนที่แวนคอหมา

แล้วชาวพุทธเรา ส่วนใหญ่ก็มีประเพณี

แก่งกิเลสกันตั้งแต่เช้า เพียงแต่เราทำจนชิน เราไม่รู้ว่าเป็นข้อปฏิบัติแก่งกิเลส ชาวบ้านใส่บาตรทุกเช้านี้เขาแก่งกิเลสตัวไหนก็คือตัวโลภ ตื่นมาต้องหานุ่นหานี้ใส่บาตรให้พระ “หามาให้ได้มาแบ่ง” แล้วมันจะไปแย่งใครเขาลง

เคยไปเทศน์ในเรือนจำแล้วถามว่า “เออ ! นี่ คุณ...คิดอะไร ๆ” ส่วนใหญ่ถ้าคิดสักขโมยทรัพย์นี่ถามว่า ใครเคยใส่บาตรบ้างไหม ? โอ้โฮ! ร้อยทั้งแทบทั้งร้อยเลย ไม่เคยใส่บาตรไม่เคยทำบุญ จิตมันก็หมกมุ่นแต่จะเอา ตื่นมาก็คิดถึงจะเอา “โกงคนนี้ โกงคนนั้น” แต่พอตื่นมาใส่บาตรเอาข้าวของตัวให้คนอื่น นี่มันเป็นการแก่งกิเลสของญาติโยมที่เป็นชาวพุทธแท้ ๆ ถ้าเขาใส่บาตร

1) เพื่อต้องการแก่งกิเลส
2) เพื่อต้องการให้พระศาสนา
ยั่งยืน มีอายุให้เป็นที่พึ่งของสัตว์
โลกต่อไป

ถ้าเขาตั้งใจอย่างนี้แล้วรับรองได้ว่า เขาจะเป็นชาวพุทธที่มีมาตรฐาน เป็นชาวพุทธ ที่เรียกว่า เลื่อนระดับได้ดีงามอย่างที่สุด อย่างหนึ่งเหมือนกัน ที่นี้สำหรับพระเอง ก็แก่งกิเลสเหมือนกัน เพราะว่าไปปัญหาบาตนี้มันต้องลดอัตตา ตัวตน นึกถึงตอนบวชใหม่ไปปัญหาบาตมันคอยคิด เอ๊ะ ! เราเคยทำมาหากินได้ ทำไม ! เราต้องเดินขอเขากิน

เจ้าความรู้สึก “โ้ย ! เสียหน้าจังเลย”

นี่ยิ่งเป็นพระผู้ใหญ่ เขาว่า “พระระดับสมเด็จพระสังฆราชจะไม่ยอมจะบิณฑบาต” ท่านอาจจะเดินไม่ไหวแล้วก็ได้ หรือว่าความเป็นใหญ่คำไว้ ก็คิดอยู่เหมือนกัน “เอ้ ! เราเป็นพระเจ้าคุณ ทำไม ! ต้องมาเดินบิณฑบาต” แต่ลองแกลังไปบิณฑบาตบ้าง ได้รสได้ชาติ ได้ลذةอรรถาตัตตนไปไ้ระดับหนึ่ง และก็ลดการที่เพิกเฉยดูตายไม่ไปโปรด ที่เรียกว่า “พระไปบิณฑบาต” นี่ คือ พระไปโปรดสัตว์

แล้วยิ่งได้แกลังกิเลสว่า เออ ! ถ้าไปวันนี้ไปบิณฑบาตในตลาด...ได้เยอะ ลองแกลังไปช้อยเล็ก ๆ ที่พระไม่ไป เดินไปก็นึกไป “ตั้งหลายบ้านแล้วยังไม่ใส่...ยังไม่ตื่นกันเลย” เพราะเขาไม่เคยเห็นพระเข้าไป เขาก็ไม่ได้เตรียมใส่ เราก็ต้องเดินแกลังกระทบกิเลสไปเรื่อย “เฮ้ยเฮ้ยอย่า ! ได้ ไม่ได้ ก็เดินเรื่อยไป” ก็มีการพูดจากับกิเลส กระทบกระทั้งกับกิเลส แกลังกิเลส แทนที่จะไปที่มัน “แหม ! ได้ลามสัการะ ที่เขาใส่อาหารดี ๆ”

นี่การแกลังกิเลสอย่างนี้ ทั้งพระทั้งโยม ถ้าไม่บิณฑบาตกันแบบแกลังกิเลสกันจริง ๆ คิดว่า “ไม่นาน ความโลภคงจะอันตรายจนไปจากสันดานไม่มากนักน้อย” นี่เป็นการแกลังกิเลส เป็นธรรมนิยม

ที่นี้การแกลังกิเลสที่สำคัญ ๆ ตามพุทธศาสนาที่หลวงพ่อกุญชรทาส ท่านแกลังไว้ ท่านเคยเล่าให้ฟังว่า เวลาท่านตีค้อน พลัดไปโดนหัวแม่มือ แทนที่จะร้องไวยวาย ๆ เหมือนสัญชาตญาณคนปุถุชนทั่ว ๆ ไป ท่านก็กลับทำเป็นหัวเราะชอบใจว่า ความเจ็บนี้มาสอน พิสูจน์ความทน กลายเป็นเรื่องพลิกสถานการณ์แบบนี้ได้ เออ ! แทนที่จะ

โกรธค้อน โกรธเครื่องมือ เครื่องมือ ปาทั้ง หักเผา กลายเป็นเรื่องทำให้เกิดสิ่งที่ต้งามแบบนี้ได้

ฉะนั้น ที่หลังคนประเภทไวยวาย เจ็บแล้วชอบไวยวายก็ลองดู ไม่เช่นนั้น เดียวก็ติดสันดาน ลูกก็โอย ! นังก็โอย ! ยังไม่โดนค้อนเลยโอยแล้ว แต่ถ้าขณะโดนค้อนตีหัวแม่มือห้อยเลือดยังไม่โอยนี่ กลับขำนี้ แหม ! พลิกเกมแล้วยิ่งพูดถึงพลิกเกม แกลังกิเลส

เราก็มีนายกฯ คนหนึ่ง ที่เขาร่ำลือว่า ตอนนักศึกษา 5 คน ไปป่วน “ไม่เอา...รัฐประหาร” ท่านนายกฯ ไป จ.ขอนแก่น คนก็คาดกันแล้วว่า เขาบอกว่า พวกผู้ว่าฯ ก็อกสั่นขวัญเสียแล้ว แต่ที่ไหนได้ ท่านนายกฯ แกลังเป็นไมโคร เข้าไปเสียอีกว่า “อ้อ ! จัดกระต๊วแทงเสือไว้ต้อนรับเธอ !” พรบมือกันเฮ้ ! พลิกสถานการณ์จากร้อนกลายเป็นเย็น ท่านนายกฯ จุณเหี่ยวเกรี้ยวโกรธ แล้วบอกทหารเอาไปทุบซะหน่อย ก็แน่นอน ลูกเป็นไฟ

นี่ก็แสดงว่า ท่านแกลังเป็นไมโคร คนก็คาดการณกันว่า น่าจะโกรธแค้น โดยเฉพาะผู้ใหญ่ในจังหวัด แต่การแกลังแบบนี้ได้คะแนนที่เขาเรียกว่า **“แสดงภาวะผู้นำออกมา”** คนยกย่องชื่นชมกันแม้แต่คนที่เป็ฝ่ายตรงข้ามกับรัฐประหารก็ยังชม อาตมาเปิดทีวีดูมีหลายคนพูดชมว่า **“รักษาอารมณ์ได้ดี สมกับความเป็นภาวะผู้นำ”** ยังไงก็ขอให้แกลังไปยาวนานหน่อย อย่าแกลังเพียงครั้งเดียว แล้วก็จุณเหี่ยวอีกหลายครั้งนี่ ก็จะเสียแต้มผู้นำ

เพราะฉะนั้น การมีภาวะผู้นำต้องรู้จักแกลังกิเลสด้วย **“แกลังเหตุร้าย ให้กลายเป็นขึ้นชอบ ยินดีสนุก”** มีมุข มีแก๊ก อะไรดี ๆ มาคลี่คลาย แทนที่จะจุณเหี่ยวเกรี้ยวโกรธ

กลับมีมุข มีฮา มีแก๊ก มาให้อารมณ์ดีเกิดขึ้นจน
ได้ ที่เขาเรียกว่า “แกล้งกิเลส” แกล้งเป็นไม
โกรธนี่ แหม ! มันสำคัญมาก

คนบางคนนี่ โดนอะไรนิดเดียว เขาโกรธ
ขึ้นปรี๊ดไปหมด เราทำงานกับใคร ถ้าใครเขาเกิด
ทำให้เราโกรธ เราลองดูบ้าง อาตมาเคยนั่งรถ
เจ้าคนขับรถเขาโกรธ เรบอก “ไปทางนี้ ๆ” เขา
ก็ไม่เชื่อ พอเถียง...โกรธ ! เราก็ต้องจำว่า “เฮา !
ไปตามสบายเถิดพี่” เขาก็จำเราก็นั่นก็ดี ไม่
เช่นนั้นดี ไม่ดี ขับรถนี่ ถ้าโกรธกันในรถนี่ ดีไม่ดี
เขาว่า ชนกันก็เยอะ ก็กับการโกรธ ทะเลาะกันใน
รถ สำหิรรรยา คนรักกัน อะไรพวกนี้

เพราะฉะนั้น เราแกล้งจากโกรธ เป็นจำ
ดูบ้าง มันก็จะทำให้ชีวิตนั้นดี เอ้าทีนี้ ! ถ้าลิก
ก็ยับ เหยียบขึ้นเข้าไปอีก แกล้งเป็นได้มรรคผล
นิพพานในปัจจุบัน เวลาไปงานวัดทำบุญทำทาน
มัตคนยากแบบเก่า ๆ รุ่งเก๋าก็ัก มักจะลงท้ายด้วย
คำว่า “ขอให้บุญทานที่ท่านนี้ เป็นปัจจัย
ให้ได้มรรคผลนิพพาน ในอนาคตกาล
เบื้องหน้านั่นเทอญ”

ใครที่เหง้าง ๆ ลองแกล้งว่า “ใครเขาช่าง
หน้าอนาคตก็แล้วไป แต่ฉันเอาปัจจุบันนี้เทอญ” ลอง
แกล้งบอก “ฉันอยากได้ปัจจุบันนี้เทอญ” แล้ว
แกล้งเป็นว่า “เราได้นิพพานในปัจจุบันนี้” มัน
หมายความว่าไง แล้วที่เข้าใจกันก่อนว่า “นิพพาน
คือตาย” เขาถึงได้บอกว่า “อนาคตนั่นเทอญ” แต่ถ้า
ตามรากศัพท์ที่เขาบอกว่า “อะไรมันเย็นลง” ข้าวต้ม
เย็นก็ยังเรียกว่า “ยาตุ นิพพุตา” คือข้าวต้มมัน
เย็นมันนิพพาน เจ้าหลานวังมาอยากจะกินข้าวต้ม
ยายบอก โอ้ย ! ยังร้อนอยู่เลย ไปวิ่งเล่นให้ข้าวต้ม
นิพพานหน่อย

มาที่พยศไปแตะคนฝึก พอมาฝึกไปฝึก
มา มันเซื่อง เขาเรียกว่า “อัสโส นิพพุโต” เซื่อง
เย็น สงบ ไม่มีแผลงฤทธิ์ให้คนเจ็บปวด เราก็
เหมือนกันลองแกล้งทำเป็นเย็นจะบังสิ เรื่องอะไร
ที่มันร้อน ๆ เขาร้อนกันเราเป็นเย็น เขาเป็นไฟ
เราเป็นน้ำ อย่างนี้เรียกว่า “แกล้งได้นิพพาน
ชั่วคราว” ก็ยังดี อย่าได้แต่นรกไปทุกวัน ๆ

นี่ถ้าใครแกล้งได้อย่างนี้ไปเรื่อย ๆ มันก็
จะทำอะไรได้อีกเยอะ อาตมาได้เห็น พวกเด็ก
เขาทำต้นไม้หัก หมดวันนั้น แหม ! ชมพุกข์ชลุ
ใหญ่ใกล้จะออกลูก ออกดอกแล้ว เจ้าหมาไป
เล่นจะหักหมดเลย เราก็ต้องไปดู เราก็ต้องดูใจ
เราด้วยว่า “เจ้าชาติหมามันมาทดสอบบารมี”

บารมีนี้ เขาบอก “**มารไม่มี บารมีไม่
เกิด**” นี่ถ้าหมาไม่มี น่ากลัวบารมีไม่เกิดมันไป
ทำจะหัก ต้นกำลังสวยเขียว สวยที่สุดด้วยที่มัน
ทำหัก คล้าย ๆ กับมันมาทดสอบเรา มาแกล้ง
เรา เราก็ต้องแกล้งไม่เกลียด ไม่โกรธ ไม่โทษ
ไม่ตีมัน ถ้าเราทำอย่างนี้บ่อย ๆ นี่ เพลอ ! ๆ
ก็อาจจะได้นิพพานจริง ๆ ที่เป็นถาวรก็ได้ แต่ขอ
ให้ได้ปัจจุบันนี้ ให้ได้ก่อน ชั่วคราวก็ได้ ชิมลอง
นิด ๆ หน่อย ๆ ก็ได้ เต็มวันติดใจก็มันหาเรื่อย ๆ
เอง สะสมเองอย่างนี้ คือว่า “**ปีใหม่ขอให้
ฉลาดต่อการปฏิบัติธรรมด้วยการ
แกล้งกิเลส**” ปี 56-57 เราโดนกิเลสแกล้ง
คราวนี้ปี 58 ลองแกล้งกิเลสกันดูบ้าง

พวกเราที่คิดใหม่ว่า พระพุทธเจ้านี้เป็น
มนุษย์ ต้นแบบในการนำข้อปฏิบัติแกล้งกิเลส ก็
ดูสิ ! ท่านเป็นคนรวย แต่ท่านมาแกล้งจน ในวังที่
อยู่อาหารตักปราสาทแกล้งมานอนโคนต้นไม้จะ
อย่างนั้นกิเลสที่ติดสุข ติดสบาย ติดอิม ติดเสวย

ในวัง มันคงจะติดอึดอยู่กับท่านแทบไม่ได้

แกลังจน

เห็นไหมว่า นี่ท่านเป็นคนรวย แต่ท่าน แกลังมาอยู่โคนต้นไม้ อด ๆ อดอยาก ๆ ลำบาก เสื่อผ้าอะไรไม่ค่อยมี แกลังเป็นคนเหมือนไม่มี จะมีไม่มี ไม่ค่อยมีอะไรจะมี ทั้ง ๆ ที่เคยมี แกลัง เป็นอยู่อย่างไม่มี

ที่คนเราเขาถึงพูดว่า “คนรวยนี่ ถ้า แกลังจนนะ เขาจะยิ่งรวย แต่พวกคนจน แล้วแกลังเสแสร้งทำรวยนี้ จะยิ่งจน” เพราะฉะนั้น ถ้าใครลองปฏิบัติแนวทางนี้ดูบ้าง

เดี๋ยวนี้ชอบ เท่อเทิม ทะเยอทะยาน จนกระทั่ง เขาอยากจะมีโทรศัพท์ไอโฟน 6 ซาด เงิน 3 พันกว่า เขาอยากมี ๆ ๆ จนกระทั่งยอม ให้คนขายนี้ จะทำอย่างไรกับเนื้อหนังทางเพศเขา ก็ได้ ก็จะมาขออนอนให้ให้หนี้ เพื่อยุคนขายเขามีศีลธรรมก็บอกว่า “ไม่ได้ ! ฉันไม่ทรยศต่อ ภรรยา” เขาก็เลยด่า หลังจากคนขายสอนว่า “ก็ทำงานหาเงินอีกสักกนิตสิ...รอคอยได้”

มันกลับด่าว่า “ไม่เอา ! ก็อย่ามาสอน” ผลที่สุด ! มันก็เข้าทางโบราณเขาว่า “อยากได้ จนหนีหายชายตัว” เขาอยากได้จนหนีหายชายตัว จน ! อยากได้เกินฐานะ เพื่อจะไปอวดเพื่อน ว่า “ตัวเองรวยมีเงินซื้อโทรศัพท์รุ่นที่แพงนี้ได้”

อวดจะรวยแบบช่วยเสียเนื้อเสียตัว จึงเข้ากับคำโบราณว่า “อย่าให้หายาก จนกระทั่งยอมหนีหาย ชายตัว” แล้วใครลองทำแกลังจน แกลังพวกนี้ มันไม่มี แล้วมันจะติดอึดอยู่กับมันไม่มีใครมาขอยืม สตางค์ เพราะมันรู้สึก ว่า “เราจน” แล้วถ้าเราไป อวดรวยแล้ว เดี่ยวเขาขอยืมไม่ให้ ก็จะทะเลาะ กันอีก หรือเขายืมไปแล้วเขาไม่ให้เลย เพราะเขา รู้ว่า เรารวยแล้ว พวกนี้เป็นเรื่องที่แย่ ! แต่คนก็มี สันดานแปลกอย่างหนึ่ง ชอบเวอร์ ชอบอวด ชอบ ทำตัวเป็นที่เขาพูดว่า “ไปไหนอย่างกับตุ๋ทอง เคลื่อนที่ แต่หนี้ท่วมหัว” อย่างนี้มันจะไปอยู่สุข ได้ยังไง

เฮ้ ! รวมาถึงคำว่า “แกลังโง่” คนเรา นี่เขามักจะมีโอโก้ อัตตา ถืออำนาจ ชื่อเสียง แล้ว ก็อวดจองทอง พองชน พองตัว ทำเป็นไม่ยอม ทำเป็นแกลังโง่ไว้บ้างนี่ อวดฉลาดจะเรื่อย จนกระทั่งเพื่อนบอก “แหม ! ไอ้หนี้มันไ้มานาน แล้ว” บางทีก็โดนแกลังเจ้าจริง ๆ เจ้าพวกที่อวด ฉลาดมีนิทานหลายเรื่องเราคงจะได้ฟังได้อ่าน กันมาหลายชั่วอายุคนเยอะ ๆ นี่

นิทานพวกประเภท แกลังใหญ่ แกลังโต ไม่ได้แกลังโง่ มีเรื่องอื้ออ่างใจไหมโยม ? แหม ! ลูกบอกว่า มันเห็นอะไรไม่รู้ตัวใหญ่ ๆ ถ้าวันนั้น มันยอม บอกว่า แม่ก็ยอมตัวเล็กแค่นี้แหละ มัน ก็ง่ายไอ้หนี้มันดันพองซะใหญ่จนแตกเลย

ท่านได้ตรัสกับพระอานนท์ว่า “อานนท์
จงจับตัวตณหาให้ได้ ถ้าจับได้แล้ว เมื่อ
ตัวตณหาทุกขก็จะเห็นได้ว่า ตัวที่ทุกขนั้น
มันก็เป็นอนัตตา ไม่ใช่ตัวตนของเรา”

แก่งไม่มีตัวตน

ลำดับที่แกล้งใจต่อไป แกล้งทำเหมือน
ไม่มีตัวตนซะบ้าง อย่าทำเป็นตัวใหญ่ ตัวโต ตัว
อวดมากล่ำบึก ถ้าแกล้งที่ดีที่สุด “แกล้งไม่มี
ตัวตน” แกล้งอวดตา ทำเป็นอนัตตาขึ้นมาแกล้ง
กันเรื่อย ๆ มินิทานอีกเรื่องฟังไหม ?

ที่หลวงพ่อพุทธทาสท่านเขียนว่า กิเลส
ต้นหามันจะเกิดจากตัวตน ตัวกู ของกู กูจะ
เอากูจะมี กูจะเป็น กูไม่พอใจ กูโกรธ กูแค้น
กูเกลียด กูชิง ถ้าไม่ก่อกำตัวกู แล้วโลภ โกรธ
หลงก็เกิดไม่ได้ ดังนั้นลองแกล้งเป็นไม่มีตัวตน
เหมือนอย่างอาจารย์เซ็นคนหนึ่ง แก่อ่านหนังสือ
เล่มนี้ อ่านแล้วก็ชอบใจคำตรงที่ว่า “ถ้าตัวตน
ไม่โผล่ขึ้นมารับ ว่ากูถูกด่า ถูกว่า ความ
โกรธ ความโลภ ความหลงมันก็ไม่เกิด”
พอได้อ่านถึงตอนนี้เขาก็มีคนมายืนด่าหน้าบ้าน ด่า
ตั้งนาน แก่ก็ปิดหนังสือ แล้วก็เดินลงมาตรงหน้า
ประต ทางบันได ขึ้นถามคนที่ยืนด่าอย่างข้างล่าง

“คุณ ! มายืนดำใคร ?”

เจ้านักโหมโหลส เอ่ยชื่อเขาแล้วก็ยื่นดาที่
หน้าบ้าน บอก “กุดำมิ่งนั่นแหละ”

อาจารย์นั้นก็บอก “เออ ! ดាំมึงก็แล้วไป
อย่าด่ากูก็แล้วกัน” เออ ! เจ้านั้นก็กลับไป...งง !
มิน ! แล้วจะเอาอย่างไรต่อละนี้ มันไม่มีตัวตนมารับ
ซะแล้ว มันไม่ต่อล้อต่อเถียง ต่อปากต่อคำซะด้วย
มันแค่ถามว่า ด่าใคร ? แล้วก็บอก “ฮึ่ม ! ดាំมึงก็
แล้วไป อย่าด่ากูก็แล้วกัน”

นี่เขาเรียกว่า แกล้งไม่มีตัวรัตนชะบ่าง
แกล้งทำเป็นกุให้รับเสียงด่ามัน ก็เลยกลายเป็น
เรื่องทำให้กิเลสถูกแกล้ง โกรธไม่ขึ้น โกรธไม่ได้
ไม่พิบัพเหมือนก่อน ก็เพราะว่า กิเลสถูกแกล้ง

ทำให้มองเห็นว่า เออ ! เสียงฆากระบิณฑ์ก็ดับ
ไม่ได้มีตัวตน คนไปรับเสียงด่านั้นเลย ก็ทำให้
กิเลสประเภทโกรธ มันเกิดไม่ขึ้นฟุ้งดับไปเลย

เรื่องพระพุทธเจ้าเทศน์แก่ง โยมว่า มีไหม ? (มี)

ตอนนั้นลูกชายท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐี
แก่มั่นถือพระพุทธเจ้าเลย ไม่ชอบ พ่อไป
ทำบุญที่บ้น ไปฟังเทศน์ที่บ้น “พ่อไปทำไม !
การงานเราก็เยอะแยะ” ต่อมาพ่อนี้ ก็เลยจ้าง
ลูกชายคนนี้ ให้ไปฟังเทศน์พระพุทธเจ้า ฟัง
เสร็จก็จะมาทวง...ค่าจ้าง ๑ ต่อมาพระพุทธเจ้า
รู้ ก็เลยแก่งเทศน์กวณให้จำไม่ได้ เพราะว่า
ตอนหลังพ่อมีข้อแม้ว่า ต้องกลับมาเล่าด้วยว่า
พระพุทธเจ้าเทศน์เรื่องอะไร เพื่อจะมาเอาสตางค์
พอตอนหลังพระพุทธเจ้าแก่งเทศน์วันไปวนมา
มิน ! หนัก ๑ เข้า เอ ! เรานี้มารับจ้าง

หนัก ๑ เข้าพระพุทธเจ้าก็เทศน์แบบที่แรก
นะ เหมือนแก่งให้วัน ตอนหลังมานี้ถ้าใครฟัง
เทศน์เพราะรับจ้าง แล้วนั่งวิตกกังวลว่า จำไม่ได้
จดไม่ได้ แล้วจะไม่ได้อะไร คนนั้นจะมาฟัง
ให้เป็นทุกข์ทำไม ถ้าไม่ได้ค่าจ้าง แต่ใจไม่เป็น
ทุกข์น่าจะดีกว่า ปรากฏว่าตั้งแต่นั้นมาลูกชาย
ท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐีนี้ นิมนต์พระพุทธเจ้าไป
บ้านทำบุญ ฟังเทศน์เอง โดยไม่เอาค่าจ้างกลับ
บริจาคทรัพย์เองด้วย เพราะเกิดสุข นี่ก็เรียกว่า

มีเยอะนะ ! เช่น นายขมังธนูจะมายิงพระพุทธเจ้า
รับจ้างฆ่าพระพุทธเจ้า

พระพุทธเจ้าก็แก่งถามว่า นี่ ๑ เรา
แล้วละว่า จะมายิงเรา นี่ ถามจริง ๑ เอะไม่ยิง
ไม่ฆ่าเรานี้เราต้องตายไหม ? คล้าย ๑ กับ
แก่งถามดูให้เปลี่ยนอารมณ์จนกระทั่งบอกว่า
เราตายเองกับท่านทำให้เราตาย อย่างไหนจะดี
กว่ากัน อย่างไหนใครบาป อย่างไหนไม่บาป
แก่งถามไปถามมาจนกระทั่งนายขมังธนูนี้ ไม่
ฆ่า ไม่รับจ้างฆ่า กลับมาศรัทธา กราบไหว้

บางอย่างบางทีก็แก่ง เหมือนกับเทศน์
กับคนหนึ่งเรียกว่า ระบบ Canon ไปกระทบกับ
อีกคนหนึ่งได้ทำให้คนนั้นแวบขึ้นมาได้ก็มีเยอะ

เออ ! นี่ก็อีกอย่างหนึ่งเดิมให้สัมบูรณ์ถ้า
พระพุทธเจ้า แก่งทรมานเศรษฐีหลาย ๑ คนที่
ว่า ตัวเองสววยรวยหล่อ ก็มีพระพุทธปางอะไรนะ
ทรงเครื่องอะไรที่ว่า เคยเห็นไหม ? พระพุทธรูป
ปางอะไรที่ว่าใส่ชฎา สร้อยสังวาล สร้อยอะไรแบบ
ข่มฝ้ายโน้น ที่คิดว่ารวยมาก พระองค์ก็แก่ง
แปลงร่างเป็นเศรษฐีที่เหนือกว่าเครื่องประดับ
มากกว่าตรงนี้ก็เคยมี

เพราะฉะนั้น แก่งกิเลสให้คนที่เคย
หลงใหลตัวเองนี้ แล้วจนกระทั่งคลายความยิ่งใหญ่
ความอวด ความรู้ จนกระทั่งหมดตัว หมด
ตนเรื่องความหวัง ความมี ความเป็น เขาเรียกว่า

“ถ้าตัวตนไม่โผล่ขึ้นมา รับ ว่าถูกด่า
ถูกว่า ความโกรธ ความโลภ ความหลงมันก็ไม่เกิด”

สุดยอดของศาสนาพุทธอยู่เรื่องหนึ่ง ที่พวกเราไม่เคยรู้จักทำเรื่องนี้เลยก็ถือว่า เป็นชาวพุทธดิบ เป็นชาวพุทธไม่เคยอัพเกรด (Upgrade) ไม่ได้ยกระดับอะไรเลย อยู่ไปวัน ๆ หนึ่งให้กิเลสมันทรมาณ ให้แก่งมันเกิดแล้วมันจะไปชอบเรชาติไหน ? โยม ! กิเลสไม่ชอบเรชาติไหน

เออ ! พระนี้เหมือนกันผู้หญิงสวย ๆ อย่าได้มาชอบเลย ต้องแก่งไม่ให้มันชอบ แล้วพระจะรักษาพรหมจรรย์รอด ถ้าปล่อยให้มันชอบมาก เต็มพรหมจรรย์เสื่อม ต้องแก่ง บางทีท่านก็แก่งสิ่งน้ำมูก เสรด น้ำลายอะไรไหลเยิ้ม ไม่นั่นเตี้ยมันมาชอบยุ่ง ! ต้องทำให้มันเกลียด แก่งให้มันเกลียด แล้วจะรอด

เรื่องพวกนี้ถ้าหากว่า บุคคลทั้งหลายที่เป็นสานุศิษย์พระพุทธเจ้า ถ้ามีความประสงค์ ไกล่ลับพาน ต้องแก่งกิเลสประเภทตัวตนให้เยอะ ๆ ถ้าแก่งกิเลสประเภทตัวตนนี้ หนัก ๆ เข้าพอมตตัวหมดตน นิพพานก็อยู่ใกล้ ๆ กัน ท่านจึงเขียนกลอนว่ายังงั้นนะ

“ขณะใดจิตไม่มีตัวกวนิพพานก็อยู่ ณ จิตนั้น พอตัวกวนเกิดพลันสังสารวัฏ ก็เกิดแทน” พอตัวกวนเกิดมารับสังสารวัฏ ทุเป็นกิเลสกรรมวิบากจะตามมาเรื่อย นี่เรียกว่า “แก่ง”

พูดถึงแก่งต้นหาความอยากกิน อยากอร่อย อยากอะไรต่าง ๆ ลองกินจิต ๆ ดูบ้าง แหม ! นึกถึงเรื่องนี้แล้วนึกถึงสมเด็จพระโต ท่านอยากกินแก่งส้มดอกแค บอกโยมคนแก่ที่เคยชอบใส่บาตรข้าง ๆ วัด “โยม ดอกแคเตี้ยนี้ไม่ค่อยมีแล้วหรือ” “อ้อ ! มี ข้างบ้าน” เออ ! ไม่รู้เมื่อไรจะได้กินแก่งส้มดอกแคสักที

ยายนี้ปีน...ต้นแคไปสอย ๆ ไปสอยมา

มันพลาดยังงั้น...หล่น พลัก ! ขาเตี้ยงเลย ก็เอาที่เก็บไว้ได้ไปแก่ง (แก่งส้ม) จะถวายสมเด็จพระโตถาม ทำไม ! โยมเดินกระเผลก ๆ ก็ขึ้นต้นแคจะปีนเก็บแคให้ท่านเจ้าคุณสมเด็จพระโตนั้นตามปรารถนานั้นแหละ

สมเด็จพระโตตายแล้ว ทุทำให้เขาเจ็บ ! วันนั้นท่านไม่ฉันเลย ฉันเข้าไปอมไว้ แล้วก็นั่งอยู่อย่างนั้น แล้วก็บริกรรม “มึงอยากทำเขาเจ็บ มึงอยากจนทำเขาเจ็บ” หนัก ๆ เข้าท่านก็เอาแก่งส้มโปะหัวเลย อยากมากนัก ! อย่ากินเลย โปะหัวเลย นี่แก่งไหม ? แก่งอย่างแรงไหม ?

โอย ! พูดถึงเรื่องว่าไปอ่านประวัติสมเด็จพระโต เรื่องแก่งนี้ มันสุดยอดของพระนักแก่งกิเลส เออ ! อยากฟังอีกเรื่องไหมเอ้า 2 เรื่องพอนะ แก่งพระนักเลง มีพระนักเลง ชอบทำต๋อย ทำดี ไม่รู้วัดนี้มีบ้างหรือเปล่า...แถวนั้น ? (ไม่ค่อยมีนะ ฮีๆ)

องค์นี้ไม่รู้เป็นยังไง บวชมาชอบทำต๋อย ทำดี แล้วก็ถึงกับต๋อยพระ วันหนึ่งสมเด็จพระโต ก็สั่งให้เอาดอกไม้รูปเทียนใส่พาน แล้วก็ไปหาพระองค์นั้น ไปถึงก็กราบขอฝากเนื้อฝากตัวด้วยนะท่าน นักเลงช่วยคุ้มครองวัดด้วย ถ้าขโมยขโจรมันเข้าละก็ ช่วยต๋อยให้หน่อย โอโฮ ! พระองค์นั้นซัดเลย ทุนักเลงไล่ต๋อยพระในวัด แต่ขโมยเข้าวัดต๋อยไม่ถูก เสือกหลบให้ขโมยเข้า มันนักเลงหรืออันธพาล บวชมา เขามาบวชเรียน ไม่ใช่บวชมาหาเรื่อง นี่สมเด็จพระโตท่านแก่งทำเป็นถ่อมตนสุด ๆ ถ้าเป็นสมเด็จพระโตกราบพระลูกวัดได้นี่ โยมว่าตัวตนเหลือมากไหม ? อีโก้ อัดตาเหลือเยอะไหม ?

โอโฮนี่ ! เมื่อ 2 วัน นายกฯ ท่านประยุทธิ์ จันทร์โอชา ท่านนายกฯ แก่งกิเลสสุดยอดเลย

มีใครฟังบ้างที่พูดเรื่องผู้หญิงนุ่งน้อยห่มน้อยชุดอะไรนะ บิกิอะไร ? ฟังเขาพูดไม่ค่อยถูก ก็ ๗ อะไร เออ ! ท่านพูดไปแล้ว พวกคนเขาก็ตำหนิ โดยเฉพาะชาวอังกฤษ ท่านก็บอกว่า ผมเป็นทหารอยู่กับลูกน้องที่เป็นผู้ชาย เราเป็นนายก็มีแต่พูดไม่เคยขอโทษ

พระพยอมขอโทษ

คราวนี้ไอ้โฮ ! น่าจะเป็นนายๆ คนแรก ที่พูดย่ำซ้ำ “ผมขอโทษ ผมขอโทษ” โอ้ ! พูดถึงตอนนี้ อาตมานึกถึงอาจารย์โพธิ์ ไอ้โฮ ! ตอนเสื้อแดงเข้าวัด คนเกลียดอาตมาเยอะไปเทศน์ที่ไหน อาจารย์โพธิ์บอกก่อนจะเทศน์ให้พูดอย่างนั้นนะ “ญาติโยม ! ถ้าพระพยอมเป็นเหตุให้ญาติโยมเป็นทุกข์ วันนี้พระพยอมขอโทษ”

“พระพยอมขอโทษ !” อูย ! คนเขาหัวเราะกันใหญ่ ดีใจ สะใจ “ขอโทษกุแล้ว” เออ ! อย่างนี้เราก็คิดวนเล็กไหม ? ส่วนใหญ่พวกตัวตนใหญ่ ๆ นี่ ขอโทษยาก รับผิดยาก

นี่เขามีตัวตนใหญ่หาหนายู้กันคดีเยอะ ไม่จบไม่สิ้น เพราะต่างคนต่างเก่งกฎหมาย ไอ้โฮ ! เดียวนี้คนรู้กฎหมายเอาวัดเอาเปรียบคน ไม่รู้กฎหมาย เมื่อวานนี้อาตมานั่งฟังอัครรรักษ์ผู้หญิงแก่คนหนึ่ง รู้สึกจะชื่อ “ยายสม” มีสไตส์เดียวกับยายโฮ เลยรู้จักยายโฮไหม ?

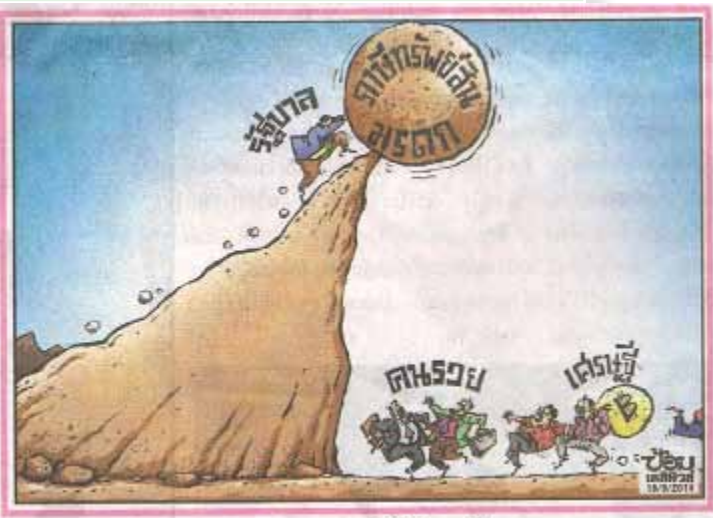
ไอ้โฮ ! แกสู้เรื่องที่ดิน แกถูกโกงไป 20 กว่าไร่ เสียไหม ! อายุ 80 ปี อ่านกฎหมายมาตราเท่านั้น มีชื่อขายไม่ได้ โอนไม่ได้ (อูย ! ท่อง...) แกบอกว่า แกจบประถม 4 เจ็บใจ ถูกโกงกฎหมาย เลยอ่านกฎหมายทุกมาตรา เท่าที่เกี่ยวกับเรื่องที่ดินอะไรต่ออะไร

นี่ผลที่สุดแกท่อง แล้วแกขึ้นรถไฟมา ร้องทุกข์ตรงที่มหาดไทยหรืออะไรนี้ ที่จริงศูนย์ดำรงธรรมที่จังหวัดสุรินทร์ก็มี

นี่แกโดนกลั่นแกล้ง ลูกชายก็ถูกฆ่าตาย เพราะอิทธิพลนายทุนจะเอาที่ดินแก แล้วเจ้าหน้าที่ที่ดินก็เหลือเกิน (นี่จะไม่ว่าเขาแล้วเขียนะ)

ถ้ากรมที่ดินไม่มีการไปขายไปโอน ไม่รับโอน ไม่รับทำนิติกรรมโอนขายกันนี้ ที่ดินก็ต้องเป็นของยายสม แต่นี่ไปโอนขายเขา เขาก็มีโฉนด มีอะไร เดียวนี้มันออกกันยังงี้ไม่รู้ โฉนดสิรินาถอะไรต่ออะไรต่าง ๆ คิดแล้วไม่น่าเชื่อว่า ถ้ารัฐบาลนี้ทำจริง ๆ นะ อาตมาคิดว่า เราจะได้เงินกลับมาใช้บำรุงประเทศเยอะเลย รีดไถกลับมาจากข้าราชการที่โกง ๆ ออกโฉนดมั่ว ๆ ชั่ว ๆ เลว ๆ โกงกินพวกนี้ ถ้าได้เอาเงินพวกนี้คืนมานะ อาตมาว่า อาจจะมากกว่ายึดเงินขายยาเสพติดอีก

วันนี้เขาหาการตุ้มมาให้ นีโยม ! ที่จะเก็บภาษีพวกนายทุนพวกอะไรอย่างนี้ยาก นี่เขาทำอะไรรู้เปล่า ? ภูเขาแล้วมีตึก ครกนี่คือมรดกภาษีทรัพย์สิน ส่วนคนเงินครกคือรัฐบาลกำลังจะเงินอะไรกฎหมายเก็บภาษีที่ดิน ทรัพย์สินมรดกทำให้จบไม่ได้มาหลายรัฐบาล ถ้ารัฐบาลนี้ทำได้ ไอ้โฮ ! ถ้าเศรษฐกิจแล้งใจบุญสักเทียว แต่เห็นว่า

“จิตที่คิดจะให้ สบายกว่า จิตที่คิดจะเอา”

หม่อมอ้อย (หม่อมราชวงศ์ปรีดิยาธร เทวกุล) ไป
กล่อม พวกเจ้าสัวบอก “โอเค” แต่คุณสมหมาย
ภาษี แกบอกว่าคุณเศรษฐีนี้เสี่ยงเก่ง โกงภาษี
เก่ง เต็มวันจะโยกย้ายใส่คนนั้นคนนี้ หรือจะ
โอนไปต่างประเทศจะลำบาก คุณสมหมายทำท่า
จะหนักใจที่รัฐบาล หรือนายกฯ สั่งให้เร่งให้เร็ว
ที่สุด ! เก็บภาษีมรดกที่ดินนี้

ท่านนายกฯ ก็มีมุขเหมือนกันนะ หยอก
คุณสมหมาย ภาษีว่า คุณสมหมาย (รัฐมนตรี
กระทรวงการคลัง) ต้องเปลี่ยนนามสกุลแล้วละ
(สมหมาย “ไม่เก็บภาษี”) อืม ! ท่านหยอกเล่น
กันแปลก ๆ ดินนามสกุลภาษี สมหมาย เว้นภาษี

ก็ยาก ! นี่รัฐบาลเซ็นครมรดกภาษีที่ดิน
ที่จะเอาขึ้น แล้วนี่ถ้าคนรวยเขาแกล้งจนสักทีเป็น
ยังไงโยม ! บริจาคภาษีให้เกินกว่าที่รัฐบาลต้องการ
ประเทศมันจะเป็นยังไง ! แล้วพวกนี้เขาก็จะโดน
ใจประชาชน ได้ใจประชาชนไปเยอะเลย ถ้ารัฐบาล
สั่งเก็บได้ และเจ้าสัวทั้งหลายก็จะเกิดความสุข เพราะ
“จิตที่คิดจะให้ สบายกว่าจิตที่คิดจะ
เอา”

เรามีการค้นหาค้นหาต่อหลักฐานว่า เต็มวัน
พวกที่เล่นที่ดิน เก่งกำไรที่ดิน ปลอ่ยที่รกร้าง
ว่างเปล่า เก่งกำไรไป เก่งกำไรมาจนที่ดินเสีย
ประโยชน์ ไม่ได้ทำประโยชน์ รอวันดีคืนดีถนน
รถไฟฟ้าผ่าน ที่ดินแพงขึ้นมา 3 เท่า 4 เท่า
ขาย ! แล้วพวกนี้เอาเงินไปปลูกบ้านหลังเท่าไรโยม !

ลองเดาสิ ? ทกร้อยล้าน พันล้าน มีอยู่เท่าไร
20 กว่าเจ้า ปลูกบ้านนะ (เทวดาเห็น แล้วคง
อาย...วิมานก็ยังสู้ไม่ได้) ปลูกบ้านหลังหนึ่งทกร
ร้อยล้าน

ร่างกายยาววา หนาตีบ กว้างศอก ใหญ่
ยังงี้ ! ตายก็เล็กกว่าโลงอยู่ดี แต่เสี่ยงภาษีเก่ง
บรรลี่ยเลยมอบให้ลูกให้เมีย

นี่เขาเล่าให้ฟังนะ ! เขาก็พูดว่า “ระวังนะ !
มอบให้ลูกนะ ไปเจอลูกไม่ดี ผลาญกิน
เหล้ากินยาหมด” แทนที่จะเอามาเป็นภาษีให้
ประเทศ ได้ทำถนนหนทาง เหมือนอย่างที่เคย
พูดว่า เขาซื้อรถคันหนึ่งนี่ 30-40 ล้าน วิ่งกัน
แต่ไม่ยอมเสียภาษีเพื่อสร้างถนนขยายเพิ่มขึ้น
เขาซื้อรถ 20-30 ล้านมันก็อยู่หลังคันข้างหน้า 3
ล้าน ล้านหนึ่ง ไม่ใช่ว่า เออ ! พอ 10 ล้านแล้ว
บินกระโดดข้ามได้ตรงไหนติด บินกระโดดเลย

คันละ 5 แสน เจ็ดแสนเหลียวไปดู “อ้อ !
คันละ 10 ล้านก็อยู่หลังอยู่ดี” นี่เขาบอกว่า
ประเทศรวยแล้วคนในประเทศจนบ้าง แต่จะมี
ความสุขมากกว่าคนในประเทศรวย แต่ประเทศ
จนสาธารณูปโภค ถนนก็ไม่พอ ไฟฟ้าก็ไม่พอ
ประปาที่น้ำก็จะขาด

ปีนี้นะเมื่อก็นั่งฟังโอโฮ ! เขาว่า อาจจะขาด
น้ำทำน้ำประปา แล้วนี่เขาบอกว่า พายุจะมากอีก
ลูกเดียว แล้วก็หยุดเลย หยุดแล้งยาวนานเลย
นี่เมื่อตะกี้อาตมาสั่งให้ไปตุดน้ำขึ้นมาจากคลองอัด
เข้าไว้ เจ้าคนตั้งเครื่องก็ตั้งไม่เป็น ทางจัมลงไปใน
ดินเครื่องมันจะดูดบ๊ออะไรขึ้นมาได้ ต้องไปดึงไป
ช่วยเขาอีก แหม ! มันน้ำอดน้ำตายพวกนี้

นี่ผลที่สุดเราก็ต้องยอมเสียค่าน้ำมัน ดึง
น้ำอัดไว้ตุนไว้ มิฉะนั้นหน้าแล้งเกิดขาดน้ำ แล้ว

น้ำเค็มขึ้น “ร้อน แล้ง แห้ง เค็ม เจ็ง !” ทุเรียนนี้โดนน้ำเค็มเกือบตายไปตั้งเยอะ พอฝนลงมานี้ดีขึ้นตั้งเยอะ ก็ถ้าประเทศมีภาษีเก็บได้เยอะ เข้าเป้า ! ก็พัฒนาประเทศได้เยอะ ไฟฟ้า น้ำประปา ถนน คูคลอง ถูกลอก ถูกซัก ถูกตึง ถูกแต่งให้ดี

ทำไมคนไทยนี้มันยังมีอีกพวกหนึ่งจ้ะ ! ไม่อยากจะเสียภาษีเสียภาษี หลบภาษี พระพุทธเจ้าเห็นเรื่องภาษีเป็นเรื่องสำคัญถึงกับบัญญัติวินัย “**พระชาติจากการเป็นพระด้วยแค่หัวของหนีภาษี**” ผ่านด่านนี้ พอก้าวผ่านชาติจากความเป็นพระเลย

คนยุคนี้เขาไม่เห็นประโยชน์ว่า การเสียภาษีนี้ มันเป็นการบำรุงประเทศ สมัยก่อนเขาเรียกเสียภาษี สมัยที่สมบูรณาญาสิทธิราชย์เขาเรียกอะไร ? เอาเงินถวายพระเจ้าแผ่นดินเขาเรียกอะไร ? “**ส่วย**” (หือ ! ไม่ใช่ ส่วย) ส่วยนี้มันเก็บพวกเมืองขึ้น เก็บเป็นเมืองขึ้น เขาเรียกว่า ถวายอะไรเหมือนเอาเงินถวายพระเจ้าแผ่นดินนี้ เหมือนกับบริจาคให้พระเจ้าแผ่นดิน ให้พระเจ้าแผ่นดินไปพัฒนา เงินของประชาชนนี้เข้าถึงมือพระเจ้าแผ่นดินนี้ แล้วพระเจ้าแผ่นดินก็ไปทำสะพาน คูคลอง ทำให้เกิดความสะดวกสบาย ศาลาพักร้อนต่าง ๆ นี่สมัยนั้นเขาก็ใช้กันระบบแบบนี้พร้อมใจกันมาก คนที่จะไปสั่งให้มอบให้กับพระเจ้าแผ่นดินในสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ปรากฏว่า การที่จะหลบภาษีนี้ มันไม่ได้มีตอนนั้นเขาก็พัฒนาประเทศมาได้มาในระดับหนึ่งไม่มีกระทรวงการคลังเก็บกรมศุลกากร ภาษีพวกนี้ไม่ได้มีมากมาย แต่ประชาชนเขาพร้อมใจเป็นราชพลี แทม ! พังให้หนักตั้งนาน เขาเรียก “**ราชพลี**”

ราชพลี คือ ทวยราชพลีสละ ไม่ใช่

พลีชีพ แต่ว่าพลีทรัพย์สละส่วนของตนเองให้กับพระราชา เรียกว่า “**ราชพลี**” ต้องมีการจัดจ่ายให้พระราชาได้ทำประโยชน์ นี่ถวายเป็นราชพลี

เดี๋ยวนี้มันอะไรกันเก็บยาก ภาษีค่อยหลบค่อยเลี่ยง เดี๋ยวนี้เขาจะเอาเท่าไรนะ 50 ล้านนี่ ต้องจ่ายเท่าไร ? ถ้าใครมีมรดกทรัพย์สละเกิน 50 ล้านบาท ต้องจ่าย 5 แสน ต้องเสีย 5 แสนบาท แล้ว 50 ล้านกับ 5 แสนมันต่างกันเยอะไหม ? โยม ! ทำไมยอมให้ไม่ได้ จะเอาไว้เต็ม 50 ล้าน จ่าย 5 แสนแล้วเดี๋ยวตอนหลังก็ไปทำอะไรมาเพิ่ม มาใหม่

แก่ง (ถาม)

โยมว่าลองเดาศิที่วัดเสียภาษีปีหนึ่งเท่าไร ! มูลนิธิฯ เสียตั้งสองอย่างนะ เสียภาษีท้องถิ่นนี้ เก็บ 5 แสนบาท อบต. มาเก็บ แล้วก็เสียให้กับระดับชาติขึ้นไปนี่ ก็อีก 5 แสน ปีละประมาณ 1 ล้าน ทั้ง ๆ ที่มีมรดกวัดไม่ถึง 50 ล้าน ยังเสียตั้งหนึ่งล้าน แต่ก็พร้อมใจ ยินดี !

ถ้าไม่เสียจะมีถนนมาวัดไหม ?

ถนนมาวัดไม่สะดวกคนจะมาวัดไหม ?

คนไม่มาวัดจะมีคนทำบุญไหม ?

วัดจะมีสตางค์พัฒนาไหม ?

นี่ก็วงจรแบบง่าย ๆ “**เพียง ! ขอให้เศรษฐกิจว่าภาษีเป็นบุญ**” แก่งนึกจะว่า “**เป็นบุญ**” ทำบุญให้ประเทศ แล้วการที่ไปทำบุญให้ประเทศ ตอนประเทศเฮงช่วยมีวิกฤต เป็นเคราะห์อย่างนั้นอย่างนี้ คนทะเลาะกันขัดกันแย้งกัน แล้วก็ทำบุญประเทศ ประเทศก็ค่อยพัฒนา

ตอนนี้ลาว เขมร พม่าจะแข่งเราอยู่แล้ว ทำบุญพัฒนาประเทศอะไร ? การทำบุญให้ประเทศที่จริงเสียภาษีนี้แหละ คือ การทำบุญให้ประเทศอย่างแท้จริง ถ้าท่านเศรษฐีได้อ่านถึงตอนนี้แล้ว ขอให้ท่านเป็นเศรษฐีใจบุญ ทามาให้ ได้มาแบ่งเป็นภาษีเจ้ารัฐบาล

แกลังทำเป็นอยากเสียจะบ้างสิ ! อย่าแกลังทำเป็นอยากหลบ อยากจะให้ อยากจะบริจาค ช่วยชาติบ้านเมือง ถ้าเศรษฐีแกลังแบบนี้ไม่ช้า เจ้าความเหนียวหนี้ ตระหนี่ หลบเลี่ยงภาษี สันดานหลบเลี่ยงภาษีจะได้ไม่เกาะกินสันดาน เพราะมันโดนแกลัง (นี่โยม ! อาตมาว่า ประเทศจะเจริญขนาดไหนรู้ไหม ? เช่น คนมีเนื้อที่บางคนเขาบอกว่า มีตั้ง 4 ไร่ 7 ไร่ ถ้าเขาเห็นว่า ต้องเสียภาษีมาก เขาก็ต้องขายออกบ้าง ส่วนคนจน ๆ นี่ไม่เคยซื้อที่ได้ พอเศรษฐีอยากขายนี้ เศรษฐีเห็นว่า คนนี้เขาจน เอา ! ภูเขาถูก ๆ เอาไปเกิดโอโฮ ! คำว่า “ไปบุกรุกป่า รุกฎเขา คุณลองนี่มันก็มี”)

นี่ทุกวันมันมีแต่เศรษฐีต่างค์เยอะ ขายได้แปลงนั้นได้กำไรเท่านี้ ก็ไปซื้อแปลงใหม่อีก ไปไถ่ราคาให้มาก คนรวยก็เลยได้เปรียบ คนจนขาย ๆ ตะพิด คนรวยซื้อได้ตะพิด แล้วซื้อได้มาก ภาษีก็ไม่ได้เก็บเพิ่ม คนรวยก็กำเรียบ ตะโบละโอบ ซื้อตะพิด ซื้อจนคนจนขายเกือบจะหมด ถ้าสวิงกลับแกลังจะบ้าง เศรษฐีลองแกลังจากที่เคยเอากำไรมาก ลองแกลังขายที่ถูก ๆ ให้คนยากคนจน นี่รัฐบาลเขาเริ่มทำแล้วนะ กระทรวงเกษตรเขาซื้อตอนนี้สี่แสนไร่แล้ว ให้คนจนเช่า ให้คนจนซื้อผ่อนส่ง

นี่ถ้าทำอย่างนี้ หรือเวียนคืนจากเศรษฐี

ที่มีเยอะเกินไป มี 7 ไร่ 7 ไร่ไปทำอะไรไหว เอาเงิน เอาชาติไหนไปทำ ถ้าไปทำที่อื่น 5 ไร่ ที่นี้ 5 ไร่ มันทำไม่ได้หรอก ! นี่ถ้าเขาเศรษฐีใจบุญนี้ ก็ลองมาบอกเถิดนะ ถ้าที่ดินติด ๆ กับอาตมานี้ แหม ! เขามีแต่ขายแพง ยิ่งเศรษฐี ยิ่งขายแพง นี่จะซื้อที่ดินโดนถูกกล้วยแจกกลับนี้ ก็ไม่รู้ไปไหน ตัวเจ้าของหาไม่เจอ

เออ ! แต่กรรมที่ดินเขาออกมาขายเวียนแล้ว เขาออกมาขายเวียนทั้งทำอย่างอื่นรู้ไหม ? เรื่องที่กรรมที่ดินจะช่วยซื้อให้ไม่เคยเป็นความประสงค์ของกรรมที่ดิน ขวัญใจแก้วว่า “**ไม่เป็นความจริง**” ทั้ง ๆ ที่อธิบดีมาที่นี้สองครั้งแต่ท่านถูกย้ายซะแล้ว คนใหม่มาคงไม่สานต่อเพราะว่า กลุ่มผู้เสียประโยชน์ กลุ่มอำนาจเก่า เขาลงมติไม่ชอบท่านพระศักดิ์ หินเมืองเก่า ที่เป็นอยู่ได้แค่สองเดือนก็ย้าย ยังไม่ทันโปรดเกล้า

แหม ! ตั้งใจว่าจะช่วยเรา แล้วถูกฆ่าตัดตอนเสียก่อน อุตุส่าห์พูดกันแล้วนะว่า ต้องรีบทำเร็ว ถ้าทำช้า เตี่ยวท่านโดนย้าย ทำไม่ทัน ท่านถูกฆ่าตัดตอนเสียก่อน แหม ! เสรีจเลย

เอ้า ! โยมวกเข้ามาแกลังกันใหม่ นี่ ! ภาษีเขาบอกว่า มันเหมือนถอนขนห่าน แล้วนี้หน้าดูเลย เขาว่า เมื่อปีกตู่ขยายฐานจัดเก็บภาษีมรดก จะถอนขนห่าน แต่ท่านมันไม่ใช้ท่านธรรมดาโยม

ท่านเจี๋ยใหญ่ ท่านธรรมดาเคยเห็นเจี๋ยท่าน ไหมโยม ? นี่เจ้าท่านตัวนี้มีเจี๋ย หมายความว่า ? หมายความว่า จะเก็บภาษีมรดก จะถอน ขนภาษีพวกเศรษฐีนี้ มันยิ่งกว่าท่านมีเจี๋ยอีก เห็น ครกขึ้นภูเขาลำบากยากอยู่แล้ว ยากที่จะมาเก็บ ภาษีคนรวย เพราะคนยิ่งรวยก็ยิ่งเหลิง ยิ่งคิดที่ จะละโมภโลภมาก ไม่เห็นแก่คนยากคนจน ความ เลื่อมล้ำระหว่างรวยกับจน มันต่างออกขึ้นทุกปี ๆ คนรวยยิ่งรวย ๆ ตัวเลขยิ่งสูงขึ้นรายได้ต่อค่าหัวนี้ ทั้งห่างจากคนจนไปไม่รู้กี่เท่าตัว เพราะว่าพรบ. เก็บ ภาษีนี้ มันทำไม่ได้แท้งทุกยุคทุกรัฐบาล

นี่เพื่อวานนี้คุณกรณ์ จาติกวณิช ยัง พูดเลย ถ้าทำได้ก็เก่ง เพราะตอนนั้นพูดจะทำ ที่หนึ่ง โอ้ย ! ญาติพี่น้องดำแทบตาย “มึงคิด เรื่องอะไรให้กูเดือดร้อนนะนี่” อะไรทำนองนี้ ก็เลยทำไม่ได้ ก็รัฐบาลมาก็ทำไม่ได้ เคยคิดจะ ทำมาเยอะ แต่ถ้าวรัฐบาลทหารรองเท้าบู๊ทนี้ แต่ อาตมาก็เชื่อว่า พวกทหารที่เคยเป็นแม่ทัพภาค เป็นผู้บัญชาการภาคทั้งตำรวจ ทั้งทหาร อาตมา รู้ดีเพราะว่าไปมีสาขาย่อยตามจังหวัดต่าง ๆ อย่าง จังหวัดตากนี่ระดับนายพลไปยึดที่ข้างเขาภูเขาไว้ เยอะแยะ ระดับบิ๊กนายพล โอโฮ ! เป็นหลาย ร้อยไร่ พันไร่สุดลูกหูลูกตา แล้วยังมีนายพลอื่น ๆ อีกคนละสี่ 5 ร้อยไร่ พันไร่ นี่รองเท้าบู๊ทจะ สดุดกับรองเท้าบู๊ทด้วยกันก็คราวนี้แหละ เออ ! เพราะว่าเขาก็คุ้นกันไว้เยอะ

วังน้ำเขียว ทับลาน ไม่ใช่พวกตัวกระจอก หรอก นักการเมืองท้องถิ่น เจ้าสัว นายพลยึดกัน ไว้ คนไม่รู้คนละเท่าไร ดังนั้นจึงมีภาพหนึ่ง ภาพ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา กำลังจะล้วงไข่จระเข้ แล้วจะเข้มันหางไข่ไหมโยม ? เศรษฐีที่ดินหาง ค่าภาษีตัวเองจะต้องจ่ายมากไหม ? เขาจึงทำ

ว่า นายกฯ กำลังใกล้จะไปล้วงไข่จระเข้ “แหม เพียง ! ขอให้ล้วงได้สักทีเถอะนา” จะได้ เอาไข่จระเข้มาทำประโยชน์บ้าง ไม่นั่นมันนกไข่คา อยู่อย่างนั้นแหละ (ขออภัยนะถ้าใครเป็นเศรษฐี ที่ดินมาหนึ่งอ่านสงสัยจะอ่านครั้งเดียวแล้วก็ไม่ อ่านอีก เทศน์อะไรก็ไม่รู้แสบใจกุดตลอด)

โยมแกลังบ้างไม่ได้หรือ ! แกลังลอง ไปขายให้คนยากคนจน แกลังไปเสียภาษีให้เต็ม ที่ แกลังกิเลสประเภทหมักหมม สะสม ปูโสมเผ่า ทรัพย์ เปลี่ยนมาเป็นเศรษฐีบุญ เมื่อก่อนคนรวย นี้ เราจะเรียกกันทางภาคเหนือว่าอะไร ? พ่อเลี้ยง แม่เลี้ยง คือ รวยแล้วเลี้ยง ไม่ใช่รวยแล้วรวบรวมเหมือนสมัยนี้ เขาถึงเรียก พ่อเลี้ยงแม่เลี้ยง

แกลังกิเลส

เอาต่อมาอีกนิดหนึ่งโยม ! แกลังกิเลส คนไหนเริ่มแกลังกิเลสได้ คนนั้นก็ถ้า ทำลายตัวอัตตา ตัณหา อีโก้ ความรู้สึก ปมเชื่องอะไรของมันได้นี้ มันก็จะทำให้ ใกล้ต่อมรรคผลนิพพาน

ที่นี้ต่อมาท่านบอกว่า อย่างนั้นะ ใครที่มี ศีลเป็นตัววัดความบางของกิเลส ผู้ใดตั้งอยู่ในนิจศีล

**“คนที่มีคือน้อย ถ้าคนมี
คือนมาก คนมีความบริสุทธิ์
น้อย ถ้าคนมีความบริสุทธิ์
มาก คนทำประโยชน์บ้าน
เมืองน้อย แต่ถ้าคนที่ทำ
ประโยชน์บ้านเมืองมาก
จะเป็นคนมีบาปมาก”**

คือศีล 5 ผู้นั้นแม้ยังหนอยอยู่ด้วยกิเลส แต่ก็ได้
ชื่อว่า เป็นผู้เบาบางลงได้บ้างในขั้นหนึ่ง แต่ถ้าตั้ง
อยู่ในอุโบสถศีลคือศีล 8 ได้ชื่อว่า บางจากกิเลส
ในขั้นที่สอง เป็น 2 ขั้นแล้ว

ถ้าตั้งอยู่ใน ทศศีลคือศีล 10 ผู้นั้นก็ได้
ชื่อว่า เบาบางจากกิเลสได้ 3 ขั้น ผู้เข้ามาตั้ง
อยู่ในศีลปาติโมกข์คือศีล 227 ผู้นั้นก็ได้ชื่อว่า
บางจากกิเลสเป็นขั้นที่ 4

นี่พูดถึงว่า ถ้าเราลองแกลังเขียบ แทม ! ปี
ที่แล้วเราถือได้แค่ 5 ปีนี้ลอง 8 ดูบ้างดีน้า ลอง
แกลังไม่นอนที่บ้านมานอนที่วัด ลองแกลังไม
นอนเตียงเดียว มุ่งเดียวกับสามิภรรยา หัดแบบ
ฝึกเหมือนกับว่าเขาเรียกว่า “ถือเมถุนวิริติ” หัด
ลองแกลังต้นท้าวนี้ดูบ้างว่า “ขาดมันแล้วจะเป็น
ยังงั” ไม่ใช่ขาดคืนสองคืนแล้วจะตาย วันโกน
ไม่ละวันพระไม่เว้น

คนเรานี่ลองแกลังกิเลสประเภทต้อง
สัมผัส ต้องเสพสมเนื้อหนัง ถ้าขาดวันพระหนึ่ง
ไม่ได้อะไรไม่ได้ อย่างกับที่เคยเล่าให้ฟังใจไหม !
ผู้หญิงคนนั้นแก่งงะ แก่แกลังกิเลส แก่จะไป
ถือศีลที่ไร้วางทุกที “มึงไปนอนวัดแล้วจะ
นอนกับใคร” เขาว่าเรื่อย ! ผลที่สุดผู้หญิงคน

นี้ตั้งใจมัน ตั้งใจแกลังกิเลสไปจ้างนางโสเภณี
ที่สวยที่สุดมานอนแทนเฉพาะวันพระ จ้างไปได้
3-4 วันพระ นางผู้หญิงโสเภณีดันติดใจผู้คนที่
ถือศีล อยากจะเป็นทุกคืนแล้ว ไม่อยากมานอน
เฉพาะวันพระ ก็วางแผนจะฆ่าตายคนถือศีลนี้

ตอนแรกทำใจรู้ไหม ? เอายาพิษใส่
น้ำแล้วกะว่า กลับมาจากวัดจะทำเป็นดี “ทิวใหม่พี่ !
เอาน้ำให้ดื่ม” นางก็ก่อนจะหยิบแก้วน้ำดื่มให้
ศีล ให้พร ขอให้เป็นคนแคล้วคลาด มีแต่ความ
สุขไม่โดนทอกยาพิษอะไรไม่รู้ละ ว่าให้พรกับ
นางโสเภณี แล้วก็ดื่มด้วยแผ่เมตตาด้วยอะไรให้
พรเสร็จ เหมือนกับเป่าพิษออกจากน้ำ นางก็ดื่ม
อย่างสบายปลอดภัยไม่มีพิษอะไรเลย

นางโสเภณีก็แค้น “อะไรวะ ! ใส่ยาพิษ
ขนาดนี้ไม่ตาย” คราวหน้าถึงตายแน่ครั้งที่สอง
แผนสองลับดาบหอกไว้กะว่า จันอยู่ข้างบนพอ
เดินเข้ามา นางคนถือศีลเดินเข้ามาหอกพุ่งเลย
ปรากฏว่า ไม่น่าเชื่อ ! อำนาจของศีล พอพุ่งมา
ป๊อปข้างหน้า เฉี่ยวหน้าไปเลยไปโดน ทอกตก
มาถึงพื้นกลายเป็นดอกไม้มาบูชาเลย นี่แหละเขา
เรียก “หักทอกเป็นดอกไม้”

เออ เห็นไหมโยมเทวดาฟ้าดินยังช่วยแกลัง
กิเลสนางโสเภณีทำนั่นแหละ เขาก็เลยหมดพยศเลย
โอ้อ้อ แกลังคนมีศีลนี้ ไม่ใช่เรื่องธรรมดา เพราะ
ฉะนั้น คนที่ชอบด่า...นั่นมีเรื่องตืออยู่เรื่องหนึ่งนะ

**“คนที่มีคือน้อย ถ้าคนมีคือนมาก
คนมีความบริสุทธิ์น้อย ถ้าคนมีความ
บริสุทธิ์มาก คนทำประโยชน์บ้านเมือง
น้อย แต่ถ้าคนที่ทำประโยชน์บ้านเมือง
มาก จะเป็นคนมีบาปมาก”**

ต่อไปนี้จะมียะไรมาก ๆ ก็จะลดลงเหลือ

น้อย ๆ เพราะไปทำลายของ ๆ ผู้ที่มีมาก ด้วยการไปตำไปสาบไปแช่ง เดียวนี้โยมรู้สึกคนนี้จะด่าพระ ด่าเจ้า บางทีไม่ดูว่า มันถึงขั้นไหน ! ศีลยังไม่ได้ขาด ถึงขาดจากความเป็นพระเลย มาเรียก “ไอ้” เรียก “สัตว์” เรียก “สารพัดเลว” ไปนี่มันเท่ากับตัดสินว่า “หมดความเป็นพระ”

อย่างตอนที่สมัยเคยเล่าให้ฟังมีพันเอกพิเศษ เขาว่าอยู่แถวเพชรบุรีโทรมาด่าทุกวัน 7-8 วันคนที่หน้ามูลนิธิฯ รำคาญ เขาบอก “หลวงพ่อกำลังทำอะไร ! หลวงพ่อไม่รับโต้ตอบไปสักที เห็นจะออก ไม่ทำงานด้วยแล้วละ”

เราก็ลองรับ พอรับก็สารพัดสัตว์เลยอาตมาก็ถามว่า โยม ! ตัดสินอาตมาขาดจากความเป็นพระ ขาดจากความเป็นคน ลดให้เป็นสัตว์เลยนี้ อาตมาขาดข้อไหน ! ใน 4 ข้อ ปรมาชิก 4 นี้ เสด็จเมตุน ฆ่าคน ลักทรัพย์ อดอุตริฯ อาตมาขาดข้อไหน ? แหม ! ผู้พันเอกดังโพล่งออกมา “ข้อ 5 โว้ย !” อะไรโยม ! ข้อ 5 ? “กุเกสียตมิงนะ” (กุก็เลยตัดสินว่า มิงไม่ใช่พระ) โอโฮ ! ไม่รู้ว่าปานนี้แกอมบาไปไปได้แค่ไหนนะ

โดนว่า...ไม่เป็นกลาง

โยมเสื้อแดง เสื้อเหลืองเข้าวัดไหน ! พระขาดจากความเป็นพระไหม ? ถึงพระจะชอบข้างนี้ ไม่ชอบข้างนี้อะไรก็ตาม...ไม่ได้ขาด ! แต่อาจจะถูกชาวบ้านติเตียนบ้างว่า “ไม่เป็นกลาง” แต่ไม่ได้ขาดนะ แต่นั่นคนเขาไปด่าว่า ท่านเป็นสัตว์ไปเลย เขาคงบาปไม่ใช่ใช่น้อย นัยนี้ถือว่า คนที่ไปกล่าวโทษด่าพระไว้แบบนี้แยะ !

เฮ้ ! โยมต่อมานี้ลองคนนี้นะ “ความฉลาดไม่อยู่เหนือ คนโง่ที่มีศีลแล้วละกิเลส ฉลาด

ยังโง่ก็ตามเถิด คุณจะเรียนสูงยังโง่ก็ตาม แต่คนที่เขาไม่ได้ฉลาดมาก แต่เขาอยู่ในศีลในธรรม ตอนนั้นเขาเริ่มพูดกันคำนี้โยม “เฮ้ยมิง ! จะให้ลูกมิงไปฉลาด หรือไปตายวะ” ถ้าส่งไปเรียนอาชีวะเรียนเทคนิคอะไรนี้ เดียวนี้เริ่มพูดกันอย่างนั้น

โยมถ้าลูกอยู่กับเราไม่ได้ฉลาด แต่มันไม่ได้ไปบราฆ่าฟันกับเขา มันอยู่กับเราถึงแม้เขาจะโง่ แต่มันก็มีศีลมีธรรมให้เราปลื้มใจในระดับหนึ่งว่า “ลูกเราเป็นคนดี” แต่มันไม่ฉลาด ไม่มีตึกกรี ไม่มีวุฒิปริญญา แต่มันก็ไม่ได้ไปฆ่าคู่อริ นี่ดูสินนี้เมื่อวานก็ยิงกันอีกแล้ว ไม่ได้หยุดไม่ได้เกรงกลัวทหารเลย

ท่านนายกประยุทธ์ว่าไงนะ “นี่เอาแรงเอาจริงอย่างนี้ ยังไม่กลัวกันอีก จะเอาอย่างไรช่วยกันคิดดูสิ” นี่ท่านบอกว่า “ถ้าหนที่ 3 นะ สั่งปิดโรงเรียน” นี่จู่แล้วนะโยม ! จะเอาโทษพ่อแม่ด้วย ถ้าลูกเราไปตีเขา ไปฆ่าเขาเป็นนักเรียน นักเลงนี่ แม่โดนด้วย พ่อโดนด้วย ถ้าได้ไปจขรวมทั้งพ่อ ทั้งแม่ ทั้งลูกนะ อยู่ในคุกนี่คงสอนกันน่าดูเลย ตอนนั้นกูไม่มีเวลาสอนมิง ตอนนั้นมิงกับกูอยู่ด้วยกัน ทุกวันทุกคืนคงสอนกันน่าดู

นี่เขาจะเอาอย่างนี้แล้วละ ก็น่าจะลองดูบ้างสักระยะหนึ่งว่า เขาจะเจ็ดไหม ! โทษเพราะอะไร ? สมัยอาตมาเป็นนักเรียนประถมนี้ จำได้เลยครูเขาไม่เรียวแวนตีดไว้ง้างประตู บางทีเราก็แกล้งไปหักตอนแกไม่อยู่ หักแกก็ทามาใหม่อีก หักอันหนึ่งแกเตรียมมาทำที่นี้ โอโฮ ! ตีปรืด ! สะดุ้งเข็ญเลยกลับมาถอดกางเกงดูเป็นแนวเลย ทะเลาะกันไม่ได้เลย อยู่โรงเรียนถ้าทะเลาะกัน...หวด ! ไม่ต้องสอบสวนอะไรมากมายเลย แล้วไม่เห็นมีพ่อแม่คนไหนไปด่าว่าครู ไปแจ้งความว่า “ทำรุนแรง

โดนไม้เรียว

ตอนหลังมาเลิกไม้เรียวเด็ก ห้ามตีเด็ก เด็กที่ควรจะไม่ต้องถูกตี มันมีไม้กึ่งเปอร์เซ็นต์หรอก ! ที่แรกอาตมายังบอกพูดค้านไปว่า “เอาไม้เรียวออก คอยดูเถอะ ! ไม่ตีมัน แต่มันจะตีกันเอง”

นี่แล้วผลที่สุดเป็นไงตอนนี้อย่างไรไม่ได้หยุดเลย เมื่อวานนี้คนแก่ก็โดนลูกหลงด้วย นี่ไม่ไหวแล้วมันชอบยิงผิดตัว “ยิงไม่แม่น ยังเสือกอยากยิงจังเลย” ถ้าเขายิงโดนตัวคู่อริที่เป็นตัวต้นเหตุแล้วตัวต้นเหตุจริง ๆ เขาบอกว่า “เป็นรุ่นพี่” ชอบมายุ ปลุกปั่น นี่พอไปค้นอาวุธคู่มือ ! เพียบเลย ตำราเรียนบ๊ออะไรมิด อาวุธ ปิงปองอะไรของเขา ตำราเรียนหรืออุปกรณ์ทางการเรียนแบบไหน ? แบบนี้เราต้องลองแกลังมันดูบ้าง ส่งเจ้าพวกนี้... เอียน ๆ นี่ ไปไว้ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้มันวิ่งล่อกระสุน

แหม ! อยากเก่งอยากนักเลง แล้วนี่คู่มือ ! ส่วนใหญ่แล้วเขายิงผิดตัวแทบทั้งนั้นเลย คนที่บริสุทธิ์ไม่รู้เรื่องมักจะโดน เพราะคิดว่าตัวเองไม่ได้ทำ ก็เดินลอยหน้าลอยตา ลูกหลงก็มาพอดี ส่วนคนที่ทำเขาจะวังตลอด เพราะเขารู้ตัวอยู่ มันก็รอด นี่ส่วนใหญ่ก็บอก มีลูกที่ดี ! มีลูกคนเดียว โอ้อโฮ ! ส่งไปเรียนแล้ว นี่ตรงเลยข้อนี้

ผู้มีความฉลาด ความฉลาดนี้ไม่ควรจะให้มันอยู่เหนือคนโง่ที่มีศีลและละกิเลส ถ้าส่งไปเรียน เขาไปเพิ่มกิเลสยกพวกตีกัน มีคู่อริปลุกระดม เดียวนี้เขาปลุกระดมจนกระทั่งว่า เด็กคนไหนจะมาเข้าแก๊งนี้ ต้องยอมให้เขาทุบ เพื่อทดสอบว่า “ใจถึงไหม !” นี่ที่เขาทำกันเดี๋ยวนี้

ถ้ากระนั้น ถ้าไม่มีการแกลังกิเลสด้วยไม้เรียว แล้วไม้เรียวนี้ เป็นตัวแกลังกิเลสเด็กเกรได้

เยอะไหม ? เดียวนี้เราไม่ใช้ไม้เรียว กิเลสเลยไม่โดนแกลังเลย ก็ทำให้เด็ก ๆ เหลิง ปล่อยกิเลสออกมาเป็นชุด กิเลสตามเป็นพวง เป็นหัวหน้าแก๊งได้คนหนึ่ง จะมีลูกน้องตามมาสักคร ด้วยการยอมให้ทุบ ให้ตีที่ว่าเอาอะไรคลุม แล้วทุบตีกัน เมื่อไม่นานนี้ พอทุบได้มาตรฐานบอก “ไอ้หัวใจถึง รับเข้าแก๊งได้”

แกลังทดลอง

นี่เขาแกลังอีกแบบหนึ่งนะ แกลังทดลองว่าใจถึงไหม ! แต่ว่าเราไม่ได้ไปแกลังกิเลสมันสักทีหนึ่ง มันก็ไปกันใหญ่เลย นี่มานั่งดูที่ว่า พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า **“ถ้าเราให้ความฉลาดมันอยู่เหนือ คนโง่ที่มีศีลแล้ว กิเลสกิเลสได้”**

ท่านตรัสว่า “ดูก่อนท่านอานนท ผู้ตั้งอยู่ภายนอกศีลนั้นได้ชื่อว่า เป็นผู้ตั้งอยู่ในกิเลสยังเป็นผู้หนาแน่นอยู่ด้วยกิเลส แม้จะเป็นผู้มีความรู้ความฉลาดมากมายสักปานใดก็ตาม ก็ไม่ควรถือว่า ตัวเป็นผู้ยิ่งใหญ่กว่าผู้มีศีล เหตุว่าผู้ที่ไม่มศีลนั้นยังห่างจากพระนิพพานอีกมากนักห่างจากความเย็น มีแต่จะนำแต่เรื่องเดือดร้อนมาเพิ่ม ห่างจากความเย็นนิพพาน แล้วยังจะเป็นตัวต้นเหตุนำความเดือดร้อนมาสู่ประเทศญาติ พี่น้องวงศ์ตระกูล”

นี่ด้วยเหตุอย่างนี้แหละ อย่าไปมัวถือคนฉลาดที่ไม่ศีลละกิเลส ไม่เคยแกลังกิเลส ไม่เคยเอาศีลมาแกลังกิเลส ปล่อยให้กิเลสจุงลากอยู่เรื่อย ๆ บุคคลที่หนาไปด้วยกิเลสแม้จะเป็น

ผู้รู้มากแตกฉานในข้อธรรมและธรรมประการใดก็ตาม ก็ควรจะทำความเคารพเกรงในท่านที่มีศีลจึงจะถูกต้องตามครรลองคลองธรรมที่เป็นทางเข้าสู่ความเยือกเย็นของสังคม และชีวิต คือ **พระนิพพาน**

พระอานนท์ท่านได้รับฟังเรื่องเหล่านี้ แล้วก็ได้อาสาธยายมาท่องมาจำไว้ จนจดบันทึกลงในพระไตรปิฎกให้เราได้ศึกษา แต่ถ้าทุกวันนี้ เขาจึงเริ่มระดมหมู่บ้านศีล 5 กัน ถ้าหมู่บ้านศีล 5 กันเพิ่ม ๆ ตามสมเด็จวัดปากน้ำท่านรณรงค์เหลือเกิน และก็ขอฝากท่านนายกฯ คนนี้ แล้วนายกฯ คนนี้ก็กลัวเหลือเกินงานอื่นเยอะ งานนั้นก็จะรีบแก้ยางราคาต่ำไอนุ่นไอนี่ กลัวจะล้มศีลห้าจะไม่มีใครขับเคลื่อนแล้ววัดนี้ก็ยินดีช่วยรัฐบาล เรื่องศีล 5 แต่เรื่องภาษีมรดกก็ไปเก็บกันเอง ไม่เกี่ยวข้องทำไม่เป็น แต่เรื่องนี้อาจจะปลุกระดม

นี่ถ้าบุคคลที่ถึงแม้ เขาไม่ได้มีตักกริ มีวุฒิเป็นดอกเตอร์ แต่เขาละกิเลส แล้วมีศีล มีธรรมเพราะฉะนั้นพระนิพพาน หรือความเย็นของสังคม มีส่วนเดียวเท่านั้น คือ ส่วนที่จะมาช่วยกันพูดแกลังกิเลส ให้กิเลสมันละลายจากเรา แล้วเราก็อยากที่จะละจากกิเลส พูดแกลังมันไปเรื่อย ๆ กระทบกระแทงมันไปเรื่อย ๆ หนัก ๆ เข้มมันกระเทือนอยู่กับเราไม่ได้ มันไปจากเราเมื่อไร เรา

ก็จะได้โล่งเย็น ว่าง เบา แต่ถ้ามันอยู่กับเรานี่ ตัวตนก็หนัก อัตตาก็เลสตันหาอย่างหนัก

แกลังอัตตา (ตัวตน)

“อัตตา” นี่มันตัวหนัก มันหนักด้วยความรู้สึก เป็นเรา เป็นกู หนักด้วยความเป็นเขา เป็นมึง แล้วที่เขายกพวกตีกัน มันหนักด้วย 2 ข้อนี้มากที่สุด เขาหนักด้วย กับตัวมึง กับตัวมัน สถาบันกูกับสถาบันมัน เขาก็เลยทำหั่นกันด้วยตัวกู กับตัวมัน นี่เพราะฉะนั้นถ้าเราได้รับจักแกลังกิเลสกันบ้าง โยมวันนี้ ! ถือว่า เป็นส่วนหนึ่งแกลังกิเลส เตียววาทมาแกลังเทศน์สัก 3 ชั่วโมง เตียวโยมจะหายไหม ? (อ้าว ! ท่านแกลังได้ ฉันก็แกลังฟังไปอย่างนั้นแหละ)

เออ ! ถ้าอย่างนี้ก็สนุกเหมือนกันนะ ถ้าการแกลังกิเลสกันนาน ๆ แกลังกันบ่อย ๆ แกลังกันมาก ๆ แล้วกิเลสคงไม่อยากจะอยู่กับเรา เพราะมันโดน...? (แกลัง) ทุกวันนี้มันอยากจะอยู่กับเรา เพราะเราไม่เคยไม่แกลังมัน แล้วยังถนอมมันอีก แถมให้เหยื่อให้อาหารมันอีก เลี้ยงมันดี มันเลยอ้วนอยู่กับเราสบายเลย

นี่เพราะฉะนั้น ถ้ากิเลสเข้าถึงคน คนก็ห่างจากความเยือกเย็น ห่างจากความปกติสุข ห่างจากพระนิพพาน เมื่อละกิเลสได้แล้ว แม้

“...ถ้าเราให้ความฉลาดมันอยู่เหนือ
คนโง่ที่มีศีลแล้ว ก็ละกิเลสได้”

ไม่มีความรู้มาก รู้แต่เพียงการละกิเลสได้เท่านั้น
ก็อาจถึงพระนิพพาน ความเย็น ความสงบสุขไม่
ต้องแข่งขันกันไปเรียนที่นั่นที่นี่

เดี๋ยวนี้ฟังทราบข่าวนะโยม ! มหาวิทยาลัย
ในประเทศอินเดีย เขาเพิ่งเริ่มมีนะ ไปตั้งมหาวิทยาลัย
บนภูเขาเลย แล้วใครจะส่งลูกไปนี่ต้องตัดใจ ถ้า
ลูกร้องไห้โทรศัพท์มาบอก “อยู่ไม่ไหวให้แม่พ่อ
มารับ” ไม่ได้นะ ต้องเสียค่าปรับ เพราะเขาฝึก
ไปให้ลำบากให้อดทน

พูดถึงเรื่องนี้เมื่อก่อนคนจีน เขาเหมือน
แก่งลูก เขาไม่ให้ลูกอยู่กับเจานะ เขาส่งไปร้าน
หุ่นร้านนี้ ร้านข้าวต้ม ร้านกวยเตี๋ยว เพื่อให้มันไป
จำสูตรมา พอเตี้ยตายเขาก็อยู่ได้ เพราะได้ไปเป็น
ลูกจ้างเขามาจนใจก็โง่ เขารู้ฤทธิ์พิษสงในความ
เป็นลูกจ้าง เขาก็เก็บตัวสปีด อัปเกรดตัวเองขึ้น

นี่มันมองดูเหมือนแก่งนะ อาตมาตอน
แรก ๆ ก็นึกว่า พ่อแก่งอาตมาเหมือนกันนะ ที่
จีนโรงเรียนประถม 3 พ่อบอก “**ไอ้ยอมกูไม่
ให้สแตงค์มึงไปโรงเรียนแล้วนะ มึง
หาเอาเองนะ**” กูรู้ว่า กูจะอยู่กับมึงไม่
ได้นาน ถ้ากูตาย แล้วกูไม่ฝึกมึงไว้ มึง
ก็จะหาไม่ได้”

ตอนแรกนึกว่า “พ่อทำไมเป็นแบบนี้ คน
อื่นทำไมเขาให้ ทำไมพ่อเราไม่ให้” เราพึ่งตัวเล็ก
ดัดเดียว ป.3 ให้เราไปเก็บมะพร้าว ขึ้นมะพร้าว
เก็บส้ม แล้วก็ขายเอาเอง เก็บสแตงค์ใจเอง ซื้อ
รองเท้า ซื้อเสื้อผ้า ซื้อกระเป๋าเอาเอง แต่ทำไป
ทำไม ดันเก็บมากกว่าที่พ่อให้อีก เพราะกลัว
เหมือนกันนี่ พ่อบอก “ไม่ให้” แล้วเราไม่ทำได
ง พ่อพ่อไม่ให้ก็ต้องหาสิทีนี้ หาไปหามาก็หา
เก่งไหมโยม ?

อ้าว ! ที่ดินวัดนี้เดิมมี 3 ไร่ เดี่ยวนี้หา
ได้ 175 ไร่ เก่งไหม ? นี่เดี๋ยวกิเลสมาอีกแล้ว
โยมจ่ม แหม ! ว่าแก่งกิเลส (อี อี ๆ) โยม
ว่า จะแก่งกิเลสแล้วนะ เผลอ ๆ โยมจ่มอย่างนี้
นี่กิเลสมารูบเลย อ้าวตอนนั้นจริง ๆ นะที่แรก ไม่
ค่อยพอใจพ่อเท่าไร ! แต่เดี๋ยวนี้จ่ม อืม ! ที่พ่อให้ไว้

พ่อแม่เป็นไอดอลของเราจริง ๆ เลย ยิ่ง
โยมแม่สุดยอด ใจให้เราถือผ้า แกะเย็บผ้าเก่า ๆ
ขาด ๆ พอใกล้มือเราก็ก็น้อย บางทีดึงแรงไปผ้า
ขาด บอก “แม่ ! ค่าเช็กับค่าด้าย ถ้าซื้อใหม่
จะถูกกว่า” “มึงจี้เกียจ ! ช่วยกูถือ พุดทำหุ่นทำ
นี้” เหมือนกับแก่งให้เรารู้ว่า “ประหยัดไว้เถอะ
มันดีกว่า ! เก็บของเก่าใช้ไว้เถอะ” แล้วจนกลายเป็น
วัดแปลกวัดเดียวในประเทศไทย “**รับของเก่า**”

จนบางวัดเขาไปเทศน์ว่า อาตมาเลยนะ
วัดที่เขาขายเป็นหมื่นล้านนะ วัดที่เขาทอดกฐิน
ปีหนึ่ง 30-40 ล้านนะ อย่าเอ๋อซื้อเขาเลยเขาว่า
โง่งไปเปล่า ? “ระวังนะ ! พวกเขาของเก่า ๆ ไป
ถวายเป็นวัดสวนแก้วนะ คอยดูเถอะชาติหน้าจะได้หัว
เก่า เสียเก่า อะไรรู้” เล่นแบบนี้ แต่วัดนั้นเขา
จะเอาแต่ของใหม่ ๆ แพง ๆ เยอะ ๆ ทอดกฐินที่
30-40 ล้าน สร้างเจดีย์เป็นหมื่นล้าน เรายังของ
เก่ามารีไซส์ รีไซเคิล ก็ได้เยอะเหมือนกันนะ ไม
่นั้นจะได้ที่ตั้ง 2 พันกว่าไร่ได้ไง ตามสาขาอีก 9
สาขา ก็เป็นเพราะพ่อแม่ปล่อยให้เรฝึกหาใจเอง
หาकिनเอง หาใจเอง หนัก ๆ ก็เชี่ยวชาญในการหา

เพราะฉะนั้น ลูกคนจีน เหมือนกับแก่ง
ให้ลูกไปอยู่กับลูกจ้างเขา แล้วก็ไปจำมา ฝรั่งเศสก็
แก่งนะ เจ๋อโหม ! ตอนซัมเมอร์นี้ ลูกฝรั่งเศสเรียน
เขาไปอยู่ที่ไหน ? ไปล้างถ้วยล้างจาน ไปอยู่ตาม
ห้าง พ่อโรงเรียนจะเปิดเขาได้ตั้งหลายสแตงค์

อาตมาก็เลยทำแบบนี้ โรงเรียนปิดเทอมนี้ โยมลองแกลังลูกบ้างสิ “มึงไปอยู่กับวัด มึงลองไปหาเองกินเองบ้าง” นี่ไปเลี้ยงเขาซะกิเลสอ้วนเลย เพื่อ 2 วันดูละครซ้ำเรื่อง ลูกอริชาติบุตร เกิดมานั่งกิน นอนกิน เลี้ยงจนอ้วนเลย อริชาติบุตรไม่ต้องทำอะไรเหนือกว่าพ่อแม่ เขาแปลความหมาย “อริชาติ” ผิด !

“อริชาติบุตร” แปลว่า เหนือกว่าพ่อแม่ ด้านอะไร ? ความรู้ก็เหนือ คุณธรรมก็เหนือ ฐานะก็เหนือ แต่นี่เขาเอาเหนืออย่างเดียว นั่งกิน นอนกิน อ้วนเหนือกว่า สบายเหนือกว่า “อันนี้ไม่ใช่”

เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าพระพุทธเจ้านี้ สิทธิัตถะนี้ ถ้าไม่แกลังไปอดอาหาร ไม่แกลังไปอยู่โคนต้นไม้ ไม่แกลังทั้งเวียงวังทั้งครอบครัว ท่านจะได้เป็นพระพุทธเจ้าไหม ? ท่านก็ไม่ได้เป็นนี้ เพราะฉะนั้นท่านแกลังซะจน กิเลสรัดท่าน มัดท่านอยู่ในวังไม่ได้ กิเลสบอก ไม่เอาแล้ว ไม่ไหว ทาอะไรมาปรนเปรอบำเรอให้ ก็ไม่เอา ไม่ไหว ไม่เอา ไม่อยู่ ทาพิมพาสวย นางสนมสวย อาหารตั้งมือหนึ่งเป็นร้อยสำหรับ สร้างสรรค์สร้างปราสาทให้อยู่ ก็ไม่เอา !

อัพเกรต...จากแกลังกิเลส
ผลที่สุดการแกลังกิเลส
ของสิทธิัตถะเลย อัพเกรตจาก
การแกลังกิเลสนี้ กระเด็นได้
เป็นพระพุทธเจ้าเลย

โยมวันไหนมันอยากนอน อยากกิน

**“...สิทธิัตถะ...แกลังกิเลส...
 กระเด็นได้เป็น
 พระพุทธเจ้าเลย...”**

อยากเที่ยว อะไรที่มันไปสนองกิเลส ลองแกลังมันดูบ้างแล้วไม่นานหรอก เราก็จะได้พลิกผันเข้าหาความเย็นได้มากกว่า

ที่เที่ยวกันจำได้ไหมปีใหม่ ปีนี้นานดีกว่า ปีบ่เที่ยวกันยันตีหนึ่ง ไม่กลับไฟไหม้ย่างตาย เป็นร้อย ๆ ศพ ก็มีผู้หญิงอยู่คนหนึ่งให้สัมภาษณ์ทูเรศมาก ตอนไฟไหม้เขายังตื่นร้องอยู่ เขานึกว่า “เดี๋ยวก็ดับ” เพราะเขาเคยไปหลายพับ พอไฟไหม้ที่ไรก็ดับได้ทุกที

แต่คราวนี้มันดันผ่าไม่เป็นอย่างนั้น แล้วตรงทางออก เมื่อตอนนั้นถ้าเขาจะออก เขาก็ออกได้ มันยังไหม้ไม่มาก แต่เขายังร้องเพลงอยู่ พอไหม้มากเหลือกล่นลงมาปิดกั้น เหลือช่องกระจกอยู่นิดเดียว เขาก็เรียกคนให้มาช่วย พวก

คนก็เอาไม้เสา ช่วยกระทุ้งให้กระจกแตก แล้ว
เขาก็โดดออกมาตามตัวเขากระจกชุตบานเลย
เป็นแผลเยอะเลย แล้วถามว่า แล้วเจ็ดโหมนี้ ?
หายดีแล้วจะไปอีกโหมนี้ ? “ไป !”

“เวรกรรม ! เขา” เขาไม่ได้แก้ง
กิเลส เขาถูกกิเลสแก้ง อยากไปเรื่อย สันดาน
เขาติด เขาเลี้ยงมาจะจนติด ขนาดเห็นไฟเขายังไม่
หนีเลย เขากำลังเลี้ยงกิเลสด้วยความสนุกสนาน
ร้องรำทำเพลง

นั่นปีโหมนี้ ลองแก้งมาถือศีลที่วัดลอง
มาฟังธรรม เคยไปกิน ไปเที่ยว แก้งมันลึกลับ
ทำปี ดูสิจะเป็นยังไง ! พอถึงวันเกิด แก้งไม่
กินอะไร เพราะวันเกิดจริง ๆ เราก็กินอะไรไม่ได้
วันแรกนะ ! แม่เอานมหย๋มันยังไม่กินเลย มันเกิด
วันแรก ไม่กินอะไร เตี้ยวันเขาวันเกิดจัดกิน แล้ว
ให้แม่ล้างถ้วยล้างชามลูกน้อง มีลูกน้อง เพื่อน
เขามาบ้านหมด เจ้าพวกนี้ “โง่ ! แต่วันเกิด”

เพราะฉะนั้น การแก้งกิเลสนี้ถือว่า สุด
ยอดของการเป็นพุทธบริษัท ถ้าพุทธบริษัทคน
ไหน ! ไม่เคยแก้งกิเลส ไม่เคยแก้งทำใจ ไม่เคย
แก้งทำเป็นให้ แก้งทำเป็นจน เขาบอกว่า
**“คนรวยแก้งทำตัวเป็นคนจน จะยิ่ง
รวย ส่วนคนจนแก้งทำตัวเป็นคนรวย”**
(ไม่ใช่ แก้งหรอก ! มันเห่อ บ้า อวดรวย ก็เลย
ถูกความจนเข้าครอบงำต่อไป) เพราะฉะนั้น ผู้ที่
มีความรู้นั้น แม้จะร่ำรวยแสนคัมภีร์หรือมีความรู้
หาที่สุดมิได้ก็ตาม ก็อยู่เปล่า ๆ จะเอาประโยชน์
อันใดอันหนึ่งไม่ได้ และจะเป็นบุญ เป็นกุศล หรือ
เป็นการได้เสวยสุข เพราะความรู้นั้นไม่มี

มีแต่ว่า ตั้งหน้า ตั้งตา แก้งกิเลส ละ
กิเลส แล้วเราก็จะได้สุข เสวยสุข ไม่ใช่ ! เสวย

เพราะความรู้ แต่เสวยได้เพราะการละ นี่ถ้ารู้จัก
แก้งให้มันละจากเรา หรือเราละจากมัน ทำเป็น
เหมือนคนแก้งตายก่อนตาย เขาบอก สุดยอด

แก้งตาย

คำว่า “แก้งตาย” นี่ไม่ใช่โดนยิง แล้ว
แก้งนอนตาย แต่แก้งสูงสุดกว่านั้นคืออะไร ?
แก้งทำตัวให้ตายจากความอยากมี อยากเป็น
เขาสมัครจะเป็นอะไรกัน ก็ทำเป็นว่า “กุตาย
แล้ว” ภูไม้ไปสมัคร สว., ส.ส. อะไรก็ตาม นี่คือ
“แก้งตายก่อนตาย” คนส่วนใหญ่เขาอยากเป็น
90 ปีแล้ว อายุ 80-90 ปี เขาสมัครอะไรกัน !
เปิดรับสมัคร ไปสมัครหวังจะได้เป็น นี่ดูบางคน
ก็ 80 ปีกว่าก็มีนะที่เข้าไปเป็นนะ พวกนี้ไม่เคย
แก้งตายก่อนตาย แล้วพอไปเป็นก็ถูกทรมาณ
ถูกด่า ถูกว่า ถูกกระแทกแตกदनเยอะเยอะ

เอาละก็เลยหวังว่า **วันนี้จะบอกว่า**
ถ้าเป็นชาวพุทธทั้งที่ ไม่เคยแก้งกิเลส
เลย ก็อย่าถือว่าเป็นชาวพุทธที่ใกล้ต่อ
ศาสนาจริง ๆ ยังอยู่ห่างศาสนาเยอะ
ถ้ายังไม่รู้จักวิธีแก้งกิเลส

เอาตมานึกถึงตอนที่แก้งกิเลสสุดขีด 2
ครั้งในชีวิตอยากฟังไหม ? ครั้งยิ่งใหญ่เลย เคย
รู้หรือยัง ปี พ.ศ.2527 กับ 2529 “แก้งไม่
รับเงิน” ใครถวายไม่รับเลย แหม ! แต่กิเลสมัน
ก็ร้าย จำได้พอปีแรกพอประกาศไม่รับ ได้เดือน
กว่า ๆ โยมผู้หญิงเศรษฐีเพชรบุรีชื่อโยม “บุญ
รวม เสนาดีสัย” นี่จำได้จัดแก้อาสาตบตีมาถวาย
2 แสน พอมาถึงก็ถวาย **“ท่านใช้ส่วนตัวนะ”**

บอกตายเลยนี่โยม ! ฟังอธิษฐานได้ 2
เดือน ได้เดือนนี้ “รับไม่ได้หรอก !”

แก็กถาม ท่านอธิฐานไม่รับนานไหมนี้ “ปีเดียวโยม !” รับผิดชอบต่อ แก็บอกว่า “เอาอย่างนี้ ! ฉันก็ไม่อยากให้ท่านเสียสัจจะ แต่ฉันก็ไม่อยากให้ฉันเสียศรัทธาตั้งใจมา เอาอย่างนี้แล้วกัน ! ท่านไม่รับปีหนึ่งใช่ไหม ? เงิน 2 แสนนี้ ฉันจะไม่เอากลับ เดี่ยวจะฝากธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่ไว้ แล้วปีหน้าจะมาเบิก พอท่านหมดสัจจะที่ตั้งไว้จะไม่รับนะ” แหม ! มันปั่นป่วนน่าดูโยม จะไม่รับมันก็มากเหลือเกิน รับไปก็เสียสัจจะถูกผู้ขายชาติพระ ก็สู้กันน่าดูเลย มันเหมือนมารมาแกล้งนะ ตอนอื่นไม่มีใครมาถวายเป็น 2 แสนนี้ มาถวายตอนอธิฐานจะไม่รับนี้ เราแกล้งกิเลส มารมันก็แกล้งเราเหมือนกันนะ

แล้วก็ปี 2529 ไปเทศน์ที่ไหน ถ้าเขาให้สตางค์มอบให้ที่นั่นหมด จำได้ตอนนั้นไปเทศน์ที่อุบลคนฟัง 5 หมื่น เราไม่รับนะโยม มีคนเขาเอาสตางค์โยนมาบนเวที กองพะเนินเลย ขึ้นมาวาง ๆ เต็มโต๊ะยาวกว่านี้ ใหญ่กว่านี้เต็มหมดเลย แหม ! มันก็ทึบในใจ มันน่าจะเอาใส่ย่ามไปสักครึ่งหนึ่ง ให้ที่นี้สักครึ่งหนึ่ง แล้วยามวางตรงนี้ มันก็อยากจะหยิบต้อนใส่ย่าม ตั้งแต่นั้นมาก็ตั้งใจว่า ต่อไปนี้ไปเทศน์ที่ไหนจะไม่เอาย่ามไป ตั้งหลายปีไม่เอาย่ามไป (ไปมือเปล่า) เพราะว่าตอนดั่งสุดจิตนั้นนะ ปี พ.ศ.2526, 27-29 ตอนนั้นดั่งสุดจิตเลย ไปเทศน์ที่ไหนคน 3 หมื่น 4 หมื่น ขนาดสำคัญ สัญญา ดังพร้อม ๆ กันเลยตอนนั้นนะ เขาเล่นห่างจากอาตมาจากทุ่งศรีเมืองไป 2-3 กิโลเมตร เขาคนฟัง 3 หมื่น อาตมา 5 หมื่น โอ้ย ! ตอนดั่งสุดจิต โยมคงไม่เห็นภาพตอนนั้นนะ

มันเหลือเชื่อจริง ๆ ตอนที่ไปเทศน์รามคำแหงนี้ ตอนนั้นมันมีคนตรึงดั่งคณะหนึ่ง “แมคอินทอช”

เขาเล่นห่างคนละมุมลานพ่อบุณนะ อาตมาอยู่ทางหนึ่ง “อ้อ ! คนไปฟังทางโน้น 2-3 พัน มาฟังทางเราฝั่งหนึ่ง ตอนนั้นมันดั่งสุดจิต แหมตอนที่ยื่นมันโยนมาเต็มไปหมด เราไม่เอา ถ้าตอนนั้นเอานะที่ดินโดนตุงกล้วยแขก...ไม่เกิด ๆ หรอก ! ซ้อคืนได้สบาย เพราะตอนนั้นเขาเอา 7 ล้านเอง 7-8 ล้าน 10 ล้าน ซ้อได้สบาย

เงินจากการขายเทปหนังสือนี้ คืนหนึ่งจำได้ขายได้ 8 หมื่นบาท เดี่ยวนี้หนังสือซื้อมาเทศน์แทบตาย ! ขายได้พันเดียว จากแปดหมื่นเหลืออยู่พันเดียวอย่างนี้ ดูสิ ! ขาลงมันลงซะโอ้อ้อ ! ลงซะดิดดินเลย ยิ่งตอนเสื้อแดงเข้านี้ ขาลงสุดจิต ท่านว.กับท่านสมpongเขาเข้าจีน เขาแข่งเรา (เรากี่ลง) ก็ดี ก็แกล้งมันบ้างนะโยม แกล้งเป็นขาลงไว้บ้างก็ดี เออ ! สมเด็จพระโอรสาธิราชฯ ป่วยนะ มีหลายตอนไปอ่านดู พอโยมนับถือท่านมาก ๆ ท่านก็จะทำเรื่องนู่นเรื่องนี้ อย่างเรื่องหอยนี้ ท่านก็จะทำอะไรแปลกๆ ให้โยม

บางที่ท่านก็ต้องการปลื้มก็ทำให้โยมเกลียดว่า อย่างนู่นอย่างนี้ บางที่เขาบอกว่า โอ้อ้อ ! แกล้งโยมแรงอยู่ครึ่งหนึ่ง โยมนั่นเป็นคุณหญิงคุณนาย มาถึงบอก “เจ้าคุณสมเด็จพระนเรศวรมหาราช โกรธ หลงได้เยอะเลย”

แหม ! ท่านเล่นแรง “อ้อท่านต่อแกล้งจริง !” ยายนั่นขึ้นตีเลย “เฮ้ ! เป็นสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ใช่มั้ย ?” พุดจากกับฉันที่เป็นคุณหญิงคุณนายได้ยังไง” ขึ้นเสียงแพร่ด ๆ

“อ้าวไหนว่าโยม ! ละได้แล้วไง ? อ้อหือ ! นี่แสดงว่า มันกลับมาอีกแล้วใช่ไหมโยม ?” นี่บางทีพระท่านก็แกล้งทำเป็นว่า ให้โยมได้สติ แต่ว่าถ้าแกล้งไม่ถูกก็โกรธกันจริงเหมือนกันนะ

ถ้าท่านแกล้งเป็นก็พอใช้ได้ แกล้งไม่เป็นไม่ได้
เดี่ยวโกรธกันตายนะ

เอ้า ! โยมเบื่อหรือยังจะมีอะไรให้คุณแกล้ง
ไหม หรือพอแล้ว แกล้งทำเป็นอยากฟัง (อี อีๆ)

เป็นคนดี

มีอีกบทหนึ่งที่น่าคิดว่า เราตถาคตไม่
สรรเสริญ ผู้ที่มีความรู้มาก แต่ไม่มีศีล ไม่มีความ
ปกติอยู่ในนิสัยใจคอ ผู้มีความรู้หน่อย แต่ตั้งอยู่ใน
ศีลชอบสร้าง ความปกติสุขให้แก่ตนและสังคม เรา
สรรเสริญและนับถือผู้หนึ่งว่า “เป็นคนดี” ถ้าผู้ใด
นับถือผู้มีกิเลสว่า ดีกว่าผู้ไม่มีกิเลส บุคคลผู้นั้นชื่อ
ว่า ถือศีลแบบต่อไปนี้ น่าคิดนะ ! ถือศีลแบบเอา
ต้นเป็นปลาย เอาปลายเป็นต้น เอาสูงเป็นต่ำ เอา
ต่ำเป็นสูง นี่ทวนอีกเที่ยวหนึ่ง เอาต้นเป็นปลาย เอา
ปลายเป็นต้น เอาสูงเป็นต่ำ แล้วเอาต่ำมาเป็นไ้เป็น
ที่สูง ไว้เตือนตน สิ่งเหล่านี้ทำอย่างไร โยม ! ถึงจะเรา
อย่าไปเที่ยวนับถือ คนที่ไม่อยู่ในศีลในธรรม แต่
เขาร่ำรวย เขามีความรู้ แล้วก็ไม่ได้เป็นต้นแบบ
อะไรให้กับสังคม ก็อยากให้พวกเราชาวพุทธนี้
ลองหัดฝึกได้ข้อคิดว่า วิธีการที่สำคัญสุด ๆ อีก
อย่างหนึ่งก็คือ การแกล้งกิเลส

พระผู้ใหญ่ที่เป็นที่นับถือส่วนใหญ่อย่าง
สมเด็จพระหลวงปู่ทวด สมเด็จพระวัดพระโคตะอะไรนี้ ท่าน
จะมีลีลาแกล้งกิเลสเยอะ กว่าพระธรรมดา

เอ้า ! จะยกตัวอย่าง หลวงปู่มั่นนี่ ชอบ
แกล้งกิเลสแบบไหน ? ตอนท่านบวชใหม่ ๆ ท่าน
บอก ชอบว่างนะ ปฏิบัติธรรมแล้วมันว่าง ท่านก็
แกล้งไปนั่งสุดจะง่อนเงาะ ที่ขึ้นไปปากเหว เพราะ
ว่าถ้าขึ้นไปก็หกล้มไปคอหักตาย

คนเรารู้ว่า ข้างหน้าหกล้มไปคอหักตาย จะ

ว่างไม่ว่าง โยม ? นี่ถ้ารู้ว่า แก้อะไรจะขาด โยมจะ
ว่างไม่ว่าง ? ต้องนั่งไขว่ ๆ ขยันทัวไว้ใช้ไหม ? นี่
ธรรมชาติของมนุษย์ ท่านจะไปแกล้งกิเลส

ถ้าว่างก็จะไปนั่งปลายจะง่อนเงาะโน้นเลย
ที่มันเย็นเคยเห็นไหม ? ภูที่ขึ้นไป แล้วหลุดจาก
ข้างๆ ไม่มีอะไรกันด้วย ถ้าหุบก็หัวดำไปก็ไม่มี
อะไรต้องเหลือแล้ว มรณภาพ !

แกล้งความว่างไปนั่งตรงที่มันเสี่ยง จน
กระทั่งเสีย จนหายว่าง แล้วก็ได้นั่งตัวตรงแข็ง
ปฏิบัติเข้มแข็งขึ้น อาจหาญขึ้น กิเลสที่เคยว่าง
กดคอเราอ่อนไปพับมานี้ มันก็ไม่ไหวแล้ว โดน
เล่นไม้เข้า มันก็ไม่อยู่ แต่ที่วัดนี้ไม่มีจะง่อนเงาะ
ให้โยมไปนั่ง ทำไง ! มีที่แกล้งไหม โยม ? เออ !
ไปหาที่เอาเองแล้วกัน คงจะให้ดูอีกชนิดหนึ่ง “ผู้
มีศีลน้อยอาณิสสก็เล็กน้อย ผู้มีศีลมากอาณิสสก็
มาก” “อาณิสส” คือ ผลที่ตามมา
บางคนชอบไปนึกอาณิสสจะทำให้
รำให้รวย

ถ้าเรามีศีลข้อที่ 1 สิ่งที่เราตามมา คือ
อะไร ? คือ ความเมตตาสงสาร ระมัดระวัง ใน
ชีวิตผู้อื่นไม่กล้าทำให้ เขาตกวงตายไป กลายเป็น
คนที่มិនัยระมัดระวังต่อชีวิตผู้อื่นต่อการจะทำร้าย
เบียดเบียนผู้อื่น อะไรมันจะตามเราไปดี เท่ากับ
สันดานดีไม่มีโยม ! สันดานอยู่ในความระมัดระวัง
ไม่ให้ชีวิตผู้อื่นต้องตกลงตาย เพราะมือเรา ไม่ให้
เลือดไหลบาดเจ็บด้วยมือเรา ถ้าเราระมัดระวังมือ
เท่า ไม่ไปทำให้ใครเจ็บ ดิตสันดานเป็นนิสัย

เพราะว่า “อาณิสส” แปลว่า สิ่งที่มา
มา ถ้าความรู้สึกเมตตา ความปรารถนาดี มัน
ตามเรามา เราจะเป็นคนโหดร้าย เป็นข่าว่า
แขวนคอหมาลูกอ่อนได้ยังไง ! จริงไหม ? เรา

จะเป็นคนเป็นข่าวใหม่ว่า ทบตีเด็กตาย ? “จะไม่มี”
จะไม่มีเราเป็นข่าวว่า ตัดตูด ตัดตาราง เพราะ
ฆ่าเขาตาย

มีแต่ให้

นี่เพราะนั้นอันสัจข้อที่ 2 ก็เหมือนกัน
ถ้าเราเป็นคนไม่ลักไม่ขโมย มีแต่ช่วยแต่ให้ แต่
แจก หนัก ๆ สิ่งที่มาเขาก็จะพูดกับเราว่า
“**พี่คนนี้มีแต่...ให้**” นิสัยชอบช่วย ชอบ
ให้ตามมา ดีกว่านิสัยชอบลักชอบขโมย ชอบแย่ง
คนไม่มีศีลมันก็มีสิ่งที่ตามไปเหมือนกัน มีความโหด
ชาติสัสม์ตาม มีความละโมภ ขโมยแย่งชิงปล้นฆ่าตาม

คนที่ศีลข้อกาเม ห้ามใจอยู่เสมอว่า เป็น
ของคนอื่นไม่แตะต้อง คำว่า “**รักผิวเขาเป็น
ไม่มี รักเมียเขาเป็นไม่มี**” รักแต่ของตัวเอง
เดียวได้มาแล้ว มันจะคอสั้น ฟันเหยิน หัวหยิก
กูก็รักถึงจนตาย โยม ! มีนิสัยรักเดียวใจเดียว
ตามไปทุกภพทุกชาติ กับมีนิสัยชอบแย่งชอบชิง
ของคนอื่น อันไหนจะตามไปดีกว่ากัน ? หาโยม !
เราจะฝึให้อันไหนตามเราไป

นี่ถ้าใครให้นิสัยบ้าของคนอื่นเขาเรื่อย
เลย เจอของคนอื่นเป็นไม่ได้ อ้างว่า “**จะได้ซึมของ
แปลก ๆ**” เข้าไปแล้วมันก็เลวร้ายชาติแบบเดียวกัน
อยู่นั่นแหละ ไม่ต่างอะไร แต่เขาชอบอ้างแบบ
เดียวที่มีเยอะจิ้นไหมโยมจึงรักหักสวาท เดียงหัก
หย่าร้าง ยิ่งกลุ่มพวกนักร้องคาราโอเกะ ยิ่งเป็นต้นแบบ
ที่แย่ อยากทำตัวเป็นหนูตกถังข้าวสาร พอเขาเป็น
เสียรวยมากี่

โอโฮ ! เมื่อวานเสียตายไม่ได้เอามาดู
เมื่อตะกี้ ผู้หญิงเป็นนางแบบอายุ 24 ปี ผู้ชาย
81 ปี แต่งงานกัน เขาบอกว่า ปิ้งกันมานานแล้ว

ผู้หญิงก็ถือว่า มีความสุข ตาแก่นี้ก็ 80 ปี ไม่มี
สังขารไม่ร่วมมือ แต่ใจยังกระเพื่อม
กระพือไม่หยุดหย่อน” โยมว่าแย่ไหม ?
สังขารไม่ร่วมมือ แต่ใจมันกระเพื่อมกระพือ ตะพึด
ตะพือ โยม ! เคยเห็นหมาแก่ไหม ? มันตะกาย
ตัวเมีย...ตะกายหล่น ๆ เวิร์กรรมของมัน ใคร
ถือศีลข้อสี่ดี ก็จะมาตามด้วยคนมีศีลจะ พูดจริง
พูดอ่อนหวาน พูดรู้กาลเทศะ ไม่พรั่วเพื่อ

ต้องขอชมพวกเราอย่างหนึ่งที่นี้ละ เวลา
ฟังเทศน์ไม่คุยกันเหมือนที่อื่น ที่อื่นจะคุยกันจัง
อย่างกับย่ำตลาดเช้าวัด พระเทศน์ก็คุยกันแซ่ด
เหมือนแรดฟังเทศน์จริง ๆ เลย จริง ๆ เลยที่อื่น
นี่ แต่ที่นี้นิสัยแบบนี้ดี แสดงว่า เราอยู่ในศีลใน
ธรรม นิสัยสงบปากสงบคำ ไม่ชอบต่อล้อ...?
(เถียง) ไม่ชอบต่อปากต่อ...? (คำ) ไม่ชอบต่อ
ความยาว...? (สาวความยืต) ถึงจะเจ็บก็ยอมจบ

ข้อสุดท้าย ถ้าเราเป็นคนไม่ดื่มเหล้า
เมายา นิสัยจะเป็นคนอยากฝึกฝนสติมัน
จะมากขึ้น มันจะตามมาให้มีสติรู้สึกตัวทั่ว
พร้อม จะเคลื่อนไหว จะรู้ที่เดียวว่า เรา
กำลังจะเคลื่อนไหวไปทางไหน บาปหรือ
บุญ หรือคุณ หรือโทษ การมีสติกับการมี
สติ กับการทำให้ตัวเองสติแตก

นี่เขาถึงบอกว่า คนที่ดื่มเหล้านี้ ชาติหน้า
คอยดูเถอะ เขาจะต้องเป็นคนที่ยืนข้างถนน เดิน

“...ปี 58 ขอให้ปีเป็นปีที่ทุกคน แก่งจนกันเถอะ เราจะได้ไม่ ยากจนต่อไป...”

ดังนั้น ปี 58 ลองแก่งจน แล้วระวัง !
มันจะจนจริง ๆ เลยปี 58 นี้ เพราะอะไร ? ชาวนา
เขาทำนาไม่ได้ เขาไม่ส่งน้ำให้ น้ำไม่พอแล้วจะ
เอาเงินที่ไหนไปซื้อ ไปจ่ายตลาด กระแสเงินที่
จะหมุนเวียนในการจับจ่ายบริโภค มันต้องลดลง
ฉะนั้น ใครทำตัว แก่งจนจะรอด แต่ที่จนแล้ว
แก่งรวยนี้ จะเจ๊ง !

**ก็ต้องปี 58 ขอให้ปีเป็นปีที่ทุกคน
แก่งจนกันเถอะ เราจะได้ไม่ยากจน
ต่อไป ถ้าใครเสแสร้งแก่งทำรวย จะ
ช่วยต่อไป จะกลายเป็นคนที่อดอยาก
ขาดแคลน ขัดสน ผิดเคือง ชนแค้น ตั้ง
เนื้อตั้งตัวไม่ได้ กินเกิน ใช้เกิน ถ้าจะรวย
ก็ขอให้รวยแบบ คุณนิกรม กรมดิษฐ์ แหม ! วัน
นั้นนั่งฟังแกพูด “ผมรวยแล้ว ก็พิมพ์หนังสือขาย
ราคาถูก” ขายหนังสือไปขาดทุนไป แต่มีความ
สุขว่า ได้ทำอะไรกับเพื่อนมนุษย์ ไม่ใช่รวยแล้ว
กลับบ้าบอ กินเที่ยวเล่น เพลิดเพลินในอบายมุข**

นี่จึงมีพวกเศรษฐี 6 เดือน เขาถีบสามล้อ
แล้วถูกหวยรางวัลที่ 1 เลยทำตัวเหมือนคนรวย
เลยไม่ใช่สามล้อแล้ว เที่ยวเจด ผับ คลับบาร์
ทิปนักรื่อง 6 เดือนเกลี้ยง เลยกลายเป็นเศรษฐี
ระยะสั้น แต่จนระยะยาว เพราะเขาต้นอวดรวยนี้

ยังงี้ก็ขอให้ทำตัวเป็นคน **“ผ้าชีรี้ว
ห่อทอง”** อย่าให้เป็นทองห่อหั้นเลย ต่างกัน
เยอะ แล้วใจเราจะเบาบางจากกิเลสจะใกล้ต่อ
มรรคผลนิพพาน ขอให้ได้แก่งกิเลสจนกระทั่ง
กิเลสจากไปแล้วนิพพานน้อย ๆ ค่อย ๆ เข้ามา
ในใจเรา เจริญพร.

ข้างถนน แบบแบกอะไรพะรุงพะรัง นี่ตอนเช้า
บอก 2 กิโลแล้วในกรุงเทพต่อหนึ่งคน แต่อีก
สิบแปดปีข้างหน้าจะมีทุกหนึ่งกิโลต่อคน ถือถ้วย
ถือกะลาอะไรก็ไม่รู้ เดิน...ก็อกแกก ๆ ชีวิตไอ้โฮ !
อาตมาว่า ถ้าสิ่งเหล่านี้มันตาม บาปกรรมเหล่านี้
ตามมา เป็นอุปปีฬิกกรรมตามเราแก่งเราให้เป็น
คนเสียสติเดินเหม่อลอย

บางทีน่าสงสารจะจนเอา แล้วก็จน
ตายไปเยอะเลย พวกเสียสติพวกนี้ โยม ! นิสัย
ของคนมีศีล ตามนิสัยคนมีศีล นิสัยดี ๆ งาม ๆ
ตั้งแต่เมตตาปราณี ตั้งแต่ประกอบสัมมาชีพ ไม่
เป็นมิจฉาชีพ ตั้งแต่รักเดียวใจเดียว ไม่ใช่ใจแตก
แต่เด็ก แต่เล็กติด พวกเด็กผู้หญิงที่มันใจแตก
แต่เด็ก แต่เล็กนี่ โยมว่าเขาต้องสะสมอะไรตาม
มาที่ทำให้เป็นแบบนี้ เขาคงไม่ใจแตกเฉพาะชาติ
นี้ใช่ไหม ? ชาติก่อน ๆ เขาก็ คงสะสมเป็นยาย
วัยชัง เป็นแม่วัยใส เต็มวัยยาย ไอ้โฮ ! อายุไม่
เท่าไรเป็นยายแล้ว เด็กเรียก “ยาย”

เอาก็แค่นี้แหละก็ขออวยพรให้ทุกท่าน
ทุกคนหัดฝึกตนเป็นคนชอบแก่งกิเลส เอาศีลมา
แก่งกิเลส แก่งเป็นทำตายก่อนตาย ไม่อยากมี
อยากเป็นอะไรกับเขามากนัก ไม่ทุนทวายในการ
จะมีจะเป็น ลงสมัครอะไรไม่ได้เป็นก็ไม่ทุนทวาย
ไม่แค่น ไม่เคือง ไม่น้อยอกน้อยใจ

มูลเหตุ

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)*

✱ เรื่องราวนำทาง

วันนี้ขอเล่าเรื่องที่เราไปเมื่อคืนนี้คนหนึ่ง เมื่อคืนไปบรรยายเกือบ 3 ทุ่ม ที่มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อยู่เลยพุทธมณฑลไปนิดหนึ่ง เขามีโครงการที่จะเหมือนย้ายวัดบวรนิเวศ ซึ่งตรงนั้นมันแคบ

วัดบวรฯ มีเนื้อที่แคบมาก แต่เข้าไปแล้วตะลึงในความอลังการวิหาร โบสถ์อะไรต่าง ๆ นี้ออกแบบ ๆ สุด ๆ เลยใหญ่โต อลังการ วันศุกร์ต้นเดือนก็จะมีการปฏิบัติธรรม สวดมนต์

มีพระมาเทศน์ เขาก็เวียนหาระดับ เกจิผู้เผยแผ่ไปเทศน์ทุกศุกร์ต้นเดือน เข้าไปเดินดู แล้วนึกไม่ถึงไม่เคยไป

ถามพระผู้ใหญ่ที่ไปบริหารที่นั่น ทำเป็นมหาวิทยาลัยด้วย แต่เป้าหมายคล้าย ๆ จะย้ายอะไร...จากวัดบวรฯ ที่แออัดทำงานเผยแผ่ไม่สะดวก ไปไว้ที่นั่น

ถือว่าเป็นวัดที่มีการเขียนแบบ ออกแปลนในการวางผัง...ที่สุด ๆ ในยุคนี้ว่า คือ ใช้เงินสร้างเป็น...พัน ๆ ล้าน คือ สร้างวัดที่เดียวพันล้าน ทั้ง

*“มูลเหตุ” แสดงโดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) เนื่องในวาระการ “ปรารภธรรมยามเช้า” แก่พระนวกะและอุบาสก อุบาสิกา ที่มาถือศีลอุโบสถ ณ ศาลาเนกประสงค์ 50 ปี วัดสวนแก้ว วันที่ 8 กันยายน พ.ศ.2555

สมเด็จพระญาณสังวร
สมเด็จพระสังฆราช
สกลมหาสังฆปริณายก
ประทานทุนสนับสนุน
มูลนิธิธิดาอันแก้อ
แต่...พระพยอม กัลยาโณ
เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2534

งบประมาณรัฐฯ ทั้งงบประมาณของ
วัดบวรฯ วัดที่มีรายได้มาก น่าจะเป็น
วัดบวรฯ ก็ติดอันดับหนึ่งในกรุงเทพฯ
เหมือนกันเพราะว่าเป็นวัดของสมเด็จพระ
สังฆราชฯ

เมื่อพูดถึงวัดนี้ แล้วยังนึกถึง
เมื่อหลาย 10 ปี น่าจะเป็น 10 ปี ก็
เป็นข่าวใหญ่พาดหน้าหนังสือพิมพ์
หลายฉบับว่าสมเด็จพระสังฆราชฯ
ประทานทรัพย์ส่วนพระองค์ ปัจจัย
ส่วนพระองค์ให้กับที่วัดเรานี้...ล้าน
บาท เป็นข่าวใหญ่อยู่พักหนึ่ง ลง
หน้าหนังสือพิมพ์ เขา...คล้าย ๆ กับ
มีเรื่องแปลกกว่า “วัดธรรมยุต” เรา
มหาณิกาย ก็ข้ามนิกายกัน

✱ การทำงานเผยแผ่ร่วมกัน

เมื่อคืนไปก็ได้ยิน...มีบรรยากาศ
ดีว่า นิกายแทบจะไม่มีความหมายเป็น
สิ่งกีดกันเรา พระผู้ใหญ่ที่นั่นก็ขอกราบ
ให้หนึ่ง แหม ! เราก็อยากบรรยาย บอก
“ไม่ต้อง...มั้ง” ท่านก็บอก “ไม่ได้ ๆ”
เราแสดงความเคารพ ก็ให้ความเคารพ
ซึ่งกันและกันดี ก็ต้องเรียกว่า ต่อไป
อาจจะต้องทำงานเผยแผ่ร่วม
กันได้มากขึ้น แล้วเขาทำได้เป็น
ระบบดีมาก

เขาเข้าหาครูบาอาจารย์ตาม
สถาบันเอกราชภิกษุครปฐมมา เอา
โรงเรียนเด่นหล้าและอะไรต่าง ๆ คือ
เอาพอ. มา เอาอะไรมาซะอย่าง...หัว
ไปทางก็ตาม ก็เลยทำให้คนเยอะ !
มากเต็ม...โบสถ์เลย

แล้วก็ส่วนใหญ่ที่นำเทคนิคก็คือว่า คนแก่ 30 เปอร์เซนต์ เด็ก 70 เปอร์เซนต์ เอาการ์ตูนไปแจกก็เกือบหมดก็...นี่ส่วนหนึ่ง ปฐมตันปรารภธรรม สุดท้ายคือว่า เขาติดแอร์ไม่มีเสียง ติดแอร์ระบบมองไม่เห็นแอร์ แต่เย็นฉ่ำ ! ทั้งโบสถ์เลย นั่งฟังกันสงบ

และแปลกตรงนั้นที่ไปเดิน หรือว่ามันเป็นบังเอิญ ! จังหวะลมนี้พัดพลั่ว...ยุงนี้ไม่มีเลย มันพัดซะจนยุงอยู่ไม่ได้เลย มันเหมือนเป็นช่องทางลมไม่รู้ใครไปดูสงฆ์ไว้ก่อนหรือเปล่า ! ถ้าไปดูไว้ก่อนแล้วทำถูกต้องนี้ โอ้โฮ ! ถือว่า สุดยอด ก็จัดเป็นถูกทิศทางลมไม่แออัด

การวางผังนี้ เมื่อก่อนวัดไม่มีวางผัง ของเราก็เหมือนกัน...แยะ ! ชื่อที่ได้ทีละนิด ตอนก่อนมาอยู่บ๊ีบ ! เราก็ทำส้วมเลย เพราะที่ตรงนั้นแถบนั้นเขาไม่ให้

ต่อมาเขาขาย...ส้วมเลยอยู่กลางเลยที่นี่ (อยู่ข้างหน้า) ไม่รู้จะทำยังไง แล้วก็ถึงน้ำนั่นอบต. อะไรผู้ใหญ่บ้าน เขาก็มาทำ...ตอนแรกก็ยังไม่เป็นที่ของเรา คนนู่นมาทำ คนนี่มาทำ ก็เลยอีเหละเซะเซะ สะเปะสะปะ แล้วพื้นที่มันไม่ได้ตามที่เรต้องการเหมือนอย่างนี้ ที่นี้เขาได้พื้นที่...ตั้ง ! 300 ไร่

200 ไร่ เขาได้ที่บ้านเลย !

อย่างว่าใหญ่ชะอย่างยังงี้ก็...ได้ ตั้ง ! ได้ 300 ไร่ ก็วางผังเลยอะไรอยู่ตรงไหน โอ้โฮ ! สุดยอดเลย สง่างาม อลังการ วัดพระแก้วชัดซ้ายเลยก็แล้วกัน เขาสร้างที่นี้ ถ้าเสร็จสมบูรณ์เมื่อไรเปียดพุทธมณฑลเอียงไปเลย การจัดสวยกว่า งามกว่า มานั่งคิดดู ของเรามันค่อยได้ค่อยเขิบติดที่ยายแดงชะตั้งนานเน จะทำอะไรก็ทำไม่ได้ ทำร่นเข้ามาก็แคบ

มันเป็นเรื่องที่มันขาดความเป็น...ผังเมือง เดียวนี้เขาเสียชีวิต คำว่า “ผังเมือง” นี่เมื่อวานนี้เขาบ่นกันว่า “คลองลาดพร้าวนี้ 20 ปี ไม่ได้จัดการเรื่องบ้านรुक้าคุณคลอง” เขาปลูกกันซะจนแทบจะคร่อมคลอง เขาบอกว่าน้ำระบายคลองนี้ไม่ออก ติดอยู่คลองนี้คลองเดียว ถ้าคลองนี้ไม่มีการรูก้าบ้าน รุก้าอะไรนะ เขาบอกว่าสบายเลยระบายออกปรูดปราด

เมื่อวานนี้น้ำท่วมกรุงเทพฯ ไม่น่าเชื่อเลย แต่มันตกเหลือเกินเมื่อวานตกมาก ๆ ไม่เคยเลยกฎิอาตมานี้ ฝนมันสาดเข้าไป นั่ง ๆ อ่านหนังสือ เอ๊ะ ! ทำไมแฉะเข้าไปแล้ว มันเข้าไปได้อย่างไร แล้ววันนี้เดี่ยวต้องหาช่องทางแก้ไข

✱ มूलเหตุ

วันนี้จะปรารภชนิดเดียวให้เรา
รู้จักเป็นคนรักษาโรคจิต โรคอะไรที่
เราไม่อยาก...โรคทุกข์ก็ได้ โรค
บาป โรคชั่ว โรคชวย โรคทุกข์
นี่ ซึ่งมันติดมา เป็นโรคนี้ต้อง
รักษายังไง แล้วก็มีว่า “ตรวจ”
เขาเรียก “สมุฏฐานของโรค”
สมุฏฐานของโรคว่า มันเกิดจาก
อะไร ! จะได้รักษาถูก คำว่า
สมุฏฐานของโรค ที่ใช้แบบหมอ
ก็รู้กันอยู่

แต่นี่มาทางศาสนาเขาใช้อะไร ?

“มูล” (มูลเหตุ) ก็ได้ มูลที่เกิด
อย่างนี้ ๆ ก็ได้ เหมือนฉี่หนู มันเป็น
โรคฉี่หนู มันมาจากฉี่ของหนู

มีคำสองคำที่เราต้องนำศึกษา
ว่า กุศลมูล กับ อกุศลมูล เหตุ
ที่จะเกิดบาป เกิดชั่ว เกิดเลว
เรียกว่า อกุศลมูล เหตุที่จะเกิด
บุญ เกิดกุศล เกิดลดละ บาป
ชั่วให้กลายเป็นดี เป็นงาม เป็น
บุญ ก็เรียกว่า กุศลมูล

อกุศลมูลก็มีความโลภ
นี่เป็นตัวเหตุให้ชั่ว ให้บาป ให้

เลว ให้ชวย ให้ทุกข์ เกิดมาก
ที่สุด โกรธ อาฆาต พยาบาท
นี่ก็เป็นตัวล้างผลาญทำให้
มนุษย์อยู่กันไม่เป็นสุข แล้วก็
บาปชั่วเลว ในการฆ่าคน ฆ่า
สัตว์

✱ ความสุขกับความโลภ...หลง

สามก็คือ ตัวนี้คลุมหมดเลย หลง
(ความหลง) เราเคยได้ยินกันมาเยอะ
แล้วใช้ไหม โลภ โกรธ หลง ทำไม
ท่านๆ จึงตรัสว่า เอาหลงมาคลุมท้าย
ไว้ว่า ตัวใหญ่เลย ถ้าไม่มีตัวหลง
มันก็โลภไม่ได้มากเท่าไร !

มันโลภไปก็เพราะมัน
หลงว่า อยากจะได้จะมีความ
สุขกับสิ่งที่โลภมายาวนาน
ไกล มันไม่คิดว่า โลภไป ตาย
แล้วก็เอาไปไม่ได้เลย มันหลง
ตัวลืมหายอะไรนั้น มันจะอยู่
เป็นสุขกับสิ่งที่โลภมา

แล้วก็โกรธก็เหมือนกัน มันก็ทำ
ไปด้วยความหลง เพราะความโกรธ
แล้วก็ทำใจ ๆ ฆ่าเขาตาย แล้วก็
นึกว่าจะหายโกรธ เดียวก็มีใครมา
เหยยให้โกรธใหม่ ต่ำเขาไปแล้วก็

นึกว่า จะหายโกรธ เต็มวันก็ทำ
เรื่องอื่นมาให้ดำใหม่ มันก็ไม่ไหว
ไม่จบ ไม่สิ้น โรคเรื้อรังไม่คิดจะรักษา
ไม่หามูลเหตุ มันก็จะลำบาก

ท่านฯ จึงให้เรียนรู้กับเรื่องพรรณ
นี้ไว้บ้าง ถ้าคนเป็นชาวพุทธไม่รู้
เหตุที่มา...ที่เกิดบาป ชั่ว เลว
ทุกข์ นี่มันมาจากอะไร ! แล้ว
วิธีปฏิบัติ ขจัดรักษาได้จะทำ
ยังไฉน !

อ้าว ! เราลองคิดดูนะ ถ้าคน
ไม่รู้เรื่องนี้ปล่อยไปตามเรื่องมันอยาก
โกรธก็โกรธ มันอยากโลภก็โลภ มัน
อยากหลงก็หลง ไม่ต้องรักษาเลย จะ
บอกความเจ็บป่วย บางคนก็บอกว่า เป็น
เองก็หายเอง เป็นหวัดไม่ต้องรักษา
ก็ได้เป็นเองเดี๋ยวก็หายเอง...มันก็ไม่
ไหว ! แต่มันก็มีมูลเหตุเป็นเชื้อเรื้อรัง
เราต้องรู้จักขจัด สกัดกันบ้าง เขาบอก
ให้ดื่มน้ำเยอะ ๆ พักผ่อนมาก ๆ เต็ม
หวัดก็หาย

เราจะดูดื่มน้ำอะไร ที่จะไปทำให้
อกุศลมูล มันจางหายบ้าง มีภูมิคุ้มกัน
อกุศลมูลบ้าง แล้วก็มีตัวคู่กัน ก็คือ
“กุศลมูล” ทำยังไฉน...ไม่โลภ
ทำยังไฉน...ไม่โกรธ ทำยังไฉน...
ไม่หลง

พวกไม่โลภ ไม่โกรธ ไม่หลง
บาป ชั่ว ทุกข์ มันจะมาทูปถองตบ
ตีไม่ค่อยได้ คนที่เขาอยู่อย่างไม่ค่อย
โลภ หรือทำลายความโลภของเขา
อยู่เรื่อย ๆ

✳ ได้มา...แบ่งปัน

ถ้ามีหลักอย่างที่ว่านั้นแหละ !

“หากมาก็ให้ ได้มาก็แบ่ง
ของใครก็ไม่แบ่ง ของเขา
ไม่เอา ของเรายังให้” ทำไป
อย่างนี้อย่างน้อย ชาวพุทธเราที่จริงมัน

“...หามาก็ให้ ได้มาก็แบ่ง ของใครก็ไม่แย่ง ของเขาไม่เอา ของเรายังให้...”

มีพื้นฐานตัวนี้ดีมาก มันมีเบี้ยแก้ให้ทุกเช้า
เช้าพระไปบิณฑบาต **“จิตที่คิด
จะให้มันก็สบายกว่าจิตที่คิดจะเอา”**
ขณะใส่บาตรความโลภก็คงไม่เข้ามาปั่น
ป่วนอะไรมาก ต้องเสียสละ ต้องตื่น
แต่เช้า ต้องเตรียมตัวทำบุญตักบาตร

เมื่อวานไปบิณฑบาตก็เห็นคน
ที่เขาขึ้นอก ขึ้นใจ เขาไม่นึกว่า จะ
มา มายังไง มาตั้งไกลอย่างนี้ มาได้
ยังไง ทำไมถึงมาที่นี้ โอ้โฮ ! ดีใจจัง
เลย มีความสุขจังเลย บางคนบอก
อูย ! ขนลุกขนชัน ในความรู้สึก
แบบนี้จะตรงกันข้ามกับความรู้สึก
ที่อกุศลมูล คือ ความโลภ ความ
ต้องการทะยานอยาก

คนหนึ่งเพิ่งจะใส่บาตร อีกคน
หนึ่งเขาเป็น...คำพระบอกว่า **“อริขณา
วิสมโลภะ”** คือ เฟ่งจะเอากับเฟ่ง
จะให้ บางคนก็เฟ่งมองดูว่าพระ
มาหรือยัง...ก็จิตใจเฟ่งไปที่จะ
ใส่บาตร จะทำบุญ พวกอกุศล

มูลก็ไม่ได้ช่อง ตัวนี้มาป้อนมา
กันมาเป็นตัวช่วยลดความโลภ

สังคมไทยเราก็มีตัวนี้ ประเทศ
อื่นเขาไม่ได้นะ พระไปบิณฑบาตยังมี
กฎหมายจับบ้าง อย่างประเทศอังกฤษ
ตอนแรกบิณฑฯ ไม่ได้ แต่หลวงพ่อบอกไป
ทำชะจนบิณฑฯ ได้ เพราะว่าท่านบิณฑฯ
ไปถูกจับ ญาติโยม “บอก “อย่า บิณฑฯ
นะ” หลวงพ่อบอก “เขาจับ ไม่เป็น
ไร จับก็จับไป”

**“อย่าบิณฑฯ เลยหลวงพ่อ ไม่มี
ใครเขาใส่บาตรหรรอกหลวงพ่อ”**

**“ท่านบอกไม่ได้บิณฑฯ เอาของ
หรรอก บิณฑฯ เอาคน”**

คนเขาได้เห็นอะไรเขาเรื่อย ๆ ไป
ทุกวัน เขาก็จะได้รู้สึกพลิกจิตเปลี่ยน
ใจ จากไม่เคยจะให้ จะได้มาเป็นให้ชะ
บ้าง เมื่อก่อนนี้มีแต่จะเอา

✳ พระโปรดสัตว์

เขาจึงได้ใช้คำสูงนะ **“ไปโปรด
สัตว์”** พระไปบิณฑบาต เขาเรียก

“พระโปรดสัตว์” สัตว์มันจะหลับจะนอน จะเห็นแก่ตัว พวกใส่บาตรนอน เป็นงูเหลือมไม่ได้ สัตว์พวกนี้ จะนอน... แต่พอเรา...ไปโปรดสัตว์ เขาก็ตื่น จะเตรียมตัวใส่บาตร

นี่ป่านนี้เดี๋ยวเขารู้ว่า พวกเราจะไป ฉะนั้นเราก็ไปอย่างดี ๆ ไปอย่างโปรด “อย่า ! ไปอย่างเปรต” ถ้าไปอย่างเปรต...วันนี้จะได้เท่าไร ! เจ้าภาพที่ใส่อร่อย ใส่แพง ใส่สูง ใส่มาก จะใส่อีกไหมหนอ ! อาหารอันประณีต วันนี้จะใส่อีกไหมหนอ !

เราต้องไปอย่างโปรด... ไปโปรด ถ้าไปอย่างเปรตก็... โอ้โฮ ! ตั้งเป้า ถ้าชอยไหนใส่ มากก็...บิณฑบาต จนตายคาชอย ไม่ย้ายไปที่อื่น

เมื่อคืนนี้แม่ชีเยอะ ! ที่เขาไปเรียน โอ้โฮ ! ไม่นึกว่า หลวงพ่อจะมาบิณฑบาตผ่าน...วันนั้นเราก็ไปบิณฑบาตผ่านหน้า วิทยาลัยสงฆ์นี้

พระท่านบอก อุ๊ย ! นี่น่ากลัว จะเหลือองค์เดียวแล้ว...เจ้าคุณบิณฑบาตแบบนี้ ส่วนใหญ่แค่เป็นเจ้าอาวาสก็ไม่บิณฑฯ แล้ว บางวัดเป็นรองเจ้าอาวาสก็ไม่บิณฑฯ แล้ว

แต่เมื่อเรามาคิดนะ “นึกเสียตาย

ตอนดังสุดขีดไม่ค่อยได้บิณฑบาต” งานเยอะ วันหนึ่ง 3-4 งาน แต่พอไปบิณฑบาตตอนนี้ โอ้โฮ ! นี่ มันไปลดอภุศลมูลเขาด้วย ได้ไปทำกิจที่น่าทำที่สุดเลย

เขาศรัทธา เขาก็ใส่...เขาก็ยินดีในบางที่บางที่เขาไม่ทำ บางคนเขาพูดเลยนะ “ผมไม่เคยทำบุญใส่บาตรมานาน เห็นพระแล้ว รำคาญตา ไม่ค่อยเห็นพระมาโปรด เห็นแต่เปรตมาโปรด นี่ผม...ไม่ไหว !”

เป็นเรื่องจริงนะ โยมไม่ใส่เงิน...ทำเป็นเดินเมิน พอใส่เงินแล้ว อยากจะ...(บางที่พระก็ไปก่อนจับขอบบาตร

ยื่นเลย) นำจับบาตรโขกหัว (ฮึ ฮึ) ไม่ได้สำรวจ ไม่ได้ระงับอารมณ์อะไรซะเลย มีแต่อารมณ์อยากได้เกินเหตุ

บางทีเราบิณฑุ ไปชอยนี้ เขาบอกว่า ชอยนี้ไม่เคยมีพระเข้ามา แต่คนก็ใส่ นะ แต่ทำไมพระไม่เข้ามา ก็เพราะรู้ที่ตลาดไม่ได้ เราอย่าบิณฑุ เฉพาะในตลาดไปชอยเล็กชอย...สลับบ้าง บิณฑุบาตในตลาดชะหน่อยหนึ่ง แล้วก็ไปชอยเล็กชอยน้อย ลัก 3-4 ชอย ชอยที่ไม่มีพระเข้าไปเลย

เมื่อวานนี้ลูกชาย เขาดูแลแม่ เขา นี่ ลูกเขา 9 คน คนนี้อายุ 94 นอน... ลูกชายก็...ขับถ่ายอะไร ลูกชายก็ทำหมด ลูกชายนักปฏิบัติธรรม

ที่แรกเราก็ง ! “หลวงพ่ อ ๆ ๆ” ดึง...เข้าไปในบ้าน ที่แรกก็ตกใจ เพราะเขียนบ้านนี้ธรรมกาย ตกใจ ! เล่นเราชะละมั้ง (ฮึ ฮึ) พอไปเห็นแม่เขานอน... เขาก็เอาของแตะไว้ที่มือแม่ ๆ ก็ไม่รู้เรื่อง “แม่ทำบุญนะแม่นะ พระพยอมมา” ก็นึกว่า เออ ! ถ้าไม่มีพระไปเลยคนเจ็บ คนป่วย ลูกก็อยากให้แม่ได้บุญวาระสุดท้าย แล้วพระไม่ไปเลย ฉะนั้น เขาก็เสียโอกาส

ฉะนั้น ไปโปรด อย่า ! ให้เป็นพระที่ไปเป็นเปรตไป

อารมณ์อยาก...อย่าให้เล่น นำหน้า อารมณ์อยากไปโปรด ต้องให้เล่นนำหน้า

อย่างที่ทำนี้ โอ้โฮ ! เราชอบใจมาก ตอนหลังนี้...เสียดาย ๆ ว่า ตอนเราดังสุดขีดยังไม่มีคนเกลียด ยังไม่มีเหลืองแดง เขาคงจะใส่กันน่าดู แล้วเราคงจะแจกหนังสืออะไรกัน ไปไว้เยอะเยอะไปหมด

บางคนก็มาคุยว่า “สะสม” บางคนก็ แหม ! ที่ซึ่งใจที่สุดก็คือว่า เราบิณฑุ เข้าไปชอยนี้นะ พอแจกซีดีปั๊บ ! กลับมาเขาเปิดลั่นเลย ดังกันไปทั้งชอยเลย คิดดูสิ ! เราเทศน์ที่นี้มันกระจายไปทั่วไปหมดเลย

ในตลาดโอ้โฮ ! ลั่นไปหมดเลย เราเดินกลับมาได้ยินเสียงเราเทศน์ลั่นไปหมด บ้านนี้ก็เปิด บ้านโน้นก็เปิด

ก็เป็นเรื่องที่น่าเสียดายโอกาสของเราที่แล่วมา ทำไม ! ไม่ทำ แต่ก็อย่างว่า...งานมันเยอะไป ๆ เตี่ยวันนี้ 8 โมงเทศน์ที่ห้างพาด้า บ่าย 4 โมงไปธรรมสภา

✱ หลวงพ่ อ...แจก

นี่ก่อนจะไปถึงที่เทศน์ตรงไหน

“

...แม่ทำบุญนะ แม่ละ พระพยอมมา...

ก็นึกว่า เออ ! ถ้าไม่มีพระไปเลย
คนเจ็บ คนป่วย ลูกก็อยากให้แม่ได้บุญ
วาระสุดท้าย แล้วพระไม่ไปเลย
ฉะนั้น เขาก็เสียโอกาส...”

ก็ตาม ไปบิณฑบาตก่อนแถว ๆ นั้นมี
ชอยเล็กชอยน้อยก็ไป ได้ไม่ได้ช่างมัน
เถอะ เจอเด็กก็เด็กทำบุญบาตหนึ่ง ก็
แจกการ์ตูนไป 70 แล้วก็ต้องบอกเด็ก
ที่ติดตาม “เธออย่าเที่ยวแจกมั่วนะ !
เด็กเราให้การ์ตูน”

ส่วนผู้ใหญ่ขอละก็...เอาอย่างนี้ !
ถ้าเขาขอ...บอกพูดให้ดี “นี่สำหรับ
หลวงพ่อดังใจจะให้เด็ก เดี่ยวแจก
ผู้ใหญ่ แล้วเด็กไม่พอ” พูดกับเขาดี ๆ
บางคนก็จะเอาให้ได้ จะเอาไปฝาก
หลาน ฝากลูก (ก็ต้องพูดกับเขาดี ๆ)

แล้วพอเราไปบางคนก็เอาคำพูด
เรา “ผมจ๋ามาใช้ได้ผลดีเหลือ

เกิน โกรธคือโง่ โมโหคือบ้า”

อ้าว ! นี่ก็เป็น ทำให้เขาระลึกว่า องค์นี้
ท่านพูดอย่างนี้

เมื่อคืนนี้แม่ชีพูดว่า หนูรีรอด
ตายกะคำว่า “**อารมณ์บุดตอหน้า
อารมณ์เน่าตอหน้าเพล อารมณ์
เหม็นตอหน้า**” ฟึดฟัด ! ฮึดฮัด !
อะไรนี่ ก็จำคำนี้ ชอบคำนี้มาก เมื่อ
ก่อนนี้เขาบอก เขาบุดบ่อยมาก อารมณ์
เขาเน่าบ่อยมาก

อย่างน้อยเราก็ไปเติมเชือกกุศล
กรรมให้เขา มันก็จะไปเปียดบ้นทอน
ลิตรอนอกกุศลกรรม มูลเหตุบาปชั่ว
เลวทั้งหลายน่าจะลด ถ้าพระผู้ใหญ่
นะที่เป็นที่ศรัทธา นำ...ออกบิณฑบาต
ออกโปรดสัตว์กันให้ทั่ว...ประเทศ

ไม่ใช่พระโนเนมที่ไหน เขาก็ไม่รู้
จัก แถมยังเจ้าพวกปลอม ๆ สังเกตดู
นะเราไป เขาคงนึกว่า เราเป็นตำรวจ
พระไปจับหรือยังงี้ไม่รู้ (พวกปลอม)
เขารีบหลบเลยนะ แล้วก็ยืน...อยู่หน้า
ร้าน พอเด็กบอก...พระพยอมมาแล้ว
ปรี๊ด ! หลบไปหายไปแล้ว เดี่ยวพอเรา
เดินเลยไป ก็กลับมา (อ้าว ! มาอีกแล้ว)

✱ **ตำรวจพระ**

แสดงว่า หลบ สงสัยกลัว ! นึก
ว่า เราเป็นพระ...เขาเรียกว่า “พระ

**วินยาศิการ” คือ ตำรวจพระที่ไป
ตรวจพระภิกษุบาตรเรียบร้อยใหม่**

แต่บางองค์ก็ทำทุเรศที่สุด
เมื่อวานฉันนี่เจอองค์ไปยื่นแจก...
เครื่องรางของขลังด้วยเลย แจกโบ
ชัวร์ (Brochure) อะไรต่ออะไร แต่ก็
ยังมีคนกลุ่มหนึ่งเข้าไปล้อม...ฟัง รุ่
นอย่างนั้น รุ่อย่างนั้น แทนที่
จะไปโปรดเอาพระธรรม ดันเอา
พระเครื่องไป แล้วเขาก็มีคน...
เพราะคนก็แสวงหาพวกอย่าง
นี้ยังมีอยู่ ก็เป็นรายได้ ก็เปลี่ยน
จากโปรดไปเป็นเปรตเลยตอนนี้

เรานี่ บางทีขาดทุนเสียด้วยซ้ำ
ไป เช่นเด็กเขาทำบุญ 5 บาทก็มี 10
บาทก็มี การ์ตูนเล่มหนึ่ง ดันทุนเขา
คิดเรา 25 บาท ขาดทุนให้เด็กไปแล้ว
15 บาทต่อคน ก็เยอะเหมือนกัน แต่ว่า
มันก็ไปเฉลี่ยกับคนอื่นพออยู่ได้

เอาแค่ว่าพออยู่ได้ค่าน้ำมัน ค่า
เด็ก เด็กก็ต้องให้เขา คนพูดก็ได้ร้อย
หนึ่ง คนติดตามช่วยไปก็ห้าสิบ ยี่สิบ
หลายสิบคนก็หมดไปเยอะเหมือนกัน
ไม่给他เดียวก็อแง ทำประชด (ฮิ ฮิ)
ทำเป็นเดินตามไม่ทันบ้าง ห่าง...(เจ็บ !
ปวด ฮิ ๆ ๆ) เขาใส่แล้วเราจะแจก...
เขายังยืนอยู่นั่น แกล้ง...ถ่วง

แล้วพอหยอดน้ำมัน เดี๋ยวนี้เดิน
ตามติด ลงจากรถมันน่าจะคนฉลาด
สักคนวิ่ง ปรี๊ด ! ตามเราให้ทัน (ไม่รู้
เขา...ก็อกแก็ก ๆ อะไรกันอยู่) คนใส่
บาตร 3 คน แล้วเราก็ไม่มีหนังสือจะ
แจกก็ต้อง...คอย

✳️ ดับเครื่องชน

ถ้ายังโงะพวกเราไป
บิณฑบาต ขอให้เรียบร้อย ก็
สร้างความ...ศรัทธา ๆ นี่แหละ
จะทำให้เลว ชั่ว บาป ในบุคลาการของ
ประเทศ ประชาชนของประเทศ
มันจะได้มีมนุษย์ที่มีศรัทธาใน
ความดีในศาสนา มันก็จะไปลด
พวก บาป ชั่ว เลว รุนแรงในสังคม
ลงไป

เราก็จะได้ชื่นใจว่า ศาสนาเรา
เข้มแข็ง ทำให้อกุศลมูลไม่เจริญ
ถ้าศาสนาเจริญ ศรัทธาเจริญ บาป
ชว ย ชั่ว เลว ทุกข์ ทั้งหลาย มัน
ต้องลดลงบ้าง

ถ้าเราอยู่แล้วไม่ได้ทำเรื่อง
บาป ชั่ว ทุกข์ ลดลงนี้ มันไม่รู้
จะเรียกหน้าที่พระทำอะไร บวช
มานานต้องทำหน้าที่ตัวนี้ แม้แต่

“

...ศาสนาเราเข้มแข็ง ทำให้อกุศลมูล
ไม่เจริญ ถ้าศาสนาเจริญ ศรัทธาเจริญ
บาป ชวย ชั่ว เลว ทุกข์
ทั้งหลาย มันต้องลดลงบ้าง...”

แม้ข้าก็เป็นกองทัพหลังที่จะต้อง
ช่วยกัน อย่างจริงจัง ไม่อย่างนั้น
ก็ไม่ใช่ชีวิตมีค่ามีประโยชน์อะไร !
กินข้าวทรัพยากรเข้าไป แล้วก็
ไม่ได้ทำให้ลดเหตุความเจ็บป่วย
ของสังคม สังคมเวลานี้ป่วยมาก
ที่สุด คือ ความโลภ

อกุศลมูลตัวนี้ ไปดูเถอะ
คอร์ปชั่นบรรลัยวายวอด เข้ายาย
พล.ต.อ.ดุสิต อารยวุฒิ เขาก็บอกว่า
มีเรื่องไปปราบคอร์ปชั่น ไปโดนตอเข้า

ภูเก็ต เกาะ ภูเขาโดนยึดเป็น
รีสอร์ต แล้วตัว...เป้ง ๆ นักการเมือง
ขนาด เขาพูดคำว่า “ตอ” ตอก็คือ
รัฐมนตรี เขาไปบุกป่ารุกเขา...เอากัน !
แล้วก็ไม่มีใครจริงจังแบบปราบปรามแบบ
คนนี้ แล้วคนนี้ใช้คำว่า “ดับเครื่องชน”

✱ ความโลภ...นำอันตรายมาให้
ถ้าสู้คอร์ปชั่นไม่ได้ อย่า ! ไปเป็น

หน่วยนี้ จะมีหน่วยนี้ไปทำไม ! (หน่วย
ป้องกันปราบปรามทุจริตคอร์ปชั่นใน
วงราชการ) ก็มันเป็นมะเร็งโรคร้าย
ประเทศสิงคโปร์ ส่องกองอะไรพวกนี้
เมื่อก่อนเขาก็แบบเรานี่ เขาบอกกอง
คอร์ปชั่นเยอะไปหมด แต่เดี๋ยวนี้เขาติด
เป็นอันดับหนึ่งของเอเชียที่คอร์ปชั่น
โกงน้อยที่สุด ! ของเรายังติดอันดับ
แย่ ! ยังเป็นเมืองพุทธแล้วเสียลำดับ
ดี ๆ อย่างนี้ได้ยังไง

นั่นเป็นเพราะว่า เจ้าหน้าที่ทาง
ศาสนาไม่ออกแรง ยังอ่อนแอ...
มากไปหน่อย ถ้าออกแรงกระตุ้นกัน
จริง ๆ สังคมไทยไม่เป็นโรคร้าย โรค
ละโมภโลภมาก เขามีนิทานเยอะแยะ
แล้วบาลีชุดที่สุดอยู่ประโยคที่ว่า...

“โลภ ธมมานํ ปริปนฺโน”
ความโลภยังอันตรายมาให้

ทำอันตรายมาให้ต่อการ
กระทำ หรือธรรมทั้งหลาย ใคร
ที่ไปปฏิบัติธรรมอย่างนี้กว่า จะ

พันเจียมมือความโลภได้

เพราะว่าท่านใช้คำว่า มันเป็น
อันตรายต่อธรรมทั้งหลาย เรา
กำลังจะมีธรรมอยู่นี้ ถ้าความโลภ
เข้ามาธรรมถูกทำอันตรายทันที
เป็นเรื่องที่...แย !

เรามานึกถึงว่า พระบางรูป
มรณภาพ ใ้โฮ ! มีทรัพย์ตั้ง 50
ล้าน 100 ล้าน มิได้ยังง

เมื่อวานพระยังคนตายคนหนึ่ง
พระบ้าอะไร ! ไปเล่นหุ้นกับเขา แล้ว
หุ้นส่วนมันโก่ง ยิ่งผู้หญิงตายคนผู้ชาย
ตายคน เมื่อวานข่าวว่าสลดสังเวช บวช
แล้วยังก ยังโลภ ยังละโมภ อะไรกัน
นักหนา

เราไม่เคย ! เป็นปีแล้วไม่เคย
ขึ้นไปดูซูเปอร์...ขึ้นไปแล้วเดียวไป
เห็นไ้โน่นไ้นี้ เดี่ยวก เดี่ยวโลก
ขึ้นมา พอนึกได้ “อย่า ! ไปเลย
ปล่อยเขาไป” แล้วก็อย่าไปกลัวใคร
จะโกงเอาไปทางไหน ก็ช่างหัวเขา ทำ
บาปของเขาเอง

เมื่อวานนี้เดินไปตรงคอนโด
สุนัข ใ้โฮ ! เจ้าคนที่อยู่ข้างหน้านี้
เขาสุดยอด ! เลย “อาหารจะหมด
เหลือมือสุดท้าย จันเองก็ป่วย
ไม่สบาย จะต้องไปหาหา

หมอ” คนนี้สงสัยได้เยอะ

มีพวกนักศึกษาพวกมาจาก
นครนายกเขาเดินเข้ามาถามว่า
“หลวงพ่อดังนี้เป็นยังง !” เรา
บอก ตรงนี้ ! ไม่ใช่หรอก ของเราอยู่
ข้างใน เขาบอกไม่รู้ ! นี่แบ่งอาหาร
ให้ไปแล้ว 10 กระสอบ 5 กระสอบ ๆ
หนึ่งตั้งสี่ห้าร้อยบาท เขาหากินถูกทาง
เอา สุนัขนำหน้าเลย “บ้งหน้า” นี่ก็
เป็นเรื่องที่โลภแล้ว ก็ปล้นสุนัขกินได้
ปล้นใครต่อใครกินได้หมด

❖ อิทธิฤทธิ์ของความโลภ

อิทธิฤทธิ์ของความโลภมัน
ร้าย...บอกยาก อธิบายลำบาก แต่
ถ้าตั้งใจดูเหมือนอย่างวัดเราเนี่ย เรา
วางกันไว้ดีที่สุดเลย พระได้สตาองค์
มา บิณฑบาตอะไรมา อย่าเก็บ
เอาไปเข้ากองกลางไว้ แล้วขาด
เหลืออะไรก็บอก เพราะว่าถ้าเก็บ
ปั๊บ ! มันจะนั่งดูเท่าไรแล้ว...อะไร
อย่างนี้ นับไปนับมา เอ้ ! พรุ่งนี้จะ
เต็มอีกเท่าไร ! ได้ยอดสูงเท่าไร !
ทีนี้ไม่ต้องยอดมรรคผล นิพพาน
แล้ว...ต่อยอดจำนวนตัวเลข

นี่ก็บอกโยมสมบัติว่า อย่าเก็บ

“

...พระต้องจน คนต้องรวย ช่างต้องพี มุณีต้องผอม”

สตางค์ไว้เยอะเลยมูลนิธิเรา อย่าให้
เขารู้ว่าเรารวยเลย มันไม่ดีเลย ขาชี้
หน้า เขาบอกอะไร “**พระต้องจน คน
ต้องรวย ช่างต้องพี มุณีต้องผอม**”

ถ้าเป็นมุณีอ้วนปึก ! มันแล้งง
ไม่รู้...ขัดหูขัดตา ฤๅษีอ้วนปึก ! อยู่ใน
ป่าโคนต้นไม้ ต้นอ้วนปึก ! ก็แลขัดหู
ขัดตา เขาถึงบอกว่า “**ช่างต้องพี มุณี
ต้องผอม**” พระนะ...ต้องจน แต่คน
ชาวบ้านต้องพอจะมีรวยบ้าง อย่าให้
ขาดแคลนชะเลย ไม่เช่นนั้นก็ขัดสน
ผิดเคืองลูกหลานอดอยาก เขาก็จะด่า
แม่กับพ่อว่า “**ไม่มีปัญญาหากิน**”

เพราะฉะนั้น คนก็ต้องพอมีรวย
บ้าง แต่ถ้าพระนี่...ต้องจน อย่ามีเงิน
ส่วนตัว ตายแล้วต้องไม่ให้มีสมบัติติด
ทำไว้เลยว่า เรานี้ตายแล้ว มรณภาพนี้
จะไม่ให้มีเงินในกุฏิแม้แต่บาทเดียว ใน
ยามแม้แต่บาทเดียว เราชอบหลวง-
พ่อขอมวัดไฟโรงวัว บอกว่า“**ฉัน
จะเป็นเศรษฐีแต่ภายนอก
แต่ภายในฉันจะไม่ให้เงินติด**

กายแม้แต่ตายจะเหลือสัก
บาทเดียวในยาม” แล้วท่านก็ใช้...
สร้างอะไรต่ออะไร เปรตหักบรรลัย
วายวอดหมด

แต่เราก็ให้แจกคนอะไรไป
เดียววันพอ...ก็แจก คนที่เรามองเห็น
เข้าตี 3 ตี 4 มากกว่า วันพอที่วัดแม่ที่
ก็...ให้ไปอยากให้อยอดเงินมันลดลงไป
แต่นี้ก็ใช้เท่าไร พัฒนาเท่าไร ก็ไม่หมด
รู้สึกตัวเลขจะกระเพื่อมขึ้นมาอีก ก็
แปลกเหมือนกันนะ ยิ่งให้ยิ่งมา นี่ก็
ตั้งใจจะใช้ให้หมด...มันไม่หมด กลับ
เพิ่มยอดขึ้นมาอีก เพราะดูตัวเลขแล้ว
ไม่ค่อยสบายใจว่า ทำไม ! ต้องมีเยอะ
ขนาดนี้

✱ มีเงิน...สู้มีบารมีไม่ได้

เราอย่า ! มีเงิน แต่มีบารมี
มีอะไรที่มันสงเคราะห์แก้อกุลคน
เยอะ ู ดึกว่า แล้วก็เผยแผ่ให้ดี
กว่า ปิณียอดพิมพ์หนังสือ ซีดี ที่เรา
แจก...บริษัทเขาส่งมาไม่ทัน ต้อง
ซื้อเครื่องสองตัวอัดกันทั้งวันทั้งคืน

ยังไม่พอเลย

เขาอัดกันทั้งวันทั้งคืน แจกขาด !
 เลยนะ บางที อ้าว อันนั้นหมด อันนี้
 หมด ก็แจกกันนำดูเลย แต่แปลกยิ่ง
 แจกไปเขาก็ฟัง เขาก็เกิด...ไอ้โฮ ! มา
 ทำบุญกัน

เมื่อวานมีมาทำบุญประหลาด
 เศษบุญนะ ถ้าไม่รู้ก็แย่ ! เขาใส่ถุง ๆ
 มีเสื้อผ้า ปลากระป๋อง ของแห้งแล้วก็
 มีซอง (ปัจจัย) เยอะเลย มาจากไหนไม่รู้
 คณะหนึ่ง ไฮโซ ! พวกไฮโซเลย ไม่รู้เขา
 เกิดคิดบุญอะไรของเขา แบบสโตร์ของเขา
 เขาก็มา...วาง ๆ ๆ ลงที่หน้ามูลนิธิ

พวกนั้นก็นึกว่า “**ของบริจาค**”

ไม่เห็นซอง เพราะซองยัดอยู่ข้างใน เห็น
 แต่ปลากระป๋อง อาหารแห้ง เสื้อผ้า ก็
 จะขนไปซูปเปอร์ พวกเด็กที่ซูปเปอร์
 เปิดเห็น...ก็คงหวานหมูไปเลย ก็เลย
 บอกไม่ได้ ๆ “**เดี๋ยวเอาเข้าพักไว้ตรง
 นี้ก่อน**” แล้วดึงซองออกหมด แล้ว
 เดี่ยวก็ในซองนี้ก็เดี๋ยวเอาไปให้คนชรา
 ที่สาขาการบินไทย เพราะคนแก่ ๆ อยู่ที่
 โน่นหลายคน ในเมื่อเขามีเจตนาอย่าง
 นี้ เอาปลากระป๋อง ของแห้ง โยม
 สมบัติบอก...ให้เอาขนไปโน่น

บอก “**ไม่ได้ ๆ เอาไว้**” เดี่ยว
 อีก 2-3 วัน เราจะไปการบินไทย จะได้
 แจกคนแก่ที่โน่น แจกคนพิการที่โน่น
 เขาเจตนาอย่างนี้แล้วก็ ทำให้...ฉลอม

เขาหน่อย ถ้าเราเอาไปงก เอาไปขาย
 เดี่ยวก็โลกขึ้นสมองอีก เดี่ยวเป็นโรค
 โลกขึ้นสมอง...ไม่ได้

✱ ฝ่ายดีกับฝ่ายไม่ดี

นี่ จึงมีเหตุ 2 ฝ่าย

**ฝ่ายหนึ่ง (อกุศลมูล) เหตุ
 บาป เลว ชั่ว ซวย ทุกข์**

**อีกเหตุหนึ่ง (กุศลมูล) สุข
 บุญ สบายคลายโรค คลายทุกข์
 คลายอันตราย ป้องกันอันตราย**

เพราะฉะนั้น สิ่งเหล่านี้ ถ้าไม่
 เอามาคิด มาเตือน มาสอน มาบอก
 กันบ้าง มันคงจะหาโอกาส เห็นสังคม
 ไทยหายป่วยจากโรคอกุศลมูลไม่ได้

แล้วถ้าเราเห็นคนโลกมาก ๆ
 มันแย่มาก บางคนนี่แปลก ! พระไป
 บิณฑบาต ที่แรกเขาไม่ทำเลยนะ เขา
 ไม่สนใจ หันหลังให้พระเลย กวาด
 เก็บ ตั้งอะไร พอเขาเหลียวมาดูเห็น
 คนเขามาใส่กันใหญ่ เขาก็วิ่งเข้าไปใส่
 บาตร เราก็เดินไปแล้ว เขาก็วิ่ง...ตาม

แต่บางบ้าน...มอง ! พอเห็นเขา
 รับหนังสือ ก็ชะเง้อคอมอง ! แต่ไม่
 ใส่...ชะเง้อคอมอง เขาได้อะไรกัน แล้ว
 ก็พอเราเลยมาแล้ว ก็วิ่งมาถาม ไหน
 ขอคูสิ ! อะไร ? ขอคูหนังสือ ขอซีดี
 แล้วก็มองชะเง้อตามเรามา จะเดินตาม

มาก็อาย...ขนาดอยู่หน้าบ้านแล้ว

บังเอิญ ! ก็มีเรื่องนำศึกษา ขำ ดี ว่า เรานี้ไปยืนอยู่ตรงหน้าบ้านเขา พอดี แต่อีกคนห่างจากบ้านเขา ริ่ง มาใส่ แต่ตัวเขานะ มอง ! ไม่ใส่ ที่จริง ก็บ้านใหญ่ นะ ปล่อยให้คนอื่นมาใส่ หน้าบ้านตัว มันเสียเหลี่ยมของ ชาว พุทธ (ฮี้ ฮี้) ถ้าเป็นอย่างนั้น เขาก็ เรียกว่า เสียเหลี่ยมชาวพุทธเหมือนกัน แต่พอเขาได้หนังสือหนังหา แหม ! มาขอหยิบ ขอดู

✱ รูปเดียว...ทำบุญสบายใจ

เอาล่ะพวกเรายังไงก็ให้...อย่า ลืมพระ ! ขอร้องพระ ! ไปบิณฑบาต ตั้งใจจะไปโปรดไว้ ซอยเล็ก ซอยน้อย ได้ ไม่ได้ อย่าไปเลือก แล้วก็อย่าไป ซอยเดียวกัน เดินกัน 3 องค์ 4 องค์ เลย แยกกันไปทางละองค์

พระพุทธเจ้าตรัสว่า “จงไป ทางละ...หนึ่งองค์ อย่าไปทาง เดียวหลายองค์ พระเรามีน้อย” เราไปเจอพระวัดสังฆทาน อูย ! เดิน

ตั้ง 20-30 รูป (สงสารโยม ! เขาใส่ ลำบาก) ไปทางละองค์ แล้วเดินขึ้น รถมาเจอพร้อมกัน อย่าไปเดินทาง เดียวกัน 2 องค์ 3 องค์ ไปซอยนู่นบ้าง ซอยนี้บ้าง ซอยไหนที่พระไม่เข้า อย่า ไปยืนแข่งกันตรงตลาด 3 แยก 4 แยก นั้นแหละ ปล่อยให้เขายืนไปเถอะ

แหม ! แต่หลวงตานั่นให้พรหวาน จ้อยเลยนะ “ขอให้โยมให้รำ ให้ รวย ให้สวยทุกภพทุกชาติ ให้ มั่ง ให้มี” โยมนั่งพนมมือกัน เมื่อเย็นแขนเลย

เราก็อวยเหมือนกันนะ ! พอเรา ไป เราไม่ให้พร เราบอก “อายุ วัฒน สุขัง พลัง” โยมก็บ่น “ทำไม ! ให้สั้น นิดเดียว” ลู่วางตาก็ไม่ได้ (เออ ! ช่างเขาเถอะ มันเพ้อเจ้อ...ให้รำให้รวย ให้สวย แต่คนใส่ดำปัด !)

ก็ขออวยพรให้ทุกคนมีฝ่าย กุศลมูลเยอะ ๆ เพื่อลบล้างโรคป่วยของ สังคม คือ ละโมบโลภมาก คอรัปชั่น จะได้เบาลงไป ด้วยกันทุกท่านทุกคน เทอญ.

****◎◎◎****

อารมณ์หาที่พึ่ง

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)*

◇ เรื่องราวนำทาง

เราสวดมนต์กันบทหนึ่งว่า “พะหุง เว
สระระณัง ยันติ ฯลฯ” นี่ว่า เมื่อภัยคุกคาม
เกิดขึ้นกับมนุษย์ พอมีทุกข์ก็จะแสวงหาที่พึ่ง
บางคนยุคนี้สังเกตดูว่าเหมือนเขาจะรีบทำดี
ทำบุญอะไร ! กัน ในลักษณะกลัว ผวา กับภัย
ธรรมชาติบ้าง ที่มันเกิดวิปริตผิดปกติ

เมื่อวานนี้แผ่นดินมันยังไถ ! สไลด์ไหล...
ไป ทางรถไฟนี่ลอย ที่เขาถ่ามันลอยจากพื้น
ตั้งหลายเมตร มันเป็นตะรางลอยติดอยู่ข้างบน
ไม่มีดินรอง ดินมันสไลด์หมด ตอนนี่หนังสือพิมพ์
ก็ลงเรื่องแปลก เช่น พาดหน้าว่า “ผวาวันสิ้น

*“อารมณ์หาที่พึ่ง” แสดงโดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) เนื่องในวาระการ “ปรารภธรรมยามเช้า” แก่พระนวกะ
และอุบาสก อุบาสิกา ที่มาถือศีลอุโบสถ ณ ศาลาอเนกประสงค์ 50 ปี วัดสวนแก้ว วันที่ 9 กันยายน พ.ศ.2555

“...นี่ถ้าคนไม่มั่นคงในพระ
รัตนตรัย ก็จะแสวงหาที่พึ่ง
หรืออย่างน้อยก็...นั่นแหละ
คนเราพอเวลากลับขึ้นมาที่นี่มัน
จะนึกหาที่พึ่ง...”

โลก แม่น้ำเป็นสีเลือด” ตรงกับใน
คัมภีร์ไบเบิลที่ 16

จีนแผ่นดินไหว ตายฟุ้ง ! พอ
แผ่นดินไหว พายุ ภูเขาถล่มทลาย คนก็
จะหันไปกราบไหว้ ภูเขา ต้นไม้ ลำธาร
คล้าย ๆ กับว่ากลัวสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้นั่นเล่นงาน

นี่เป็นเรื่องที่ไม่เคยมีมาก่อน
แม่น้ำสีเลือด ธรรมชาติมันก็จะ...แดง ๆ
แต่นี่มันแดงเป็นสีเลือดเลย

นี่ถ้าคนไม่มั่นคงในพระ
รัตนตรัย ก็จะแสวงหาที่พึ่ง หรือ
อย่างน้อยก็...นั่นแหละ คนเรา
พอเวลากลับขึ้นมาที่นี่มันจะนึก
หาที่พึ่ง

เวลาเครื่องบินตกหลุม
อากาศนี้ ในเสียงเครื่องบินนี่มันจะ
ดังลั่นไปด้วยเสียงหลายศาสนา

คริสต์ก็ “โอ้ ! พระเจ้า”
อิสลามก็ “อัลเลาะห์ ๆ”
ของเราก็ “นโม พุทธ” อะไรก็
แล้วแต่

ซิกซ์ ฮินดูก็จะไปกันคนละอย่าง
เวลากลับขึ้นมาก็ต้องมีอะไร
บริการพึ่ง ! ทำให้จิตใจมันอบอุ่นขึ้น
ไม่อย่างนั้นก็...อกสันขวัญเสีย หวาด
ผวา กลัว ! แต่ถ้าเรามั่นคงดีแล้ว
อะไรจะเกิดก็เกิด แต่นั่นแหละก็อย่าง
น้อย...จะไป ก็ขอให้ไปสุดดีทองอะไร
ไม่ได้ก็ “สุดโต ๆ” ไว้ก่อน ไปด้วย
ดี ไปที่ดี

ถ้าจะจากไปที่นี้แล้วไม่ต้องอก
สันขวัญเสียนี้ มันก็น่าจะดีกว่าคนที่ไป
แบบ “ไปอย่างอกสันขวัญเสีย” น้ำ
มา แผ่นดินไหว พายุ อะไรก็ตาม ถ้า
เราต้องตาย เราก็น่าจะตั้งรับมันอย่าง
ฉลาดกว่าคนที่มันอกสันขวัญเสีย...
ไหน ๆ ก็ต้องตายด้วยกัน ถ้าตายแบบ
ฉลาดกับตายแบบโง่ มันก็น่าจะเลือก

เอาที่ฉลาดหน่อย ตายอย่างปกติกับ
ตายแบบวุ่นวาย ตายแบบสงบกับตาย
แบบฟุ้งซ่าน หวาดผวา ออกสันขวัณเสีย

◇ทำได้...เป็นสุขในยามจะตาย

เรื่องนี้มาถึงคำสอนหลวงพ่อบุญทาสแล้วเห็นพฤติกรรมที่ท่าน
“ทำได้ ให้ดู อยู่เป็นสุขในยาม
จะตายให้ดู” นี่มันเป็นเรื่องอัศจรรย์
สำหรับธรรมะของชาวพุทธเรา อยู่เป็น
สุขให้ดูตอนที่มันปกติตอนได้ดิบได้ดีก็
เป็นเรื่องธรรมดา แต่เป็นสุขให้ดู อยู่
เป็นสุขให้เห็น ในเวลาทุกข์เข็ญ ลำเค็ญ
หนักจะพลัดพราก จะจาก จะล้ม จะหาย
จะตายนี้ยังมีความสุขให้เห็นนี่ แหม !
มันเป็นเรื่อง que ใครไม่คิดไขว่คว้า แสวง
หาไว้บ้าง ตอนไว้บ้าง แล้วจะมีแต่ความ
ทุกข์ให้ลูกหลานเห็น เมื่อตอนจะดับ นี่
มันก็เพิ่มความสังเวช ความโศกเศร้า

เพลอ ๆ ลูกหลานก็ขวัญเสียไปด้วย

ถ้าญาติพี่น้องตายแบบ ๆ เหมือน
ตายโหงอะไร ที่เขาเรียกกันอย่างนั้น
คำว่า “ตายโหง” ไม่ได้หมายถึงว่า
ถูกยิงตาย ฆ่าตาย เฉย ๆ อย่างเดียว
มันหมายถึงด้วยว่ามีอาการเพ้อพรั
รำพัน สั่นผวา หวาดกลัวนี่แหละ ก็
เรียกว่า มันตายโหงเหมือนกัน อ้ายที่
เขาเรียกว่า..ตายตาค้าง ตายไม่หลับ

ท่านไพศาล วิสาโล ท่านไป
เปิดคอร์ส (Course) สอนผู้ป่วย
วาระสุดท้ายตามโรงพยาบาล
เขาบอกว่าจบคอร์สแล้ว ถ้าพวก
คนไข้เหล่านั้นตาย จะตายตา
หลับสนิท ส่วนพวกไม่ได้ ! เข้า
คอร์สนี้ตายตาค้าง ลูกหลานปิด
ก็ยิ่งแต่งขึ้นอีก พวกนี้มันมีจิตใจ
ที่แย่ !

“...ทำได้ ให้ดู
อยู่เป็นสุขในยามจะตายให้ดู...”

เพราะฉะนั้น พวกเราฝึก
ตนเอาไว้บ้างก็ดี ว่าถ้าเราเป็น
อะไรจะอยู่ยังไงให้ดี นี่เวลานี้มัน
เป็นเรื่องที่เขากลั้วกันมาก

แล้วเดี๋ยวนี้มันก็มีอะไรที่แปลก
เดี๋ยวนี้มีเรื่องแปลก ๆ อีกก็คือเรื่อง...
นี่เขาบอกว่า “เฮี้ยน ! เบิ้ลเองหน้า
เมรุ จักรยานผีสิง อาลัยเจ้าของ
ชาแว่น เพิ่งซื้อรถมาแต่งเตรียมจะ
แข่ง ญาติเชื่อว่า คนตายขี่ส่งท้าย”

เจ้าพวกของพรรณนี่นะที่มันจะ
ทำ...มีส่วน ทำให้คนไม่รู้เดี๋ยวนี้ ! ก็
ใส่บาตรกันเยอะเลย ถ้าเทียบกับตอน
ช่วง...ก่อน ๆ มันไม่มาก มันเริ่มมี

เมื่อวานก็มี พระไปทำอะไร
เรียกวิญญาณที่เมียเขาสติไม่ค่อยดี
เดินไปในบ่อจระเข้อะไรอย่างนี้ ผัวกับ
ญาติก็...หา ๆ ก็ไม่เจอ มีคนบอกว่า
“เดินไปตก” มีคนไปท่องเที่ยวแล้ว
บอกมีคนตกลงไป ผู้หญิงตกลงไป
ในบ่อจระเข้ที่ จ.สมุทรปราการ แล้ว
จระเข้ใหญ่ ๆ แถวนั้นเยอะ ล่อคนละ
แขนคนละขาทั้งหมด แล้วก็เจ้าของ
ฟาร์มไม่ให้เข้าไปทำพิธีในนั้น แต่แล้ว
เขาก็ทำอยู่ข้างหน้า

นี่มันเป็นเรื่อง...ตอนนี้นี่ น้ำป่า
ซัดภูเขาขาด รถไฟชะงัก ธรรมชาติ
ยิ่งพิบัติ โหด วิญญาณเฮี้ยน อะไรที่

เขาบอกว่า มันจะยุคภัยธรรมชาติ
วิบัติโหด วิญญาณเฮี้ยน คนถ้า
ไม่เพี้ยนไปก็ต้องหันกลับมาฟัง
ศาสนา หันมาหาธรรมะ

แหม ! เรื่องที่มันลึกลับ มันลึกลับเหลือ
เชื่อนะ ที่ว่านี่เส้นสายรถไฟ รางรถไฟ
อ้ายนี้พื้นมันต่ำเท่าไร ? ต่ำบานเลย
ขาดหมดเลย ! ขาดกัน 50 เมตร ๆ
อะไรนี่ อู้อู ! ไปไกลมากเลยก็ต้อง
เรียกกันว่า พวกภัยพิบัติถ้ามันเกิดให้
คนพวา กลัว

◇ทุกข์เป็นเหตุ...ให้เกิดศรัทธา

คนเรานี้เพราะว่าความ
ทุกข์เป็นเหตุให้เกิดศรัทธา
เมื่อภัยคุกคาม ทุกข์มาถึงก็
จะตื่นตัวตะลึง หาสิ่งที่พึ่ง จิต
ศรัทธาก็เกิดขึ้น แต่ว่าศรัทธา
ถูกศรัทธาผิด จะไปนับถือ
อะไรที่มันถูกมันผิด ก็ว่ากัน
อีกเรื่องหนึ่ง แต่ต้องบอกว่ามัน
กระตุ้นให้เกิดศรัทธา ทำให้
เกิดความรู้สึกที่จะดีขึ้น

เออ ! เดี่ยวนี้นี่มันมีมากมีถี่
เพราะอาจจะเป็นเพราะ อะไรก็แล้ว
แต่ที่มัน มนุษย์มันตกต่ำทางศีลธรรม
ห่างเหินความดีความงาม ไปหมกมุ่น

กันแต่เรื่องชั่วช้าเลวทรามจนกระทั่งคล้าย ๆ กับโลกใบนี้มันบอก “ไม่ไหวแล้ว” รองรับพวกชั่วบาปช่วยพวกนี้ไม่ไหว ก็เลยมีอันให้ต้องเป็นไป

ตอนนี้ไม่รู้ว่าจะเกิดยังไง มันอาจจะเป็นอย่างนี้ไหม ถ้าเราเห็น...ง่าย ๆ ว่า เราก็มืออธิปติกรรมปาโม กรรมอุทธานมาตังน่าน ทำไมไม่เกิดคำว่า “ลุล้าง” แบบยุคนี้

นี่เห็นไหมวันนี้เขาก็พาอีกแล้ว “ดำรงค์ พิเดช ลุยเสม็ดตรวจร้อย รีสอร์ท 3 รีสอร์ท”

ไอ้โฮ ! รีสอร์ทใหญ่ ๆ ลุยไถเลย เสม็ดนี่ไอ้โฮ ! เขาทำสวดยมาก นี่ลุยไม่หยุด เขาลงขันกันจะฆ่าตายอยู่แล้ว ก็ยังลุยไม่หยุด เพราะอะไร ? ก็เพราะเห็นว่า ที่เขาปล่อยปละละเลยให้รุกป่า รุกเขา จนเจ้าป่า...

โบราณเขาถือว่า เจ้าป่า เจ้าเขา ถ้าเขียนขึ้นมาละก็น่าดู นี่เหมือนกัน อธิปติเจ้าป่า เจ้าเขากำลังเขียนเลย ตอนนี้ เพราะว่ามันรูกล้ากันเยอะ แต่แกก็โดนน่าดูเลย ม็อบ (Mob) อะไรก็เยอะ แต่แกก็ไม่กลัว ถ้ารู้ที่ตรงนี้มีม็อบจะมาปะทะเยอะสองสามร้อย แกก็ยังรู้ใหม่ !

เรียกเจ้าหน้าที่ป่าไม้อุทยานทั่วประเทศมาสีฟัน โอ้ ! แต่มันก็เสี่ยง

“...ความทุกข์เป็นเหตุให้เกิดศรัทธา เมื่อภัยคุกคามทุกข์มาถึงก็จะตื่นตัว ตะลึงหาสิ่งที่พึ่ง จิตศรัทธาก็เกิดขึ้น...”

ประมาณเยอะกว่าจะชนกันมา เอามา
สีพันกับชาวบ้านสองร้อยก็จ้อย ! ไปเลย

นี่เจ้าป่า เจ้าเขากำลังเขียน ที่
เป็นรูปธรรมหน้อย ชัดเจน เพราะว่า
มันไม่ไหว แล้วไม่แน่นะนี่ อาจจะมี
มีการรื้อคลองกันขนาดใหญ่ เพราะว่า
เขาไปดูแล้ว เราก็ไปเห็นก็อนาใจ
ประเทศที่มันเป็นประเทศคลองน้ำนี่
เวนิส ไ้โฮ ! คลอง...เขาไม่มีให้ล้าเลย
ลำนิดเดียวก็เหื่อนออกเลย เขารักษา
คลอง ของเรานี้ปล่อยให้มัน...ล้าไป ๆ

เดี๋ยวเถอะแม่คงคาคงโผล่มา
อาละวาด แม่คงคาบอก “กูไหลไม่
สะดวกแล้ว มึงล้ามา” ก็เชื่อว่าสัก
วัน เพราะว่าตอนนี้น้ำในคลองแม่น้ำ
ที่คลองลาดพร้าวนี้ มันไหลไม่ได้ มัน
ไหลช้า เพราะมันติดบ้าน ตั้ง 4-5 พัน
เสาสมมติว่าหมื่นเสานี้มันชะลอเท่าไร

เมื่อวานนี้เสาดอม่อสะพาน
ในหลวงท่านคิดดีท่านตรัสว่า
“สะพานพระราม 8 ถ้าขึ้น
สร้างมีเสาดอม่อ มันจะชะลอ

น้ำให้ไหลช้า แล้วก็ทำให้
การสัญจรเรือเดินลำบาก”

เมื่อวานนี้เรือ ไ้โฮ ! ขนปูนจะ
ไปออกเกาะสีชัง จะไปส่งพม่า ส่งอะไร
ไม่รู้เกิดชนเสาดอม่อ จม ! ปูนไม่รู้ก็
ตัน เสียตาย ! เอาขึ้นไม่ทันแข่งคาเรือ
เลย ปูนนี้แค่คืนเดียวก็เป้ง ! โดนน้ำทั้ง
คืนแข่งเป้ง !

นี่มันเริ่มสร้างอะไรไป...เยอะ ๆ ๆ
กันมาก อุบาทว์ หรืออุปัทวะ การ
ขัดแย้งมันก็เกิดขึ้น ขัดแย้งกับแม่
น้ำลำคลอง

โอ้ ! ถ้าเกิดเรือ เชื่อว่า จลาจล
คนที่ไปยึดไปรุกก็ต้องรวมตัวกัน
แน่นอน แต่ถ้ารัฐบาลไม่จริงก็ปล่อยไป
เรื่อย ๆ ที่จริงมันน่าจะโทษตั้งแต่พวก
ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน อบต.เขาคงได้เล็ก
ได้น้อยกันไป ก็ปลุกกันล้าไป ๆ จนใน
ที่สุดก็เสร็จเลย

◇ สรรณะถดถอย...หาที่พึ่ง

พอน้ำท่วมมาก ๆ เข้า เอา ! อย่างน้อยเราก็เห็นเลย ตามบทพาหุง เวช ผู้ว่ากทม.ก็ทำพิธี เดียวนี้เรามีพิธีอะไร ? (ใส่น้ำ) ยิงน้ำ กำลังทำกันเรื่อยเลย นี่ถามว่า มันเกิดศรัทธาไหม ? ศรัทธาแต่ว่าถูกหรือผิดเท่านั้นเอง สรรณะของเขาเป็นอะไร แล้วบางช่วงนี้มันก็เกิดยุ่งเหมือนกันตรงที่ว่า “สรรณะถดถอย”

เวลานี้การหันไปหาที่พึ่ง เพราะไม่แน่ใจในพระรัตนตรัย มันเหมือนจะเริ่ม ๆ มีก็มีเหมือนกัน เอ ! น่ากลัวว่า พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เอาไม่อยู่ หาอะไรตัวช่วยเพิ่มเติมดีกว่า หาเพิ่มกัน เยอะเลยตอนนี้ตัวช่วยเพิ่ม ตัวแทรกเข้ามา ก็เลยทำให้พระรัตนตรัย เหมือนกับถดถอย สรรณะถดถอยไม่ได้เข้มแข็งอยู่ในจิตใจ ถ้าเรามั่นคง เข้มแข็งอยู่ในจิตใจนี้ เหมือนอย่างนี้

เขาบอกว่าอะไรนักרבศักดิ์สิทธิ์ของอิสลาม เขามีนักרבศักดิ์สิทธิ์ เขาสูญเสีย เขานึกว่า รบเพื่อพระเจ้า เพื่ออัลเลาะห์อะไรของเขาเนี่ย แล้วก็ทำให้เขารบ อย่างชนิดไม่ได้กลัวตายกลัวอะไรทั้งนั้น ถือว่า... แล้วยิ่งไปเจอคำสอนเพี้ยน ๆ อะไร เขาบอกว่า “**ได้บุญด้วย**” ไปตายแล้วยังได้บุญด้วยไปรบ ไปฆ่า ฝ่ายโน้นนี่เราได้บุญด้วย อ้อ ! เขาก็เลยไม่กลัวเลย

◇ กล้า...กลัว

แต่ว่าที่แน่นอนที่สุดคือใช้...ยาเสพติด ๆ แล้วก็ทำให้เกิด “กล้า” เขาเรียก “อสูรกาย” “สุร” มันกล้า “อสูรกาย” ไม่กล้า คือ กลัว เออ ! นั้นเลย

เอาที่นี้ เขาบอกว่าถ้ายุคใดนี้ มันเกิดหวาดผวากลับกันมาก จนแทบจะไม่เหลืออารมณ์ไปบ้า เรื่อง

กิน กาม เกียรติชักมีอารมณ์หาที่
พึ่ง อารมณ์อยากดับทุกขมันจะมา
แล้ว อารมณ์แสหาทุกขมันมากเมื่อ
ระยะสักตั้งแต่สักจากนี้ไปไล่ไป
ย้อนหลังนี้ประมาณสัก 20-30 ปี
แล้วมาเทียบกันดู เอ ! ตอนเราเด็ก
มันก็นี่ ! 60 ปี

ช่วง...เมื่อเราเด็ก ๆ นี่มันก็
ยังมีสภาพที่แหม!ขนบธรรมเนียม
จารีต ประเพณีวัฒนธรรมยังเข้ม
แข็งมาก แต่มาอ่อนไป ๆ ๆ คนไม่
แสวงหาแล้ว เรื่องความดีความ
งามศีลธรรม ปละยปะละเลย
ฟุ้งเฟ้อเห่อแพ้นั้น เหนือทันสมัย ไป
หลงใหลพวกวัฒนธรรมตะวันตก
จนศาสนาที่งาม...ไปพักหนึ่ง แต่
นี่ละธรรมชาติก็จะเอากลับแล้ว
ละสร้าง ความหวาดกลัวให้มัน ให้
มันผวาแผ่นดินถล่ม ให้มันผวาฝน
ตกหนัก น้ำทะเลลักท่วม ออ ! ตอน
นี้น้ำท่วมทั่วไปหมดตายกันเยอะ
แยะ

นี่ตอนนี่ของเราทางเหนือนี้ก็ไม
น่าเชื่อมั่นทำ...ตอนนี้มันเรียกว่า เจ้า
เล่ห์ของธรรมชาติหรือเปล่า ทำเป็น

ว่า ฝนไม่มา มาน้อย พวกที่จัดการน้ำ
ทะเลาะกัน พวกหนึ่งบอก เฮ้ย ! มึง
ปล่อยมากเดี๋ยวเกษตรกรไม่มีนะเออ !
อ้ายนี่ก็กลัวก็ชะลอปล่อย พอชะลอ
ปล่อยแป๊บ ! เดียว ตูม ๆ ๆ ตрім !
3 วัน 7 วัน ติดกันจม ! พินาศเลยดู
กรุงเทพฯ ดูเราสิแหม ! นี่สวนนี่ดูตั่ง
หลายวันดูตั่ง 2 วันยังไม่อยากแห้ง
ดูตั่ง 3 จุดท่วมหลังร่องไปเลย

นี่ถ้าพูดง่าย ๆ ว่าถ้าน้ำท่วม
อย่างเมื่อปีที่แล้วนี่ 3 ปีนี้ แล้วระบาย
น้ำไม่ออก แถวคลองลาดพร้าวรับรอง
รื้อหมดบ้านริม...แต่ว่าต้องจลาจลตาย
กันบาน เพราะว่าคนมันยึดติด

◇ยึดติด

คำว่า “ยึดติด” เราเห็นได้
เลย ชัดเลยว่า น้ำท่วมปีที่แล้ว อำเภอบางบัวทองตายหลายคน เลยไปทาง
จ.ปทุมฯ ก็ตายเยอะ ตายเพราะอะไร
“มึงไปเหอะ ! ภูเก็ที่นี้ภูก็ตายที่นี้”
เขามารับออกก็ไม่ไป “ภูห้วงบ้าน”
ขนาดน้ำมาถล่มอย่างนี้เขายังห้วง
บ้าน นี่เป็นเยอะเลยคนแก่ ๆ ประเภท
ยึดบ้านติดบ้าน

นี่เขาให้เราเอาถือศีลอุโบสถชะ
บ้าง จะได้ไม่ติดบ้านติด ถ้าน้ำท่วมวัด
สวนแก้วก็ย้าย อย่าติด ไปอยู่กับินทร์ฯ

ด้วยกัน (ฮี ฮี) เออ ! เพราะฉะนั้น**คน**
ยี้ดติต ตายเยอะเลยนะพวกที่**ยี้ดติต**
บ้าน เขาบอกว่าบางทีไปเจอก็**เฒ่า**
แล้ว ไม่ยอมออก ทั้ง ๆ ที่อยู่และ มี
 คนแก่คนหนึ่งเห็นไหม งูก็เข้าไปอยู่
 เต็มบ้าน งูเข้าไปอยู่ในหมอนตาม
 ที่นอน ในเสื้อให้ไปไม่ไปเป็นเยอะ
 เลย คนแก่ประเภท**ยี้ดติต**

ที่ระยองนี่ก็เหมือนกันเพราะว่า
 อะไรรู้ไหม สารพิษจากโรงงานนี้ มัน
 เริ่มแรงขึ้น ๆ แล้วในที่สุดก็ปรากฏว่า
 ลูกหลานมารับ ไปออก ให้ยายที่ ก็ไม่
 ยอมไป ผลที่สุดก็ ปอดพัง ตาย ! คน
 นี่มันคือแพ่งยี้ดติตแรงไม่ปล่อยเลย

นึกถึงที่เขาอยากดักลิง เขา
 เจาะลูกมะพร้าว แล้วเอาเหยื่อล่อเข้า
 ไปในมะพร้าวที่กระรอกมันเจาะ ถ้ารู
 เล็กก็จะคว้านเพิ่ม ถ้ารูใหญ่ไปเขาก็
 ไม่เอา เพราะว่า ลิงมือมันจะรอดได้
 พอลิงมันล้วงเข้าไปมันก็จับเหยื่อกำ
 ดึงไม่ออก ที่จริงมันคล้ายลักนิดหนึ่ง
 ค่อย ๆ เอาสองนิ้วคีบออกมา มันก็ออก
 มันดันกำแน่น ก็ติดลือคเลยลูกมะพร้าว
 นั้น กะลามันแข็งจะตาย มันดึงยังไ
 กะลากก็ไม่แตก เขาก็จับไปหัดเขียน
 ให้มันเล่นละครลิงบ้าง ให้มันขึ้นต้น
 มะพร้าวบ้าง จับไปขายต่างประเทศ
 บ้าง เจาะสมองบ้าง กินบ้ากินบออะไร

กินสมองลิง เขาลือคไว้แค่คอแล้วปาดหัว แล้วก็ตักสมอง มันยังดึ้นอยู่ข้างล่าง ยังตูป ๆ ๆ แล้วก็ตักใส่ปากสมองลิง นี่ทำบาปเพราะเห็นแก่กิน

◇ น้ำขึ้นให้รีบตัก

เอาะยังงั้พวกเราไม่ต้องรอให้แผ่นดินถล่ม ไม่ต้องรอให้อะไร ๆ มันเกิดจนแย้ แล้วถึงจะมานึกถึงธรรมะ “น้ำขึ้นให้รีบตัก” เราตักดวงความรู้ไว้พอแล้ว อะไรมันจะเกิดก็เกิด ก็ดำรงอยู่ได้โดยไม่ต้องหวาดกลัว

เวลานี้มันมีเรื่องประหลาด คนยุคนี้ โมหะแบบชนิดไม่มีลิมิต (Limits)

เลย เมื่อคืนมีข่าวร้ายตำรวจเอกหญิงไม่รู้จริงไม่จริง แต่เขาเช็ดดูแล้วไม่มีชื่อ แหม ! เขาโมโหบ้าบออะไร เขาตำผู้ชายแบบชี้หน้า เจ้าผู้ชายสองคนก็ยังตะลึง เขาบอกว่า ตะลึง ๆ ในความโมโหของผู้หญิง เขาตำเอา ๆ ชี้หน้าทุบตีะปึงปึง ๆ ! ชักปืนออกมาอีกชักปืน เป็นร้อยตำรวจเอกหญิงเขาว่าไอ้โฮ ! มันยั่วมาก มันโกรธแบบไม่ได้ยับยั้ง ไม่ได้รู้สึก ถ้าเป็นตำรวจจริงแล้วมันโกรธอย่างนั้นนะ ดูแล้วเขามาริเฟลย์แล้วมันน่าเกลียดที่สุด โกรธนี้มันน่าเกลียดที่สุดเลย

นี่แหละ ! ว่า กลัวภูเขาถล่ม กลัวน้ำท่วม กลัวพายุนี้ พายุอะไรมันจะพัดคนให้พินาศเท่ากับความโกรธไม่มี ถ้าเป็นร้อยตำรวจเอกหญิงจริงนะรับรองต้องโดนออกแน่ ๆ เลย

พายุของความโลภ โกรธ หลง นี่ตัวแสบที่สุด ถ้าพายุแผ่นดินไหวน้ำไม่ท่วม แต่เราโดนความโลภ ความโกรธ ความหลง พัดพากระเด็นไปกระดอนมานี้แล้วอย่างที่เขาแพะไปแทนกับลูกเศรษฐีอะไรนี่ คงได้อะไรเขาเยอะละ หรืออย่างน้อยก็อยากเอาใจคนรวย

◇ ตัวโลก

การอยากเอาใจคนรวยถามว่า ตัวไหนมันสะกิด “เฮ้ย ! เอาใจเขาไว้เถิด เขารวยเดี่ยวเขาแบ่งให้เราบ้าง” ตัวไหน ? 3 ตัว โลก โกรธ หลง ตัวไหน ? “**ตัวโลก**” ที่จริงมี 2 หลงหน้าที่ตัวเองมันผิดแล้ว

นี่ที่มันพัดเราให้กระดอนกระเด็นอยู่ทุกวัน ถ้าเราไม่เจอพายุ ไม่เจอแผ่นดินไหว ไม่เจอน้ำท่วมขนาดหนัก แต่เรายังมีความโลภท่วมใจโกรธท่วมใจ หลงอะไรต่อมิอะไรอย่างท่วมท้น

หัวเลยอย่างนี้ หัวไม่มีสมองไม่มีปัญญา จะคิดเรื่องเจโตวิมุตติ ปัญญาวิมุตติเลย มีแต่มดหัวจมอยู่ในความลุ่มหลงนี่

แหม ! พวกที่หลงติดเหล้า ติดยา นี่มันทุเรศมาก ! เราเห็นเขาแล้ว เขาสมองมันทำไมมันจม... ดักดานอยู่กับไอ้เรื่องพรรณนี่ทำไม มันไม่ได้ให้คุณให้ประโยชน์เลย เมื่อวาน ไม่ได้ ! พอเงินออกที่วัดเรานี้ละ เราเห็นแล้วอนาถใจ เขาเอาน้ำเหี่ยวไปแลกน้ำเมาเขาด้วยความลุ่มหลง พอเงินออกนี้... หาย ! เมื่อวานเอาไป อยากจะเข้าไปดูว่า เฮ้ย ! เขานี้ตั้งแต่เงินออกวันที่หนึ่ง แล้วยังเมาไม่หยุดเลย ยังไม่หมดสตางค์

แล้วจะเร่งให้เขาปลุกหน่อไผ่เดี่ยวไผ่ก็ออกกำลังงาม กำลังนำปลุก (ไปไหนก็ไม่รู้ หายหมดทั้งที่มปลุก) สามคนเหลือคนเดียว ถามไปไหน ? “**เมา !**” เงินออกเมา 7 วัน รวมวันนี้วันที่เท่าไรแล้ว ที่แปดที่เก้าแล้ว ออกวันที่หนึ่ง ประเดี๋ยวพอเงินหมดก็ทำทำก็โทรมแล้ว พอนี้ ๆ แล้วอยากจะไล่ทิ้งสักที แต่นึกว่า เอาไว้กะเพาะ

เคาะเคาะไปเรื่อย ๆ เพื่อจะแซะมัน ออกบ้าง สนิมจับ แต่ไม่รู้ว่าจะเคาะ หลุดไม่หลุด อู้ฮู ! มันหนักมากเลย มันแถมมาก ๆ เลย กินไม่ได้รู้เรื่องรู้ราว พอลถาม “ทำไมเดินงง เซ มาอย่างนี้สงสัยตีมาแล้ว” “นิดหน่อย !” (ฮึ ฮึ นิดหน่อยของเขา) นิดหน่อย ! ทำไมมันเป่มา มันทำให้ตัวเองเดินไม่ได้ ทำให้ตัวเองสูญเสียอะไรเยอะแยะ แล้วทำไมยังหลงมันอีก เออ ! ทำไมเสน่ห์มันแรงเหลือเกิน ทำยังไงพระบวชใหม่ทำเสน่ห์เรียกคนเข้าวัดแบบ ถล่มทลาย

◇อย่าปล่อยชั่ว...ลอยนวล

นี่เขาเข้าคิวซื้อเหล้าอะไรหลิก ๆ แถะที่เขาทำถนนใหม่ ๆ เขาจะมีแล้วนะ เดี่ยวนี้ติดกับถนนเลย แบบประชานิยม พันธุ์ แบบคอติมันท์ทั้งหลายไม่ควรผ่าน มีสำนวนอะไรที่บอก “อย่าปล่อยให้ความ

ชั่วลอยนวล” เดี่ยวนี้เขาบอก “อย่าปล่อยให้ความอรร่อยลอยนวล... นุ่มคอ” นี่โฆษณา เล่นเอาคนไม่อยาก หลงก็หลงจนได้

เดี๋ยวนี้พวกสิ่งที่มันมอมเมาให้คนลุ่มหลงถือว่า “สุดยอด” แล้วที่บอกว่า “มัททนิมมัทโน” เรื่องจะสร้างเมาคงจะยากมีแต่เมาน้ำใหม่มาเพิ่ม ส่วนที่เมาเก่าก็เมาหนัก ถึงขั้นแอลกอฮอล์ลิซึม ติดเอาชนิดขาดไม่ได้

ในวัดเราตอนนี้เท่าไรรู้เปล่า ?

70 กว่าคน เท่าที่ได้ชื่อ มันร้อยละเท่าไร ? ตอนนี้มีอยู่ 400 คน 70 คน ในจำนวน 300-400 คน 70 กว่าคน ติดงอมแงม แหม ถ้าไล่ออก 70 งานก็หายวูบเหมือนกัน ช่างก่อสร้างก็เมาเยอะ ปลุกสรวงก็เมาเยอะ ฝ่ายรับของบริจาคก็เมาเยอะ ถ้าไล่พวกรับของบริจาคปั๊บ ! งานชะงักเลย แล้วอีกอย่างเขาออกไปข้างนอกยังไง เขาก็ต้องเมาหนัก

นี่เราเจอหน้ายังเคาะเขาทุกวัน เอ๊ย ! พอเห็นใครสับสนหูรี “ไม่สงสาร ปอดบ้างหรือ” บางคนเจอเราก็ เรา เดินไปเห็นอยู่ เขายังไม่เห็นเรา พอเห็น เรา “เอ๊ย ! ไม่สงสารปอด” รีบเหยียบ ทิ้งกับดิน เท้าเหยียบถีบ เท้าเหยียบเลย

“ไม่สงสารปอดบ้างหรือใจ !
ทำไม ! เสียเงินเสียทองให้ตับไหม้
ไส้พอง”

อย่างน้อยก็ได้พูด ผมเดินไปเจอ
ไม่ได้ ต้องพูดกันเรื่อยไป เคาะกันเรื่อยไป

ถ้าเจอคนแก่กวาดวัดแต่เช้า
“อู๋ ! แก่อย่างมีคุณค่า ชราอย่างมี
ประโยชน์ ขอให้อายุ 100 ปีนะ แข็ง
แรงนี้” กวาดใหญ่เลยทีนี้ มากวาด
ทุกเช้ารอบกุฏินี้สะอาดทุกวัน เรียกว่า
ไม่รู้ละ ! เราก็ใช้ปากให้เป็นบุญ
เรื่อยไป

◇ ธรรมชาติสอน

แต่ว่าเขาก็ไปถึงคำว่า เป็นทุกข์ขึ้น
มา บางคนนี่เขาไม่ได้เลิกเหล้า เพราะ
ธรรมชาติเตือนหรือกนะ สุขภาพเขา
จะพังตายแล้ว เข้าโรงพยาบาล 2-3
รอบ “เฮอ...เลิก !” พวกสไตรน์นี่เข้า
โรงพยาบาล 2-3 รอบ คนที่พันได
อะไรช่างได้ๆ เบาแล้ว ๗ หมอเขาบอก
ว่า “จะไปแล้วนะถ้าไม่หยุด” บางที

ธรรมชาติก็พูดไม่อยู่เหมือนกัน เขาเรียก
ว่า “**ต้องรอธรรมชาติสอน**” นี่
วกเข้ามาถึงจุดไคลแมกซ์ของวันนี้

คือบางคนนี่ พระพุทธเจ้าสอน
ครูบาอาจารย์สอน อย่างไรไม่ได้ผล
ต้องรอธรรมชาติสอน แล้วคนในประเทศไทย
เรานี่ โอ้ เดียวนี้ทำสปอร์ตเยอะเลย
นะ “**ตัดไม้ทำลายป่าเท่ากับทำลาย
ประชาชนเราทั้งประเทศ**” ทำให้น้ำ
มา พายุอะไร เขาก็ทำสปอร์ตหมด
ไปหลายสตางค์ แต่ถามว่า ยังตัดอยู่
ไหม ? ถ้าตราบดีจะตัด นั่นแหละ
เขาต้องเจอธรรมชาติสอน แล้วที่ดิน
ที่เขาซื้อไว้ดินสไลด์ไหลลงมาทับบ้าน
เขาหมด บนป่าบนเขาอะไรอย่างนี้

เอาแล้ว ! เจ้าป่าเจ้าเขาเล่นงาน
แล้วโว้ย ! จุดจุดจุดเทียนขอขมากันแล้ว

นี่เห็นไหมเขาจะพากันอย่างนี้
กระแสของความป็นมนุษย์กับที่พึ่ง
ที่อบอุ่นแก่จิตใจนี้ บางคนเขาไม่ต้อง
รอให้ธรรมชาติสอน เราเกิดมามีสติ

**“ตัดไม้ทำลายป่าเท่ากับทำลาย
ประชาชนเราทั้งประเทศ”**

ปัญญา นอกจากเราไม่ตัด **เรายังจะ
ปลูกช่วยชาติช่วยโลกอีก ต่างกัน
ไหม ?**

**อีกพวกหนึ่งไม่ปลูก แต่ตัด
เอา ๆ รวบรวมเอา ๆ**

แต่เรา แหม ! ตัดก็ไม่ค่อยได้
ตัด แต่ปลูกให้โลกเรื่อย ยังไง ๆ ขอให้
เป็นฝ่ายที่ทำให้โลกน่าอยู่ดีกว่า อย่า
ไปทำให้โลกเสียความน่าอยู่ แล้วเรา
ก็ต้องทนอยู่ในโลกที่มันไม่น่าอยู่ โลก
ที่เต็มไปด้วยภัยพิบัติ นี่มันเป็นเรื่องที่...

เขาบอกว่า **“ประเทศอะไร
ทำลายโลกที่สุด”** ปล่อยโพลูชั่น
(Pollution) อะไรที่ขึ้นไปทำลายบรรยากาศ
ชั้นเรือนกระจก อินโดนีเซียก็เยอะ อเมริกา
เขาปล่อยมาก แล้วก็เที่ยวให้ประเทศที่
ด้อยพัฒนา...

ตอนนั้นคุณประจวบ ไชยสาส์น
มานิมนต์เราไปที่บ้าน บอกนี่ **“เขา
สนใจหลวงพ่อนะ...อเมริกา”** แต่
ไม่รู้จะไปไหนหมด ให้มา 200 ล้าน ให้
ประเทศเล็ก ๆ ที่ด้อยพัฒนายังไม่มี
โรงงานอะไร ๆ ประมาณเยอะนี่ ช่วย
ปลูกต้นไม้ ส่วนเขาจะให้เขาทูป
โรงงานอะไรใหญ่ ๆ ที่มันมีโพลูชั่นสูง
นี่ เขาลงทุนกันไปเยอะ ถ้าทูปเขาต้อง
ใช้ล้าน ๆ ๆ ๆ แต่เอาอย่างนี้แล้วกันให้
ประเทศด้อยพัฒนาไปช่วย ๆ ๆ ปลูก

แล้วก็ให้ 200-300 ล้าน เขาจะให้
เรา 100 ล้านตอนนั้น ไม่รู้หายเงิบ
ไป ไม่ได้ ! บางทีก็...ใครปลูกนี่นะ คน
ปลูกไม่ได้ แต่คนทำเรื่อง เอาผลงาน
ของเขานี้ ไปทำเรื่องส่งนอก (ได้) นี่
โลกเราเป็นอย่างนี้ คนทำแทบตายไม่
ได้ แต่คนขโมยผลงานเขาไป (ได้)

นี่เราปลูกมาไม่ใช่น้อยนะ พุด
ถึงต่อไปนี่โซนนี่นะ โซนวัดเรานี่ ถ้า
ถ่ายภาพถ่ายอากาศลงมานี่นะ ปีกหน้า
ไม่ต้องมาก ไม่ต้องรอมากเลย ปีกหน้า
จะเห็นไฟเขียวต้นแนนนึก ! จะเหลือ
ตรงนี้ แล้วข้าง ๆ เรายี่นั่นตายเรียบ
ขนาดสวนผู้ใหญ่วิทยา ยังแดง... ต้นไม้
แดง...แกไม่ตัดไม่ปลูกอะไร แต่ว่าเมื่อ
วานไปดูต้นของแกเหลือแค่นิดเดียว
จมเลย แล้วน้ำมันก็เอ่อเข้าไปเต็มเลย
แกบอกว่า **“ไม่มีอารมณ์”** จะปลูก
ใหม่ไม่มีอารมณ์ นี่มันจ่อจะมาอีกแล้ว
เมื่อวานน้ำขึ้นเยอะ วัดพิกุลท่วมแล้ว
เมื่อวานนี้น้ำท่วมลานวัดพิกุล

แหม ! ถ้าเจออย่างปีที่แล้วอีก
รอบหนึ่ง กลัวเราตายก่อนเพื่อน ไอ้โฮ !
กำลังตกหัวปลี เครือ ยาว ๆ

◇นอกใจพระรัตนตรัย

ถ้ายังงี้ก็ตาม ท่วมรอบ 2 ก็
ไม่มีทางจุดธูปจุดเทียนไหว้แม่คงคา มี

แต่อยากจะทำอะไรสักอย่างกับแม่คงคามานะ
วันจันทร์จะกันบ้างเออ ! เราจะทำพิธี
ใหม่ อี ? นิมนต์สวดไล่เนื้อมันรอบวัดแม่ขาว
เอาใหม่ (ไม่ได้) เดียวจะหาว่า “**นอกใจ
พระรัตนตรัย**” เราต้องมันคงไม่ใช่เกิด
อะไรนิด ๆ หน่อย ๆ ก็**ทำเป็น**สละ
ถดถอย แล้วอีกจะหาตัวช่วยใหม่
สติปัญญายังอยู่ที่นี่ที่พระพุทธเจ้า
ให้สติปัญญามาขนาดนี้แล้ว ยัง
เป่ไปเป่มานี้ก็...แย

แหม ! เมื่อคืนนี้หลวงพ่อก
แล้ว มาตอนเย็นมีดสักท่อนหนึ่งกระมัง
ซื้อวัดอะไร ? หลวงพ่อวัดไตรทางนั้น
นะ มานิมนต์ให้ไปเทศน์เช้าวันพระ
ทุกวันพระ ท่านจัดคนมา 300-400
คน ทุกวันพระมีเทศน์ มานิมนต์ บอก
“แหม ! หลวงพ่อไปไม่ได้จริง ๆ เลย
วันพระนี้ ที่วัดนี้ก็ตรงกับวันอาทิตย์
ด้วยนี่ ไม่ได้ ! หลวงพ่อไปเลื่อนวัน
ได้ไหมนัดชาวบ้านให้เยอะ ๆ เกิด
เลื่อนวันจะไปช่วยหลวงพ่อก สงสาร
หลวงพ่อกแล้ว”

ท่านพูดมาประโยคหนึ่ง “ผม
นี่ก็ทำนโยบายเดียวกับท่าน เรื่อง
เทพ เรื่องเจ้าเรื่องผี เรื่องไสยศาสตร์
ไม่เอา ที่มานิมนต์นี้ก็เพราะเห็นว่า
เราเป็นแนวเดียวกัน”

เดี๋ยวจะหาว่า
“**นอกใจ
พระรัตนตรัย**”
เราต้องมันคงไม่ใช่เกิด
อะไรนิด ๆ หน่อย ๆ
ก็**ทำเป็น**สละถดถอย
แล้วอีกจะหาตัวช่วยใหม่
สติปัญญายังอยู่ที่นี่
ที่พระพุทธเจ้าให้สติ
ปัญญามาขนาดนี้แล้ว
ยังเป่ไปเป่มา
นี่ก็...แย

โอ้ ชักมีแนวร่วมเยอะนี่กว่า เรา โดดเดี่ยวอยู่คนเดียว เออ ก็สงสารท่าน เหมือนกันมาดึกแล้ว ดึกตื่น อุตส่าห์ มาอ่อนดั่งน่าน ท่านกำหนดเป็นวันพระ นี่นะ เราบอกว่า **“ในพรรษากับวัน อาทิตย์ไม่ไปไหน”** ถ้าวันอาทิตย์ ไม่ตรงกับวันพระ ถ้านิมนต์กลางคืนก็ อาจจะไป แต่ถ้าวันพระแต่เช้านี้ เสีย ลัทธิจะตั้งใจไว้แล้ว

◇ รู้คุณ...น้ำ

วันนี้ก็ปรารถนาธรรมปนข่าว ยังไง ก็ถึงจะมีแผ่นดินไหว ไฟไหม้น้ำท่วม ก็อย่าแปรปรวน อย่าไปทำพิธี ยิงน้ำ ใส่ น้ำ อ่อนวอนน้ำ ขออ่อนวอนแม่คงคา

แม่คงคาตอนนี้แกลงไม่มีฤทธิ์ แล้วละ เพราะว่าเขาทำแกเมาแล้ว แก ปัดไม่ไหวแล้ว แกบ้องตัวเองก็ไม่รอด แล้ว ไม่ต้องถึงขั้นไป...

แต่เอาละ คนไทยก็ยังมีนิสัย ลอยกระทง ขอขมาแม่คงคากัน อยู่ ก็ความกลัวไม่รู้ทำยังไง แต่

ก็ยังดีนะแขวงความที่ว่า **“กตัญญู รู้คุณ”** เนรคุณน้ำมาทำน้ำเสีย น้ำ เน่า แต่ว่าพระพุทธเจ้าตรัสว่า มาเลย พระปัสสาวะลงน้ำไม่ได้นะ ปัสสาวะ ลงน้ำนี้ แม่ถ่มน้ำลายลงน้ำนี้ ไม่ ควรเป็นเสขียวัตถ์ เป็นกิริยาวัตรที่ไม่ ดงาม เหมือนกับทำลายธรรมชาติ

ขอให้พวกเราทุก ๆ คน มั่นคงในพระรัตนตรัยว่า ให้มี จิตใจมั่นคงจริง ๆ เกอะ มันก็ จะเหมือนเม็ดทรายโปรยใส่เข็ม ไม่ติดปลายเข็ม ฉันทิ ถึงฟ้า ถล่มดินทลายใส่ชีวิตใส่โลก เรา ก็จะไม่ให้ความทุกข์ตกค้างคา ใจ ออกสันขวัณเสีย อย่าได้มาติด อยู่ที่จิตใจเรา ดับไปกับความ ถล่มทลายของธรรมชาติ อย่าง ชนิดตั้งทำรับมันอย่างองอาจ ไม่หวาดผวาลั่นกลัว ขอให้เกิด อารมณ์แบบนี้จิตใจมั่นคงอย่าง นี้ ด้วยกันทุกท่านทุกคนเทอญ.

โดย...พระราชธรรมนิเทศ

เก็บตก ประเด็นร้อน

กฎอัยการศึก

กระแสวิกฤต กับคำว่า
“กฎอัยการศึก”
ให้คุณมีโทษอะไรบ้าง

พูดถึงเรื่องการยึดอำนาจ การรัฐประหาร หรือที่เรียกกันว่า “เผด็จการ” ครั้งนี้มันไม่เหมือนครั้งอื่น ในครั้งอื่นนั้นมันเป็นเพราะความกระหาย อยากจะได้อำนาจแย่งชิงอำนาจ

“การบ้านการเมือง” หลวงพ่อพุทธทาสท่านเคยพูดไว้ว่า

“ถ้าการเมืองบริสุทธิ์ คือศีลธรรม”

“ถ้าการเมืองระยำ คือการแย่งชิง”

เพื่อแย่งชิงอำนาจกัน คณะปฏิวัติชุดนี้ เขาก็บอกว่า “เขาไม่แย่งชิงอำนาจ แต่เห็นว่าการบ้านการเมืองจะไม่รอด” แล้วนำกลัwmันจะไม่รอดจริง ๆ นะ ถ้าหากว่าให้

เขาเล่นการเมืองกันแบบ “ศรีธนญชัย”
หรือ “ประชาธิปไตยไอ้เอ๋ ! โยกเยก !
ถ่วงรั้ง ! สก๊ต ! ตะ !” สก๊ตซากัน
อย่างนี้ แล้วก็จะฆ่ากันสะสมอาวุธกัน
แล้วเขาไปปิดกั้นสถานที่ราชการ

“กรวย” ก็เป็นกรวยอาถรรพ์...
อะไรก็ 모르 ประชาธิปไตย นี่จะกัน
จะขวางอะไรก็กัน ก็ขวาง

ถ้าทหารไม่ออกมาทำ...ทหารก็
ใจดำมาก ที่ปล่อยให้ชาติบ้านเมืองได้
ตกต่ำ ให้คนไทยฆ่ากัน

แต่ข้อสำคัญที่ชอบพูดกันว่า
“เสียดสี เสรีภาพ” บางคนนี่
เขาก็ใช้เสียดสีเสรีภาพแบบพรวดพราด
แล้วก็ไปทำลายเสียดสีเสรีภาพคนอื่น
“เขาจะขับรถไปทางนี้ ก็ไปไม่ได้”
ติดมือ !

นี่หรือเสรีภาพ ของคนที่บอก
ว่า “ปฏิวัติ ไม่ดี !”

เหมือนหลวงพ่อบุญทาสท่าน
เคยพูดไว้ดี ว่า “ถ้าเผด็จการโดย
ธรรม มันดีกว่าประชาธิปไตย
ไอ้เอ๋ !”

แต่ขออย่างเดียวนะ “มัน
ต้องเผด็จการโดยธรรม”
“ไม่ใช่อยากใหญ่ บ้าอำนาจ”
แล้วถ้าต่อไปเขาเป็นตามที่เขาพูด คือ

ถ้าท่านนายกฯ พูดแล้วไม่คืนคำ บอก
ว่า “จะทำ Road Map ให้จบ” จะ
ปฏิรูปอะไร ๆ กันพอสมควร แล้วก็จะ
ลงจากเก้าอี้

“ไม่สืบทอดอำนาจ
เพราะความอยากมีอำนาจ”
กลายเป็นปฏิวัติเพื่อกิเลส
สนองกิเลส อันนี้ใช้ไม่ได้
แน่นอน

แต่ถ้าเขาคิดมาเพื่อแก้ไขจริงๆ
ตั้งใจทำให้บ้านเมืองเดินได้จริง !

คนที่วิพากษ์วิจารณ์ ด้าน ด้าน
ตะพึดตะพือ ประเทศไทยนี้ เชื้อเถอะ !
ไม่ว่ารัฐบาลไหน...ใครนายกคนใด ที่
ไม่โดนด่า โดนด่านี่คงยาก ตั้งแต่
คุณชวนฯ (หลีกภัย) คุณอภิสิทธิ์ฯ
(เวชชาชีวะ) ท่านชาติชายฯ (ชุมเหะวัน)
ท่านสมชายฯ (วงศ์สวัสดิ์) คุณสมัครฯ
(สุนทรเวช) คุณยิ่งลักษณ์ฯ (ชินวัตร)
คุณทักษิณฯ (ชินวัตร) ไม่มีหรอก !
ที่จะไม่มีพวกด้าน เพราะคนไทยเริ่ม
มีสายเลือดด้านติดสันดานกันพอ
สมควรแล้ว ตั้งแต่ให้เสียดสีเสรีภาพมาก
ก็จะเอาเสรีภาพมาด้านกันออกตลอด

แล้วก็มืออยู่คำหนึ่งที่บอกว่า
“ไม่ให้สร้างนุ่น ไม่ให้สร้างนี่” ไม่ให้
ทำเชื่อน ไม่ให้ทำอะไร แล้วต่อไปถ้า

น้ำมันไม่มีใช้ แล้วพลังงานทดแทนก็ไม่มี ส่วนพวกคนที่ต้านตะปัดตะป้อนี่ จะรับผิดชอบอะไรบ้างไหม ?

ก็เห็นอย่างที่ว่ากัน นั่นแหละ !
เวลาน้ำท่วมที่ก็หายเจ็บไป
พอเวลาจะสร้างเขื่อนที่ก็โผล่
มาอีก

เขาก็เล่นกันแบบนี้ ถ่วงรั้งประเทศ
จนกระทั่ง ช่วงนี้ใครจะคิดบ้างว่า ประเทศ
ไทยเคยนำหน้าเขาไปด้านเศรษฐกิจ
ตอนนี้ประเทศรอบ ๆ เรา ค่า GDP เลข
5 เลข 7 แต่ของเราเหลือ 2 เหลือ 3
งอกเงย ๆ กันอยู่อย่างนี้

มันน่าจะเป็นโทษส่วนหนึ่ง
ว่า เป็นเพราะประชาธิปไตย แบบ
“ไร้ขอบเขต” แบบ “ไม่มี
คุณธรรมศีลธรรมเพียงพอ”

มันก็กลายเป็นเรื่องสู่เผด็จการ
เขาไม่ได้ นี่เห็นไหม ! เขาทำอะไรปั๊บ
ปั๊บ ๆ ถนนหนทางโล่งไปได้ เพราะ
ไม่มีมือบั่น

อาตมาว่า “ไม่มีมือบั่น การ
ทำมาหากิน...” พวกรถที่วิ่งไปไม่ได้
พวกความเย็นที่แช่ มันหมดอายุเวลา
ปลาก็เน่า ของก็เสีย มันเสียหายไม่ใช่
เรื่องเล็กน้อย

“ไม่ให้สร้างเขื่อน ไม่ให้สร้างนี่” ไม่ให้ทำเขื่อน
ไม่ให้ทำอะไร แล้วต่อไปถ้าน้ำมันไม่มีใช้ แล้วพลังงาน
ทดแทนก็ไม่มี ส่วนพวกคนที่ต้านตะปัดตะป้อนี่
จะรับผิดชอบอะไรบ้างไหม ?

อาตมาไปที่ศูนย์ราชการ เขาบอกว่า ตอนที่พวกผมบิณฑบาตอยู่นั้น ไม่ยอมให้ปิดแอร์ เปิดทั้งวันทั้งคืน แล้วก็จะเสียหายกันแค่ไหน ? อ้างว่า **“เสรีภาพ” “สิทธิตามรัฐธรรมนูญ”**

รัฐธรรมนูญที่เสียหายมาก ๆ นี่ อย่าใช้กันมากนักเลย ! อย่าใช้รัฐธรรมนูญฟุ่มเฟือยสิ้นเปลืองไม่เกิดประโยชน์ ! อย่าใช้สิทธิเสรีภาพฟุ่มเฟือยกันนักเลย ! ลองอยู่ภายในกรอบกติกาบ้าง

อาตมาไปเทศน์กับทหารนี่ เห็นทหารเขานั่งฟังเทศน์...เจี๊ยบ ! พอเทศน์กับพวกกลุ่มอื่น พวกนักศึกษาครูบาอาจารย์ เขาชอบคุยแข่งกับพระเทศน์ อ้าง **“เสรีภาพ”** จนไม่รู้เวล่ำเวลา กาลเทศะ

นี่ก็ ขอให้เขาได้ทำตามเวลาโรดแมป (คสช.) ลักนิดหนึ่ง ถ้าเลยเวลา

ไป แล้วเขายังยึดติดอำนาจ สืบทอดอำนาจ ก็ค่อยมาว่ากัน มาชวนอาตมาด้วย ก็ยังพอเป็นแนวร่วมได้ พอเสริมได้

แต่ตอนนี้ไม่เห็นด้วยเลย ใครจะมาต้าน มาค้าน เพราะถ้าเอาเขาลงแล้วเอาใครมาแทน

ตัวเองกล้าไหม ?

ตัวเองกล้าอาสาขึ้นไปแทนไหม ? (เห็นท่านนายกฯ ชวนอีก ๆ แล้วไม่มีใครเอา)

“อย่างไรก็ให้โอกาสกันดีกว่า !”

โดย...พุทธทาส

หลักการแก้ปัญหา... ที่แจ้งให้การเมืองมีธรรมะ

ที่นี้

การแก้ปัญหานี้ มันก็เคยพูดกันมากมาย หลายครั้งหลายสิบครั้งแล้วกระมัง แต่มันพูดเป็นที่ละ ข้อ หรือปลื้กย่อย ที่ละแ่งละมุม เต็ยวนี้เราเอามาพูด คราวเดียวหมด การแก้ปัญหาดัวอย่างเหล่านี้ ก็คือ การกระทำไปในทางที่ตรงกันข้าม คือการกระทำ ที่เป็นไปในทางที่มันตรงกันข้าม ไปไล่ดูเองว่าทั้ง ๒๐ ปัญหามันมีอยู่อย่างไร แล้วมีวิธีไหนที่จะทำให้ มันเกิดความเป็นไปตรงกันข้าม

๑. ให้ทุกคนยอมรับว่า การเมืองคือศีลธรรม ศีลธรรมคือการเมือง

๒. ธรรมะกับการเมืองต้องอยู่ด้วยกัน จน กระทั่งเข้าเป็นเนื้อเดียวกัน อย่าเห็นว่า มันเข้ากันไม่ ได้ หรือเป็นข้าศึกแก่กัน

“การเมืองคือศีลธรรม ศีลธรรมคือการเมือง”

“...อุดมคติของพระโพธิสัตว์ ในพระพุทธศาสนา...

เขาจะต้องการประโยชน์สุขของโลกก่อน แล้วจึงมานึกถึงประโยชน์ของตน...”

๓. ที่นี้ให้คนเป็นสัตบุรุษ เป็น
สุภาพบุรุษ ต้องการประโยชน์สุขของ
มนุษย์เป็นเบื้องหน้าแล้วตัวเองก็รวม
อยู่ในชุดนั้นในจำนวนนั้น นี่ก็เรียกว่า
ต้องการสันติภาพของโลก ก่อนแต่ที่จะ
ต้องการประโยชน์ของตน มันตรงตาม
อุดมคติของพระโพธิสัตว์ในพระพุทธ
ศาสนาที่ว่า **เขาจะต้องการประโยชน์
สุขของโลกก่อน แล้วจึงมานึกถึง
ประโยชน์ของตน** เขาจึงให้พระโพธิ-
สัตว์นั้นสมาทานศีล ว่าถ้ายังมีคนทน
อยู่ในกองทุกข์แม้เพียงคนเดียว เราจัก
ยังไม่ชวนชวายเป็นปริณิพพาน เดียวนี้
ใครจะเอาบ้างก็ไม่ทราบ แต่มันอยู่อย่างนี้
แล้วอุดมคติของพระโพธิสัตว์นี้ จะแก้
ปัญหาทางการเมืองแห่งยุคปัจจุบันนี้ได้

๔. ที่นี้คนมันหลงใหลความสุข
ทางวัตถุหรือเนื้อเกินไป มันต้องพัฒนา
จิตใจของเขาให้สูงไปกว่านั้น หรือจะ
รอให้ความผิดพลาดอันนี้ มันลงโทษ
เขาให้สาสมเสียก่อน แล้วเขาก็จะ
รู้สึกเอง แต่มันไม่ควรจะเป็นอย่างนั้น

มันควรจะช่วยกันทำความเข้าใจ โดย
ผู้เผยแผ่ธรรมะหรือเผยแผ่ศาสนา
นั่นเอง เดียวนี้มันเผยแผ่ธรรมะ หรือ
เผยแผ่ศาสนากันอย่างที่เราเรียกว่า
ละเมอ ๆ ก็ไปปรับปรุงกันเสียใหม่

๕. ต่อไปนักการเมืองต้องไม่ถือว่า
สันติภาพนั้นคือการที่โลกอยู่ในกำมือ
ของเรา ก็ต้องสันติภาพไปตามหลักของ
ศาสนา คือว่าเป็นอิสระ เมื่อชีวิตจิตใจ
มันเป็นอิสระด้วยกันทั้งหมด มันก็มี
สันติภาพ นี่เป็นไปตามกฎของธรรมชาติ
กิเลสของนักการเมืองมันว่า “**สันติภาพ
ต่อเมื่อโลกทั้งหมดอยู่ในกำมือของ
เรา**”

๖. ต่อไปก็ต้องถือว่าศาสนา หรือ
ธรรมะ หรือพระเจ้านั้น ต้องอยู่เหนือ
ประโยชน์ทางวัตถุของบุคคล หรือให้
เปลี่ยนกลับกันเสียว่า บุญกุศลหรือ
ธรรมะที่ควรจะได้ เดียวนี้เขาแยก
ประโยชน์ออกไปเป็นเนื้อหนัง แล้วก็ถือ
ว่า มันดีกว่า เหนือกว่าพระเจ้า เหนือ
กว่าธรรมะ นี่กลับกันเสียหน่อยหนึ่ง

ว่า ธรรมะนั้นแหละคือประโยชน์
แท้จริงที่ควรจะได้ ส่วนเรื่องเป็น
อยู่ทางเนื้อทางหนังทางวัตถุนี้
เป็นอุปกรณ์ของชีวิตเปลือกนอก
เนื้อในก็คือธรรมะ

๓. ที่นี้ต่อไปอีก ก็ไม่ให้การเมือง
เป็นไปตามอำนาจของกิเลสของคน
ให้การเมืองนั้นเป็นปฏิกิริยาของสติ
ปัญญาที่ถูกต้อง แล้วก็ครอบงำความ
รู้สึกที่ผิด ๆ ของคน ให้ถือว่าอำนาจ
สูงสุดนั้น ไม่ใช่สิ่งที่ให้ปัจจัยแก่อำนาจ
ทางวัตถุ

๔. อำนาจสูงสุดต้องเป็นอำนาจ
ของความถูกต้อง หรือ สิ่งที่เราเรียกว่า
ธรรมะนั้นเอง

๕. ถ้าถือกันอย่างนี้โรคคอรัปชั่น
ก็มีไม่ได้ ไม่มีคอรัปชั่นในโลกนี้ เพราะ
มันมีธรรมะอยู่

๑๐. เมื่อถือธรรมะกันแล้ว การ
คุมพวกกันเข้ามาครองเมืองเป็นคราว ๆ
นี้ มันจะมีได้อย่างไร มันไม่เป็นแพชชั่น
ไปได้ มันไม่มีใครผิด มันมีแต่คนประณาม
หรือติเตียนสาปแช่ง

๑๑. ธรรมะเป็นธรรมะ ธรรมะ
คือความถูกต้อง คือความยุติธรรมไม่ใช่
อำนาจเป็นธรรมะ แล้วโลกปัจจุบันนี้ก็
อยู่ในสมัยที่มีธรรมะ ไม่ใช่สมัยหลง
ลวง

๑๒. เมื่อไปทางการศึกษา ก็เป็น
การศึกษาที่ไม่เป็นการรับใช้ประโยชน์
ทางวัตถุ หรือทางเนื้อหนัง การศึกษา
เป็นสิ่งที่รับใช้คน เพื่อให้คนมีชีวิตเพื่อเข้า
ถึงธรรมะ ถึงพระเจ้า ถึงนิพพานก็ได้
เดี๋ยวนี้เรามีการศึกษาของภูตปิศาจกัน
ทั้งโลก ให้รับใช้ประโยชน์ทางวัตถุ ทาง
เนื้อทางหนัง ส่งเสริมกิเลสโดยส่วนเดียว

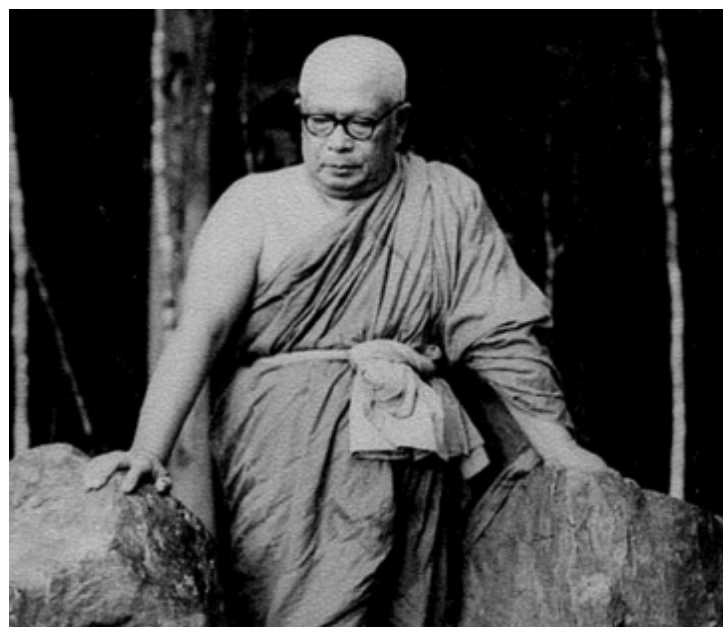
๑๓. ในที่สุด คนก็จะยอมรับว่า
เราเกิดมาเพื่อธรรมะ เกิดมาเพื่อความ
ถูกต้อง เกิดมาเพื่อรับใช้ธรรมะ รับใช้
ศาสนา รับใช้พระเป็นเจ้า

๑๔. แล้วในที่สุด ดวงจิตวิญญาณ
ของคนเรานี้ มันก็มุ่งต่อธรรมะหรือ
ความถูกต้อง หรือความหลุดรอดจาก
กิเลส ไม่มาเป็นจิตที่เป็นทาสของวัตถุ
ไม่บูชาเรื่องกิน เรื่องกำม เรื่องเกียรติ
อีกต่อไป

๑๕. ศาสนาก็ไม่ถูก ใช้เพื่อประโยชน์
ทางการเมืองสกปรก ศาสนาก็มาเป็น
ตัวการเมืองที่สะอาดบริสุทธิ์ผุดผ่อง
เสียเอง ทุกคนรู้สึกว่าศาสนาจำเป็น
กว่าสิ่งใดหมด และแก้ปัญหามนุษย์
ทั้งโลกได้

๑๖. ความต้องการของพวกนัก-
การเมืองที่เต็มไปด้วยกิเลสนั้น ก็ไม่มี
โอกาสที่จะมาอยู่เหนือกฎหมาย หรือ

“ทางเนื้อทางหนังทางวัตถุนี้ เป็นอุปกรณ์ของชีวิตเปลือกนอก เนื้อในก็คือธรรมะ”

เหนือเหตุผล นี่คำว่า “การเมืองอยู่เหนือกฎหมาย เหนือเหตุผล” มันก็สูญสิ้นไปในตัวมันเอง

๑๗. ที่นี้การเมืองไม่อยู่ได้อำนาจกิเลส ของคนที่บูชา กิน กาม เกียรติ อีกต่อไป การเมืองมันเป็นการเมืองของพระเจ้ากันเสียที ให้สมกับที่เรายอมรับว่า พระเจ้านั้นเป็นยอดสุดของนักการเมือง

๑๘. ธรรมะเข้ามาแล้ว ประเทศเล็ก ๆ ก็ไม่ต้องเป็นสุนัขรับใช้ของประเทศมหาอำนาจเพราะมันมีธรรมะ

๑๙. เพราะมันมีวิญญูณแห่งประชาธิปไตยโดยแท้จริง

๒๐. มีประชาธิปไตยที่ธรรมะกำหนดให้ว่า “สัตว์ทั้งหลายต้องเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น” อย่างนี้

นี่เป็นการพลิกกลับตรงกันข้ามทุก ๆ ข้อ ของปัญหาทั้ง ๒๐ ข้ออย่าง

ที่ได้ยกมาเป็นตัวอย่าง อย่าลืมนะว่า วันนี้เรากวาดเก็บเอามาพิจารณาด้วยกันอีกครั้งหนึ่ง สำหรับปัญหาเก่า ๆ ที่เคยพูดกันมาแล้วที่ละแ่งที่ละมุมให้ทุกคนมองเห็นข้อเท็จจริง เหล่านี้ แล้วเขาก็จะรู้สึกละอาย มีhiriโอดตปปะ มีความละอาย ในการที่ยังไม่ได้เป็นมนุษย์อย่างถูกต้อง

เดี๋ยวนี้คนมันไม่ละอาย มองเห็นว่า ทั้งหมดนั้นมันผิดหมดแล้ว ไม่สมกับที่เป็นมนุษย์แล้ว มันก็ละอาย คือมีhiriขึ้นมา แล้วมันมองเห็นว่านี่คือทางมาแห่งความวินาศของโลกทั้งหมด มันก็เกิดความกลัวหรือโอดตปปะขึ้นมา แม้จะเป็นhiriโอดตปปะอย่างโลก ๆ อย่างภาษาชาวโลกก็ยังประเสริฐที่สุด เพราะมันยังเป็นธรรมะที่จะช่วยคุ้มครองโลกนี้ไว้ได้

เพราะฉะนั้น ขอให้ทุกคน ช่วยกันพิจารณาข้อเท็จจริงเหล่านี้ และช่วยกันเผยแผ่สั่งสอนอบรม เพื่อนข้างเคียงที่ละคน ๆ หรือผู้ที่จะกระทำตัวเองเป็นผู้เผยแผ่พระศาสนานั้น ก็อย่าไว้ในเรื่องเหล่านี้ และชี้ให้ทุกคนเขามองเห็นว่า มันอยู่ที่การไม่มีธรรมะ โลกนี้มันกำลังจะวินาศอยู่แล้วเป็นข้อ ๆ ไปอย่างนี้.

(อ่านต่อฉบับหน้า)

อ้างอิง : ธรรมโฆษณของพุทธทาส เรื่องธรรมะกับการเมือง ลำดับที่ ๑๘.๖ บนแถบพื้นสีแดง, เรื่องที่ ๘ ทำอย่างไรโลกนี้จะมีการเมืองในระบบธรรมะ, บรรยายวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๑๙, หน้า ๓๗๙-๔๒๐.

ใคร่ครวญในธรรม

พิจารณา รณานุสติ 4

โดย...พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

“ชีวิตนี้มีเป็นแก่นสาร ใช้ตัวตนของเรา”

นี้หมายความว่า ร่างกายชีวิตจิตใจนี้ไม่ใช่ตัวตน บุคคลเราเขา แต่เป็นองค์ประกอบของธาตุต่าง ๆ ที่รวมกันทำหน้าที่ให้ได้พึงพาอาศัย “เหตุปัจจัยของอิทัปปัจจยตา” คือ เหตุปัจจัยของธรรมชาติที่ต้องเป็นเช่นนั้น เกิดจากของไม่สะอาดสรีระนี้ แผ่นพื้นเปื่อยเน่าเครื่องประดับกายเรา มีแต่อำพรางหรือปิดบังไว้ให้ใครต่อใครหลงใหลชื่นชอบอย่างลืมหู-ตา เพราะอวิชชากำบังจึงเห็นเป็นสวยงามตามกระแสโลกียะหรือกระแสโลกสมมุติผูกขึ้นในใจ

อันที่จริงแล้วมันโสโครกทั้งตัว พออายุมากแข่งขามือสั่นเส้นสาย พันพัวมีแต่น่าเกลียด-กลัวเมามัว เพราะความโง่ อภิจังอภิชโ ! ไม่เชื่อคำตรัสของพระพุทธเจ้า ไม่ได้ศึกษานำมาสำเหนียกที่กายจิตเรา พระธรรมนั้นเล่าประเสริฐเลิศเลอกว่าสิ่งใด ๆ อะไรหนอชักนำมาทำให้เขว เพราะลุ่มหลงเกรง่ายเทความจริง พระองค์ตรัสว่า **“ไม่มีอะไรร้ายเท่าอวิชชานี้แหละ”**

เป็นตัวมารร้ายของธรรมทั้งหลายเป็นที่เสียหายต่อชีวิตและจิตใจ ความประพฤติด่อหลักพระธรรมกล่าวต่อไปว่า ร่างกายเจ็บป่วยไข้ไหมหรืออาการแก่ชรา มักนำมาซึ่งความมึน และเมื่อยเรื่อยไป ให้เจ็บปวดรวดร้าวทั่วทุกสารพางค์กาย ไม่ว่าหญิงหรือชายกินไม่ได้นอนไม่หลับ

บางครั้งก็กระสับกระส่าย วุ่นวายทั้งกายและจิต ให้เจ็บให้เหนื่อยไปทุกชุมชน เราเกิดมาต่างดิ้นรน ไม่มีใครหนีพ้นทั้งคนจน คนรวย บางคนมีทรัพย์มาก แต่ชีวิตลำบากต้องฟอกเลือดล้าง

ไต บางคนเป็นโรคหัวใจรักษาประคองไว้ ปากซีดหน้าเขียว ตัวพอมแห้งแรงน้อย งานนิคออกแรงเหนื่อยเหนื่อยแทบตาย

นี่แหละสังขารแก่แล้วโรคเข้าหาตัวตนเกิดความทุกข์ทันทิศกา อารมณ์ จะนั่งก็โยยจะลุกก็โยยเหมือนดอกไม้โรยไม่มีเกสร ใช้เลยญาติโยม, พอร่างแก่ชราโรคต่าง ๆ นานาก็ถูสารพัดอย่างประดังประดาเข้าโรงพยาบาลรักษาไม่มีอะไรดีขึ้น จะยืนก็ไม่ได้ บางครั้งต้องคลานไปอย่างสัตว์เดรัจฉาน

“กูไม่อยากอยู่นาน กูอยากตายให้พ้น ๆ ไป” ซึ่งอยู่นานทรมาน ยาวจงคิดให้ดีเถิด พวกเจ้าทั้งเขาและเราขอเตือนกันด้วยความหวังดี เราศาสนิกชนทุกคนจำไว้เกิดอุปสรรคใด ๆ จงเห็นเป็นธรรมดาทุกคนเกิดมาไม่พ้นความตาย เพศหญิงรูปชายอย่าหมายเลื่องพัน ดูแต่คนนั้นนอนเฉยอยู่ในโลงอีกไม่กี่ชั่วโมงถูกเผาสิ้นซาก เหมือนบทสุภาษิตที่กล่าวว่า...

“นทีมมายุ่ ลภเต ธเนน”

แปลว่า ถึงมีทรัพย์ก็ใช้ว่าจะ
มีอายุยืนยาวตลอดไปสรรพสัตว์ทั้ง
หลายจักทอดทิ้งร่างของตนไว้ในโลก
นี้ทั้งนั้น ทรัพย์สักนิตก็ติดตามไปไม่
ได้ จะเกิดมาก็ร้าย ๆ ก็ต้องตายทั้งนั้น

ท่านผู้รู้ได้เขียนบทกลอนไว้ว่า

◇ โอ้ว่าอนิจจาสังขารเอย
มาลงเอยสิ้นสุดหยุดเคลื่อนไหว
เมื่อหมดหวังครั้งสุดท้ายไม่หายใจ
ธาตุ ๔ ผิน ๕ น้ำ ดิน ก็สิ้นตาม
◇ นอนตัวแข็งแสดตลอดเมื่อหมดชีพ
เขตราสั่งใส่หีบสี่คนหาม
สู่ป่าช้าสิ้นเชื้อเหลือแต่เนาม
ใครจะถามเรียกเขาก็เปล่าตาย

ใช้เลยญาติโยมคนเราเมื่อธาตุ
ทั้งสี่ดับก็หมดลมหายใจ นอนนิ่งถูกมัด
ตราสัง ใส่โลงพระสวดอภิธรรม แล้วนำ
ไปเผาก็แค่นี้ไม่มีอะไรมาก

◇ นี่แหละหนอมนุษย์เราก็เท่านี้
หมดลมแล้วก็ไม่มีซึ่งความหมาย
วิญญาณปราศขาดลำดับกาย
หยุดวุ่นวายทุก ๆ สิ่งนอนนิ่งเลย
◇ เมื่อชีวิตเรานี้มีลมอยู่
จงเร่งรู้ศีลทาน ๓ ท่านเอย
ทั้งภาวนาทำใจให้หยุดให้เคย
อย่าละเลยความดีทุกวี่วัน

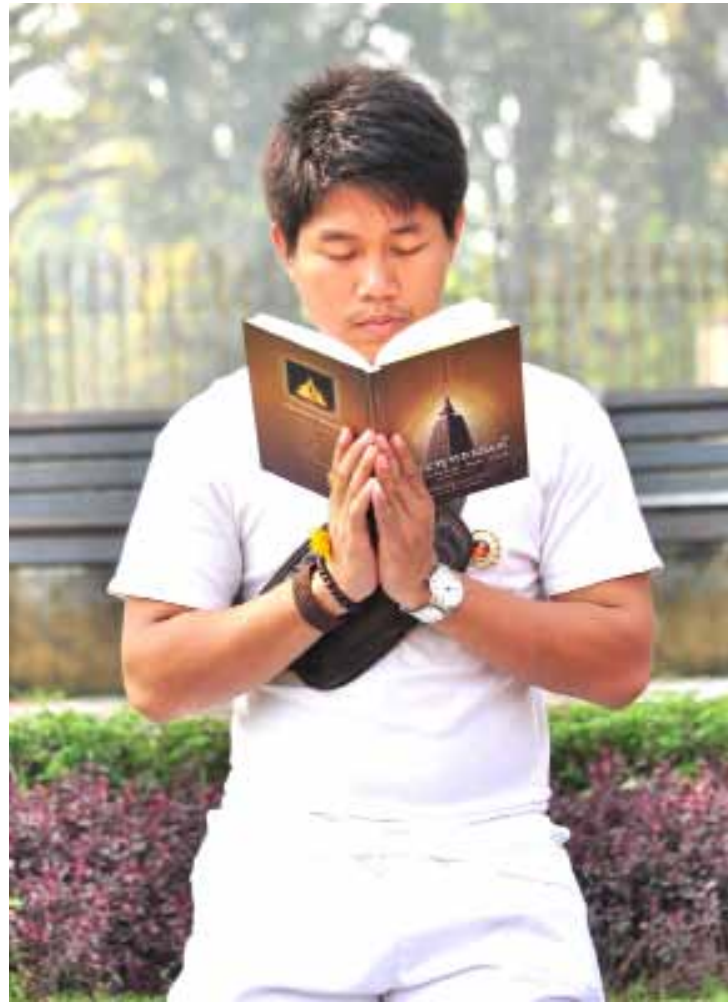
นี่แหละญาติโยม มนุษย์เราก็เท่า
นี้แหละ พอหมดลมไม่มีสาระอะไร ขณะ
มีชีวิตอยู่ได้โปรดสนใจเรื่องศีลทานบ้าง
อย่าละเลยมันไม่แน่นอน

◇ เมื่อสิ้นลมจิตพราจจากโลกนี้
จะได้พาความดีไปสวรรค์
อย่าทำบาปน้อยนิดให้ติดพัน
เพราะบาปนั้นจะเป็นเงาตามเราไป
◇ สู้รอกเวจีที่มีดมืด
สุดที่ใครจะตามติดไปช่วยได้
ต้องทนทุกข์สยดสยองในกองไฟ
ตามแต่กรรมของผู้ใดที่ได้ทำ

ท่านเตือนว่าอย่าทำบาปกันเลย
ญาติโยม ไม่เป็นผลดีหรอกทั้งชีวิตนี้และ
ชาติหน้าจะนำมาให้เดือดร้อนไปหมด

◇ หมั่นสวดมนต์ภาวนารักษาศีล
สอนลูกหลานให้เคยชินทุกเช้าค่ำ
ให้รู้จักเคารพพระธรรม
อย่าลืมคำพระสอนวอนให้ดี
◇ เราเกิดมาเพื่อตายมิใช่อยู่
ทุกคนต้องสู่ความเป็นผี
เมื่อเกิดมาเป็นคนได้ทั้งที่
ก็จะได้ความดีติดตัวไป

ท่านผู้อ่านแบ่งเวลาสวดมนต์
รักษาศีลและสอนลูกหลานให้ตามบ้าง
จะได้เป็นอุปนิสัยให้เกิดกุศลผลบุญ
สนับสนุนต่อไป

◇ ก็จะได้เป็นสุขไม่ทุกข์ยาก
ไม่คับแค้นลำบากเมื่อเกิดใหม่
ใครทำดีสุขแท้จงแน่ใจ
ใครทำชั่วทุกข์ยากไร้ร่มถึงตน
◇ เร่งบำเพ็ญทานภาวนารักษาศีล
แสวงหาแต่สิ่งบุญกุศล
ทรัพย์ภายนอกประดับโลกใครจะคน
ทรัพย์ภายในประดับตนพันทุกข์เคย

ทรัพย์ภายในคืออะไร
ท่านผู้อ่าน คือ ศีล สมาธิ
ปัญญา นำทางให้ถึงที่สุด
แห่งทุกข์ คือ พระนิพพาน

ชีวิต ชราและมรณะ

ชีวิตของสัตว์ทั้งหลายในโลกนี้
ช่างน้อยนัก บุคคลผู้ชาญฉลาดย่อม
ไม่ประมาท ต้องถือโอกาสประพฤติ
พรหมจรรย์ เพราะความเป็นอยู่ด้วย
พรหมจรรย์นั้น ประเสริฐกว่าการมี
ทรัพย์สู่ทางแห่งความสะอาด สว่าง สงบ
ได้ง่าย อันตรายด้านโลกียะไม่มีมารบ
กวนจิต

ชีวิตนี้ไม่มีเครื่องหมายใคร ๆ ก็
รู้ไม่ได้ว่า อะไรจะเกิดขึ้นกับตนเอง จะ
เป็นอุบัติเหตุ ความเจ็บไข้ได้ป่วย หรือ
การสูญเสียทรัพย์ และของรักของชอบ
ใจใด ๆ ทั้งหลายอาจเป็นได้ใครจะรู้
พิจารณาดูให้ดีทั้งลำบาก ทั้งน้อยนัก
ชีวิตนี้ อย่างเช่นเด็กบางคนเกิดมา แต่
ไม่กี่วันก็ตายไปแล้ว บางคนเป็นเด็ก
รุ่น ๆ ต้องตายไปก็มี แต่นี่เป็นการตาย
ภาษาคนเท่านั้น แต่ถ้าเป็นการตาย
ภาษาธรรมนั้นจะลึกซึ้งกว่า เช่น

คนที่มีปัญหาชีวิตหันไปกิน
เหล้าเมายาขาดสติ เสพยาบ้า

คนเคยอยู่อย่างสงบสุข แต่ต่อมาเกิดปัญหาความเครียดอย่างหนัก จนกินไม่ได้นอนไม่หลับ นี้อย่างนี้เขากำลังตาย และคนเคยนิสัยจิตใจดีพฤติกรรมทุกอย่างดีจู้ ๆ กลับกลายเป็นตรงกันข้ามนี้เรียกว่า **“ตาย”** ตายแบบนี้เป็นทุกข์มาก

จริงหรือไม่จริงลองไปคิดดู !

บางคนชีวิตประกอบด้วยความทุกข์มาก จะทุกข์ด้วยคู่ครอง หรือทุกข์อันเกิดจากลูก หรือการแสวงหาทรัพย์มาเลี้ยงชีพ หรือถูกกลั่นแกล้งเบียดเบียนจะอย่างไร ก็แล้วแต่ที่ทำให้เกิดความทุกข์นั้นแหละในภาษาธรรมเรียกว่า **“ตาย”** เรียกว่า **“มรณังปิ ทุกข์”** ตายก็เป็นทุกข์

บุคคลทั้งหลายที่เกิดมาแล้วที่จะอยู่อย่างมีภาวะที่ปรกติมาได้ยาก เพราะความไม่รู้มาบังไว้

ด้วยเหตุนี้วิญญูชนทั้งหลายจึงเห็นความสำคัญของพระธรรม เอาใจใส่ต่อธรรมะ อย่างจริงจัง เรียกว่า กายจิตนี้อยู่กับพระธรรม เพราะประจักษ์กับ**อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา** เป็นไปในลักษณะที่ไม่ประมาท

อัฐภาพนี้ จะไม่ตายด้วยความพยายามกระทำความผิดพลาด จากหลักพระธรรมคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะเห็นคุณค่าในการประพาสธรรมจรรย จะเป็นบรรพชิต

หรือคฤหัสถ์ก็ดี หากการปฏิบัติคลาดเคลื่อนจากหลักพระธรรมนี้ แล้วอาจกลายเป็นมิจฉาทิฐิอย่างรุนแรงก็เป็นได้ แม้แต่ยุคสมัยพระพุทธเจ้าก็เคยมี เช่น พระเทวทัต-พระเจ้าอชาตศัตรูนี้เป็นต้น เราจึงไม่ควรละเลย

ชีวิตนี้ถึงแม้อยู่ได้ถึงชราก็ต้องตายอย่างแน่นอนไม่วันใดวันหนึ่ง อาจอาพาธหนักก็เป็นได้ ใครจะรู้ เพราะมีเหตุปัจจัยหลายประการที่จะเกิดขึ้นกับชีวิตของเราท่าน เอาอะไรรับประกันก็ไม่ได้ เพราะเกินคาดหมายที่จะรู้ กล่าวว่ชีวิตทั้งหลายมีอย่างนี้เป็นธรรมดา อย่าประมาท แต่ละขณะมันไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตา จงรู้เถิดว่า ความอดทนนี้สำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการประพาสธรรมจรรยยิ่งสำคัญที่สุด วันผ่านมามากแล้ว เรียกว่า **ผ่านร้อนผ่านหนาวมามาก แล้วควรได้สำนึกให้มากเข้าไว้จะดีกว่า**

เมื่ออายุผ่านมามากแล้ว เหมือนผลไม้สุกงอมย่อมมีภัยหลายประการ ส่วนภัยจากอะไรแต่ไหนคงไม่ต้องกล่าว คงรู้ดีกันใช้ไหมท่านผู้อ่าน โดยรวมภัยอันเกิดจากร่างกายหนึ่ง และด้านจิตใจหนึ่ง หรือเรียกว่า อารมณ์ก็ได้ เหล่านี้เราต้องระมัดระวังให้มากได้มากเท่าไรยิ่งดี

เตือนสติ

อันกายสัตว์ ซึ่งอุบัติ ในโลกนี้
ดูไม่มี เห็นอะไร เป็นแก่นสาร
พลสิ้นลม พลอยจม ถมดินดาน
แต่ชื่อเสียง ยืนนาน อยู่ยาวนาน

ชีวิตนี้ดูไม่มีอะไรเป็นแก่นสาร
เพราะเกิดมาแล้วต้องแก่ ต้องเจ็บ ต้อง
ตาย แต่ถ้าจะว่าไป แล้วสาระของชีวิตคือ
ได้ปฏิบัติธรรมมุ่งสู่โลกุตระ นั้นสำคัญยิ่ง

เมื่อเจ้ามา มีอะไร มาด้วยเจ้า
เจ้าจะเอา แต่สุข สนุกไหน
เมื่อเจ้ามา มีอะไร จะเอาอะไร
เจ้าก็ไป มีอะไร เหมือนเจ้ามา

คล้ายให้เกิดความสำนึกว่า เราท่าน
มีแต่ตัวเปล่า ได้ใช้อาศัยชั่วคราวชั่วคราว
ประเดี๋ยวประด๋าว แล้วก็จากกันอย่างนั้น

วันเดือนปี ที่ผ่านไป คล้ายความฝัน
ชีวิตพลัน หหมดไป น่าใจหาย
มรดกสมบัติ เงินทอง ของมากมาย
ต้องมลาย จากกัน เหมือนฝันเคย

ใคร ๆ จะมีเงินทองของมากมาย
ก็ต้องมลายจากกัน เพราะมันเป็น

สังขาร ๆ มันเป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา
เท่านั้นเอง ตถตา เช่นนั่นเอง

***** มองชีวิต

เราท่านเมื่ออายุมาก แล้วจะ
ลูกจะนั่ง แสนยากลำบากเป็นนักหนา
เจ็บเมื่อยปวดชาตลอดเวลา ในตามัว

หมายความว่า พออายุมากแล้ว
เพียงแต่จะลุกก็ลำบากเหลือเกิน เจ็บ
ตรงนั้นปวดตรงนี้สารพัดอย่าง ไหนจะ
โรคเบียดเบียน เช่น โรคเบาหวานโรค
เลือด-ลม-กระเพาะลำไส้ โรคอวัยวะ
น้อยใหญ่ต่าง ๆ นานา และที่น่ากลัว
กันมากที่สุดคือ โรคมะเร็ง

เราท่านต่างหวาดผวและเกรง
กลัว หลีกไม่พ้นเห็นมืดมัวไม่มีทางใช้,
ถึงคราวมันจะเป็นใคร ก็ป้องกันไม่ได้
มันเป็นเรื่องสุดวิสัยใคร ๆ ก็หมดสิทธิ์

ผู้เป็นปราชญ์ต้องมองว่า เป็น
ธรรมดาเรื่องของสังขารจะอยู่มา
ยาวนาน หรือระยะสั้น ก็แล้วแต่เหตุ
ปัจจัย หลายคนที่เคยแข็งแรงกลับเสื่อม
ทรุด นั่งนอนลูกเจ็บปวดให้นอนใจ

นี่หมายความว่า ระบบร่างกาย
ที่เคยแข็งแรง ณ บัดนี้ไม่เหมือนเดิมแล้ว
เพราะอะไรหรือท่านทั้งหลาย เพราะ
อาศัยใช้มานาน แล้วมันย่อมจะชำรุด

ทฤษฎีธรรมเป็นธรรมดา มีใครหนาหนึ
พัน ทุกคนต้องเจอเจอเป็นธรรมดา
ทุกอิริยาบถลูกโอยนั่งโอยทุกคราไป
ร่างเราไซ้รื้อเสื่อมไปใช้ตนเรา ใช้เลย
ท่านผู้อ่าน พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า

**“มิใช่ตัวตนบุคคลเราเขา
เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ
เท่านั้น ตามเหตุปัจจัย”** ใคร ๆ
ก็ยับยั้งไม่ได้เช่นนี้มีอยู่ประจำโลก
แม้แต่สุข ทุกข์โศกต้องประสบด้วยกัน
ท่านเตือนต่อไปว่า อย่ามัวเมาขัดเกลา
ให้เบาบาง เป็นทางลดละตามความจริง

“การขัดเกลาให้เบาบาง”
ถามว่า ทำอย่างไร ? คือ บรรเทา
ลดความโลภ-โกรธ-หลง เรียกว่า
อภุศลมูลนี้แหละ เป็นเหตุใหญ่ ใคร
ป้องกันสกัดได้ ถือว่า **สำคัญมาก
ที่สุด ลดละตามความเป็นจริง
เกิดมาทุกสิ่งอาศัยของหลอกลวง
ทุกสิ่งทั้งปวงล้วนมิใช่ของเรา
เช่น ข้าวของเงินทอง สิ่ง
อุปโภคบริโภคทุกประเภท ทั้งลูก
หลาน สามี ภรรยา ยศตำแหน่ง
ต่าง ๆ นานา**

ทุกท่านยืมเอามาอาศัยเนิ่นเนา
ถึงคราวแก่ชราเวลาไม่ช้านาน

นี่หมายความว่า ธรรมชาติให้
เราได้ยืมมาใช้อาศัยมานานแล้ว จนเรา

**“...ลดละตามความ
เป็นจริง เกิดมาทุกสิ่ง
อาศัยของหลอกลวง
ทุกสิ่งทั้งปวง...ล้วน
มิใช่ของเรา...”**

ท่านหลงว่า เป็นของตนจริง ที่แท้เพียง
มายาลวงโลกเท่านั้น ถึงคราวแก่ชรา
เวลาไม่นานทุกอย่าง ก็สลายสิ้น
ทับแผ่นดินเหมือน ๆ กัน

วัยผ่านเกิดทุกข์สุขรู้จักเปื้อน
รำคาญ สบเหตุการณ์ทั้งหลายได้เตือนสติ

ร่างกายเรานี้น่าเปื้อนเสียจริง ๆ
เรียกว่า **“ทุกสิ่งน่ารำคาญ”** ได้ผ่าน
ร้อนผ่านหนาวมามากแล้ว โดยเฉพาะ
เหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมา น่าเสียดาย
บางคนขาดความคิด

“...โดยส่วนใหญ่ มักใช้ชีวิต
หลงกาม กิณ เกียรติ
โอกาสที่จะทุเลาเบาบาง
จากกิเลสค่อนข้าง ยากนัก
เพราะมัวเพลินอยู่ตกเป็นทาส
แห่งโลกียะ
...แต่ถ้าใครมีใจมุ่งหมาย
สมบูรณ์ด้วยภาวนา อ่านธรรมะ
ได้เกิดปัญญาพาทะทำ...”

“ใคร่ครวญสักนิด ชีวิตบรรเทาภัย”

นี้หมายความว่า ใครที่ขาดการ
พิจารณาถึงมรณานุสติ โดยส่วนใหญ่
มักใช้ชีวิตหลงกาม กิณ เกียรติ โอกาส
ที่จะทุเลาเบาบางจากกิเลสค่อนข้าง
ยากนัก เพราะมัวเพลินอยู่ตกเป็นทาส
แห่งโลกียะ แต่ถ้าใครมีใจมุ่งหมาย
สมบูรณ์ด้วยภาวนา อ่านธรรมะได้
เกิดปัญญาพาทะทำ

นี่คล้าย ๆ กำลังบอกว่า ใครที่
มุ่งพัฒนาจิตให้เจริญขึ้น ยืนหยัด
ด้านพระธรรม รู้จักอ่าน ฟังธรรมะ
โยนิโสมนสิการด้านพระธรรม เพื่อ
เจริญสติปัญญาจักได้นำมาปฏิบัติ
ตามความเหมาะสมถ้อยคำอย่างนี้

กล่าวต่อไปว่า ภิกษุสงฆ์เทศนา
อยู่ประจำ “ความสำคัญมันหมายถึง
พันลำเค็ญ”

นี้หมายความว่า พระภิกษุท่าน
แสดงธรรมเทศนาโดยตลอด โปรด
พุทธศาสนิกชนให้พ้นจากความทุกข์
ท่านบอกว่า พัฒนาจิตสู่ความสงบร่มเย็น
สังขารนี้เป็นไปตามธรรมดา ต้องถือว่า
เป็นนิมิตที่ดีมีการพัฒนาจิต เพื่อก้าว
สู่ความร่มเย็น เพราะเข้าใจสัจจะของ
สังขาร มันเป็นเช่นนั้นเองตามธรรมดา
ของชีวิตสัตว์โลก ย่อมมีเย็นมีร้อนสลับ
ซับซ้อนไปตามสภาพ

ส่วนใหญ่หญิงชายเรามองไม่
เห็นอนัตตา ไม่หมายพระธรรมนำพา
จึงมีตนมัว ใช้เลย !

ทุกสิ่งทุกอย่างเราไม่รู้-
เข้าใจว่า “อนัตตา” จึงก่อเกิด
ความปรารถนาแต่บัดนั้นจนถึง
บัดนี้

(โปรดติดตามตอนต่อไป)

จุดฝน ชุ่มฉ่ำธรรม

โดย...พระเรณีย์ เตชพโล

วิธีแห่งศรัทธา

☉ ว่าด้วยกระบวนการพัฒนาความคิดตามแนวของกาลามสูตรมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) สร้างทัศนคติที่มีเหตุผลไม่เชื่อหรือยึดถือสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพียงเพราะฟังตาม ๆ กันมาเป็นต้น

2) เป็นผู้คุ้มครองสัจจะ (สัจจานุรักษ์) คือ ยินดีรับฟังหลักการ ทฤษฎีคำสอนความคิดเห็นต่าง ๆ ของทุกฝ่ายด้วยใจเป็นกลาง ไม่ด่วนตัดสินสิ่งที่ยังไม่รู้ว่าแท้จริง ไม่ยินกรานยึดแต่สิ่งที่ตนรู้ หรือคิดเห็นเท่านั้นว่าถูกต้องเป็นจริง

3) เมื่อรับฟังทฤษฎีคำสอนความคิดเห็นต่าง ๆ ของผู้อื่นแล้วพิจารณาเท่าที่เห็นด้วยปัญญาตนว่าเป็นสิ่งมีเหตุผล และเห็นว่าผู้แสดงทฤษฎีคำสอนหรือความเห็นนั้น ๆ เป็นผู้มีความจริงใจไม่ลำเอียงมีปัญญาจึงเลื่อมใสรับเอามาเพื่อคิดหาเหตุผลทดสอบความจริงต่อไป

4) นำสิ่งที่ใจรับมานั้นมาขบคิดทดสอบด้วยเหตุผลจนแน่ใจแก่ตนว่า เป็นสิ่งที่ถูกต้องแท้จริงอย่างแน่นอนจนซาบซึ้งด้วยความมั่นใจในเหตุผลเท่าที่ตนมองเห็น แล้วพร้อมที่จะลงมือปฏิบัติพิสูจน์ทดลองให้รู้เห็นความจริงประจักษ์ต่อไป

5) ถ้ามีความเคลือบแคลงสงสัยให้รีบสอบถามด้วยใจบริสุทธิ์มุ่งปัญญามีข้อหังการมมังการ (อหังการ การทำความยึดถือว่า “ตัวกู” มมังการ การทำความยึดถือว่า “ของกู”) พึงพิสูจน์เหตุผลให้ชัดเจนเพื่อให้ศรัทธามั่นคงแน่นแฟ้นเกิดประโยชน์ตามความมุ่งหมายอย่างสมบูรณ์

ดังพุทธพจน์ที่พระบรมศาสดาตรัสแก่หมู่ชนกาลามะ ในแคว้นโกศล เมื่อครั้งที่พระพุทธองค์เสด็จจาริกถึงเกสปุตตนิคมว่า ด้วยหลักการตั้งทัศนคติที่ประกอบด้วยเหตุผลตามแนวกาลามสูตร ซึ่งชนเหล่านั้นทูลถามว่า พระองค์ผู้เจริญ มี

สมณพราหมณ์พวกหนึ่งมาสู่เกสปุตตนิคม ท่านเหล่านั้นไม่เพียงแสดงเชิดชูแต่ว่าทะ (ลัทธิ) ของตนเท่านั้น แต่ย่อมกระทบกระทั่งเบียดเบียนพุดกตว่าทะฝ่ายอื่น ชักจูงไม่ให้เชื่อ ส่วนสมณพราหมณ์อีกพวกหนึ่ง ก็มาสู่เกสปุตตนิคม ท่านเหล่านั้นก็แสดงเชิดชูแต่ว่าทะของตนเท่านั้น ย่อมกระทบกระทั่งเบียดเบียนพุดกตว่าทะฝ่ายอื่นชักจูงไม่ให้เชื่อ พวกข้าพระองค์มีความเคลือบแคลงสงสัยว่า บรรดาสมณพราหมณ์เหล่านั้นใครพูดจริงใครพูดเท็จ

☉ พระพุทธองค์ทรงตรัสตอบว่า “กาลามชนทั้งหลาย เป็นการสมควรที่ท่านทั้งหลายจะเคลือบแคลง สมควรที่จะสงสัย ความเคลือบแคลงสงสัยของพวกท่านเกิดขึ้น ในฐานะกาลามชนทั้งหลาย”

ดังนั้น ท่านทั้งหลาย (ปรับความเข้าใจกันก่อน)

☉ คำว่า “ยึดถือ” ที่จะใช้ดังต่อไปนี้หมายถึง การไม่ตัดสินใจ หรือลงความเห็นแน่นอนเด็ดขาดลงไปเพียงเพราะเหตุเหล่านั้นตรงกับคำว่า “อย่าปลงใจเชื่อ” และไม่พึงแปลให้มีความหมายเลยเถิดไปว่าพระพุทธเจ้าทรงสอนไม่ให้เชื่อสิ่ง

เหล่านี้ และให้เชื่อสิ่งอื่นนอกจากนี้ แต่พึงเข้าใจว่า แม้แต่สิ่ง
น่าเชื่อถือที่สุดท่านก็ยังเตือนไม่ให้ปลงใจเชื่อ ไม่ให้ด่วนตัด
สินใจเชื่อ ไม่ให้ถือเป็นเครื่องตัดสินเด็ดขาด เพราะยังอาจเกิด
ความผิดพลาดขึ้นได้ ฉะนั้น จึงต้องใช้ปัญญาพิจารณาไตร่ตรอง
ครั้งแล้วครั้งเล่าอย่างละเอียดถี่ถ้วนเสียก่อน เพราะสิ่งที่น่าจะ
ใช้กลับไม่ใช่ จึงต้องใช้วิจยญาณประกอบการตัดสินใจก่อน
การปักใจเชื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

๐๐๐ ดังพุทธพจน์ที่พระพุทธเจ้าทรงตรัสแก้อ
สงสัยของหมู่ชนชาวกาลามะว่า

- 1) อย่ายึดถือโดยการฟังตามกันมา
- 2) อย่ายึดถือโดยการถือสืบ ๆ กันมา
- 3) อย่ายึดถือโดยการเล่าลือ
- 4) อย่ายึดถือโดยการอ้างตำรา
- 5) อย่ายึดถือโดยตรรก (ตักกะ) หรือศาสตร์แห่งปรัชญา
ที่ว่า ด้วยการคิดหาเหตุผล
- 6) อย่ายึดถือโดยการอนุমান หรือวิธีสอนที่ตั้งต้นจาก
กฎแล้วดำเนินไปหาข้อเท็จจริง
- 7) อย่ายึดถือโดยการคิดตรองตามแนวเหตุผล
- 8) อย่ายึดถือเพราะเข้ากันได้กับทฤษฎีของตน หรือลักษณะ
ที่คิดคาดเดาเอาตามหลักวิชา ซึ่งใช้อธิบายปรากฏการณ์
- 9) อย่ายึดถือเพราะมองเห็นรูปลักษณะน่าเชื่อ
- 10) อย่ายึดถือเพราะนับถือว่า ท่านสมณะนี้ คือครู
ของเรา (ครูบาอาจารย์ที่มีนัยยะแอบแฝงในจิตใจ เช่น อาจารย์
ขององคุลิมาล เป็นต้น)

เมื่อใดที่ท่านรู้ด้วยตนเองว่า **ธรรมเหล่านี้เป็นอกุศล ธรรมเหล่านี้ไม่มีโทษ ธรรมเหล่านี้มีวิญญูชนติเตียน ธรรมเหล่านี้ใครยึดถือปฏิบัติถึงที่** แล้วจะเป็นไปเพื่อมิใช่ประโยชน์เกื้อกูลเพื่อความทุกข์ เมื่อนั้นท่านทั้งหลายพึงละเสีย ฯลฯ

เมื่อท่านทั้งหลายรู้ด้วยตนเองว่า **ธรรมเหล่านี้เป็นอกุศล ธรรมเหล่านี้ไม่มีโทษ ธรรมเหล่านี้วิญญูชน หรือผู้รู้ บัณฑิต นักปราชญ์ สรรเสริญ ธรรมเหล่านี้ใครยึดถือปฏิบัติถึงที่แล้ว** จะเป็นไปเพื่อประโยชน์เกื้อกูลเพื่อความทุกข์ เมื่อนั้นท่านทั้งหลายพึงถือปฏิบัติบำเพ็ญ (ธรรมเหล่านั้น)

สรุปหลักกาลามสูตรนี้เป็นการพัฒนาความคิดในระดับศรัทธาหรือความเชื่อ เพราะความเชื่อนี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์แทบทั้งสิ้น เพราะคิดอย่างใดก็ทำอย่างนั้น

สามารถอธิบายเพียงสั้น ๆ แต่กินใจความ ได้ทั้งหมดว่า เมื่อมนุษย์รับข้อมูลใด ๆ ก็ตามเข้าสู่สมอง สมองก็จะทำการขบคิด พิจารณา กลั่นกรองอย่างละเอียดถี่ถ้วน ก่อนการตัดสินใจเชื่อข้อมูลนั้น.

ชุมชน ดดี555H

โดย...ละออธรรม

มงคล อันสูงส่ง

มงคลอันสูงส่ง

“การได้เห็น ได้กราบไหว้ และรับฟังธรรม
จากพระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ
จากพระภิกษุผู้ทรงภูมิธรรม
และมีจริยวัตรอันงดงามน่าเลื่อมใสนั้น
เป็นมงคลอย่างยิ่ง”

ข้าพเจ้าเองเป็นคนหนึ่งที่ได้มีโอกาสได้พบ ได้เจอความเป็นมงคลอย่างยิ่ง โดยตลอดระยะเวลาที่ข้าพเจ้าได้มีบุญวาสนามาส่งเสริมให้เต็มเต็ม โดยการปฏิบัติธรรมนั้น เป็นเวลาหลังจากที่คุณพ่อได้เสียชีวิตเฝ้าด้วยเป็นโรคมะเร็งลำไส้เป็นเวลา 6 เดือนเต็ม ที่โรงพยาบาล ข้าพเจ้าก็ได้ดูแลปรนนิบัติท่านเป็นอย่างดี และก็ทราบ

อยู่แก่ใจแล้วว่า คุณพ่อต้องจากไปแน่นอน เพราะเป็นมะเร็งขั้นสุดท้าย คุณหมอบอกว่า คุณพ่อสามารถอยู่ได้ประมาณ 2 เดือน แต่คุณพ่อก็อยู่นานกว่า

เมื่อถึงวันนั้น คุณพ่อก็ได้จากไปอย่างไม่มีวันกลับมาอีก ข้าพเจ้าเองได้เจอกับความเศร้าโศกอย่างใหญ่หลวง ทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้าเองก็รู้อยู่แก่ใจ

“...กุศล-อกุศล ผิดถูกประการใด อันเราจะรู้แจ้งได้เฉพาะตัวเรา คนอื่นหาไม่รู้...”

แล้วว่า วันนี้ต้องมาถึงแน่ ๆ เหตุอันนี้
ก็เพราะว่า ข้าพเจ้าทราบแต่ความเป็น
จริงอย่างชาวโลกทั่วไป แต่ไม่ได้ทราบ
ถึงความเป็นจริงของธรรมะภายใน

มีเพื่อนคนหนึ่งได้เห็นความ
เศร้าโศกความทุกข์ใจของข้าพเจ้า เขา
ก็ได้แนะนำว่า คุณต้องปฏิบัติธรรมนะ
เพียงแต่เอาข้าวปลาไปถวายพระนั้นไม่
สามารถขจัดความทุกข์ ความเศร้าโศก
อย่างเด็ดขาดนั้นไม่ได้หรอกนะ เขาก็ได้
เอาหนังสือสวดมนต์ที่วัดหลวงพ่ोजรัญ
ฐิตธมฺโม ซึ่งมีระเบียบปฏิบัติสำหรับผู้
ที่จะมาปฏิบัติธรรม

ตั้งแต่นั้นมา เป็นเวลา 10 กว่า
ปีแล้ว ที่ข้าพเจ้าได้มีบุญวาสนาได้เข้า
มาปฏิบัติธรรมได้เห็นได้กราบไหว้ ได้
ฟังเทศธรรมะได้อ่านหนังสือธรรมะของ
พระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญ ฐิตธมฺโม
ซึ่งนับว่า เป็นพระสงฆ์รูปแรกที่ข้าพเจ้า
ได้มีความศรัทธา เลื่อมใสและลงมือ
ปฏิบัติตามแนวของหลวงพ่ोजรัญ ซึ่ง
แนวนี้หลวงพ่ोजานได้ปฏิบัติมาแล้ว
กว่า 30-40 ปี หลวงพ่ोजานได้สรุปไว้
แล้วว่า ได้ผลอย่างไรบ้าง การสั่งสอน
ของหลวงพ่ोजานก็คือ วิปัสสนา กรรมฐาน
แนว “สติปัฏฐาน 4” ทำให้เรามีสติ
ควบคุมจิตได้อย่างสมบูรณ์คือให้มี
สติอยู่ที่กาย ควบคุมจิตให้มีสติอยู่ที่
เวทนา มีสติควบคุมจิตอยู่เสมอ และ
ตั้งสติกำหนดพิจารณาธรรมได้ว่า
กุศล-อกุศล ผิดถูกประการใด อันเรา
จะรู้แจ้งได้เฉพาะตัวเรา คนอื่นหาไม่รู้
เราเท่านั้นที่รู้ว่าเราทำดี หรือเราทำชั่ว

ข้าพเจ้าเองได้น้อมนำ คำสั่งสอน
ของหลวงพ่ोजานมาปฏิบัติธรรมฝึกฝน
หลายครั้งที่วัดอัมพวัน สิงห์บุรี (คือ
เข้าวันโกน ออกวันโกน) นอกจากนั้น
ก็นำมาปฏิบัติที่บ้าน หรือที่ไหนก็แล้ว
แต่ความเหมาะสม หลวงพ่ोजานได้เทศน์
สอนไว้ว่า เราต้องปฏิบัติให้สม่ำเสมอ
เราทุกคนต้องทานข้าวทุกวัน

**การปฏิบัติธรรมก็ต้องพยายาม
ทำทุกวันเหมือนกัน เมื่อเราฝึกฝนจน
ชำนาญชำนาญแล้ว เราก็สามารถมีสติ
อยู่ทุกขณะ และทำให้เกิดปัญญา
สามารถนำมาใช้มาแก้ไขปัญหต่าง ๆ
ได้อย่างถูกต้อง**

สำหรับข้าพเจ้าเองหลังจาก
ได้ปฏิบัติธรรมมาหลายปี ชีวิตของ
ข้าพเจ้าก็เริ่มพบแต่สิ่งที่ดีงามเกิดขึ้น
จิตใจเริ่มใสสะอาด สว่าง ความเมตตา
และความสงบร่มเย็นภายในเกิดขึ้น
มากเป็นลำดับ สุขภาพจิตและกายก็
แข็งแรงดีขึ้น โรคหืด หอบ แขนงแพ้ง
นี้ก็หายไป ข้าพเจ้าเองเคยเข้า รพ.
เพราะโรคนี้และเกือบจากโลกนี้ไปก็
หลายครั้ง ตอนนี่ 10 กว่าปีมาแล้ว
ข้าพเจ้าไม่ต้องพกยา กิน ยาฉีดเลย

หลังจากนั้นเมื่อ 2 ปีที่ผ่านมา
ข้าพเจ้าก็ได้มีโอกาสได้เห็น ได้กราบไหว้
ได้รับฟังธรรมะจากพระผู้ปฏิบัติ
ปฏิบัติชอบทรงภูมิธรรม และมีจริย-
วัตรอันงดงาม นำเลื่อมใสอีกรูปหนึ่ง
พระรูปนี้ ก็คือ พระเดชพระคุณหลวงพ่
พยอม กัลยาโณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี
หลวงพ่ท่านเป็นพระนักเทศน์ที่โดดเด่น
เป็นพระนักพัฒนาที่อดทนเข้มแข็ง
พระธรรมที่มีอยู่ในหลวงพ่ท่านสูงส่ง
เหลือคณานับ ความเมตตา กรุณา

ของหลวงพ่ท่านสูงส่งมาก

เหตุที่สามารถนำให้ข้าพเจ้าได้
เข้ามาวัดสวนแก้วนั้น ก็เพราะว่ามีคน
บอก (น้องสะใภ้) ว่า วัดสวนแก้วรับ
ของบริจาคทุกสิ่ง ข้าพเจ้าก็เลยได้นำ
เสื้อผ้ามาบริจาคที่มูลนิธิ หลังจาก
นั้นก็ได้ฟังหลวงพ่ท่านปรารภธรรม
ความศรัทธา เลื่อมใส ก็เกิดขึ้นและ
เพิ่มขึ้นทุกวัน ในจิตใจของข้าพเจ้า
ก็มีความรู้สึกว่าเป็นลูกศิษย์ของหลวง
พ่พยอม กัลยาโณ คนหนึ่งด้วย

การที่ข้าพเจ้าได้นำเรื่องราว
มาเล่า มากล่าวกันให้ท่านได้อ่านนั้น
ขอให้ทุกท่านจงเข้าใจเถิดว่าไม่ได้
เป็นการอวดโอ้ หรือคุยโวแต่ประการ
ใดนะคะ

จุดประสงค์ก็คือหวังที่จะเผยแพร่
คำว่า “มงคลอันสูงส่ง” นั้นสามารถ
เป็นต้นแบบ เป็นพลังผลักดันให้เรา
มีความศรัทธาความเลื่อมใสมีความ
เชื่อมั่นในพระคุณของพระรัตนตรัย
มากยิ่งขึ้น ช่วยให้เราปัญญาและ
ใช้วิจารณ์ญาณในการที่จะเลือกเฟ้น
นำเอาแก่นแท้ของพระพุทธศาสนา
มาปฏิบัติอย่างถูกต้องและจริงจัง เรา
สามารถเดินได้ถูกทางและเร็วขึ้น เรา
สามารถดับทุกข์แก้ปัญหต่าง ๆ ได้
ด้วยตัวเองมากยิ่งขึ้น

“

อีกอย่าง ข้าพเจ้าเขียนบางเรื่อง
อานิสงส์บางประการมาแล้วให้ฟังนั้น
ก็หวังเพียงเพื่อเป็นธรรมทานเท่านั้น
เพราะจริง ๆ แล้วการปฏิบัติธรรมนั้น ถ้า
เราปฏิบัติอย่างแน่วแน่ เข้มแข็ง และ
มั่นคงอานิสงส์ที่ดี ๆ เกิดขึ้นแน่ค่ะ ดัง
ที่พระบรมศาสดาได้ตรัสไว้ว่า **“ทำดี
ได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว”**

เพราะฉะนั้น พวกเราชาวพุทธและ
ลูกศิษย์ของหลวงพ่ोजรัญ ลูิตธมโม
และหลวงพ่อยอม กลุยาโณ จงน้อม
ใจร่วมใจมาปฏิบัติธรรมกันอย่างจริงจัง
เถิด ปฏิบัติให้จริงจังให้สมกับเราโชคดี
เกิดในเมืองไทยมีพระพุทธศาสนา
ละเอียดอ่อน ด้วยคำสั่งสอนของพระ-
ตถาคตเจ้า ให้สมกับที่พระบรมศาสดา
ได้ตรัสกับพระอานนท์ว่า

...เราเข้าสู่นิพพานแล้ว ตัวแทน
ของเราคือ

**“พระธรรมวินัยคือธรรมที่
สอนไป ถ้าท่านทั้งหลายมีความศรัทธา
เลื่อมใส มีจิตใจเป็นกุศลก็ปฏิบัติ
ธรรม”**

**“ผู้ใดปฏิบัติธรรม ผู้นั้นเห็น
พระตถาคต”**

“ผู้ใดเห็นพระตถาคต ผู้นั้นมี

ธรรมะประจําใจ”

ขออํ้าอีกครั้งนะคะ ผู้ใดที่ยังไม่
เคยปฏิบัติธรรม หรือปฏิบัติบ้างแล้วก็
ขอทุกท่านจงเร่งรีบปฏิบัติเดี๋ยวนี้
ปัจจุบันนี้แล้วอนาคตต้องมีสิ่งที่ดี ๆ
เกิดขึ้นแน่นอน **(ไม่ได้หวังนะคะ)** ไม่มี
อะไรสายเกินไปและที่สำคัญก็คือเรา
ต้องมีพระอาจารย์ พระสงฆ์ที่ปฏิบัติดี
ปฏิบัติชอบเป็นผู้สอนสั่งชี้แนะ พระสงฆ์
หรือพระอาจารย์จะมาจากสำนักไหน
สายไหนก็ตาม ถ้าท่านสั่งสอนเอาพระ
ธรรมของพระตถาคตเจ้ามาสั่งสอนเพื่อ
ความดับทุกข์ เราทุกคนก็สามารถ
มอบจิตเป็นลูกศิษย์ และตั้งใจปฏิบัติ
ตามได้ทั้งนั้นค่ะ

บุญกุศลอันจักบังเกิดขึ้นจาก
การเขียนเพื่อเผยแผ่พระธรรม ครั้งนี้
ขอน้อมถวายแด่พระเดชพระคุณ
หลวงพ่ोजรัญ ลูิตธมโม และพระเดช
พระคุณหลวงพ่อยอม กลุยาโณ รวม
ทั้งพระอาจารย์ผู้ทรงธรรม มีจริยวัตร
อันงดงามน่าเลื่อมใสค่ะ ข้าพเจ้าหวัง
เป็นอย่างยิ่งว่า ความเป็นมงคล
จักบังเกิดแก่ทุก ๆ ท่านนะคะ

สาธุธรรมค่ะ

”

มายาโลก ว่าเหว่

ปัจจุบัน คนส่วนใหญ่กำลังหลงใหลไปกับกระแสวัตถุนิยมเข้าใจผิดว่า การมีข้าวของเงินทองเทียบเท่าหรือมากกว่าคนอื่นคือความสุข จึงใช้ชีวิตอยู่ในวังวนของการแข่งขัน ตั้งแต่วัยเรียนจนถึงวัยทำงาน เกิดความเครียด ความกดดัน และความวิตกกังวลสะสม คร่ำเคร่งกับทำงานหาเงินจนเหนื่อยล้า ไม่มีเวลาหยุดคิดทำความเข้าใจ และทำกิจกรรมสร้างสรรค์ร่วมกับลูก ทำให้ความสัมพันธ์อ่อนแอ ประกอบกับการเป็นครอบครัวเดี่ยวในยุคปัจจุบันที่ต่างคนต่างอยู่อาศัย เมื่อประสบปัญหาจึงขาดที่พึ่งทางกายทางใจ เป้าหมายสูงสุดในชีวิตที่แท้จริงของมนุษย์ทุกคนคือ “ความสุข”

แต่ปัจจุบันคนส่วนใหญ่หลงเข้าใจว่าความสุขคือการได้มี หรือได้มา ซึ่งสิ่งนั้นสิ่งนี้เป็นความสุขที่ไม่ยั่งยืน นอกจากนี้ ยังฉีกรัฐนชวนขายให้ได้มาครอบครอง บ่อยครั้งที่กลับกลายเป็นการสร้างทุกข์ให้แกตนเอง และคนรอบข้างอย่างแสนสาหัส

โลกออนไลน์ หรือโลก (Internet) หรือโลกปัจจุบัน ที่สามารถย่อโลกให้ใกล้กันเข้ามาอีก มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ซึ่งปรากฏเป็นข่าวบ่อย ๆ ทางหน้าหนังสือพิมพ์ หรือทางทีวีต่าง ๆ และก็ขอสะกิดคนไทยด้วยกันซึ่งปัญหานี้ ไม่ใช่แต่เฉพาะคนไทยที่ประสบชะตากรรม

โดย...พจกมล

สาวแก่ แม่หม้ายทั้งหลายในโลก นี้ ล้วนประสบชะตากรรมพบด้วยตัวเอง หรือเกิดกับคนรอบข้าง แม่หม้ายบางคน เล่น (Facebook) เพื่อต้องการหาคู่ ซึ่งเป็นการเข้าใจผิด จริง ๆ แล้ว มีไว้เพื่อติดต่อกับเพื่อน ๆ หรือญาติพี่น้องที่อยู่ต่างแดน หรือเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งกันและกัน

เข้าเรื่องเล่นนะคะประเด็นเรื่องการมองหา คู่ ก่อนอื่นที่เข้ามาเล่น facebook นี้ ทุกคนควรเข้าใจ และอ่านออกเขียนได้ภาษาอังกฤษ ด้วยนะคะ แต่บางคนอาจไม่ค่อยเข้าใจหรือไม่เป็นนี่อันตรายมากค่ะ

เริ่มจากการใช้รูปถ่ายต่าง ๆ ประวัติ
ลงใน (Profile) กันจะมีเป็นแก๊งก็ว่าได้ค่ะเข้า
มาทักและแอดเป็นเพื่อนบอกชอบ และชมว่า
รูปเรานะสวย อยากรู้จัก เป็นหม้ายเหมือน
กัน อยากมาใช้ชีวิต ด้วยและจะมาแต่งงาน
ด้วย ซึ่งทำกันในโลกออนไลน์ แต่พวกแก๊ง
หลอกลวงนี้มา แปลก ๆ ค่ะ ในประวัติไม่
ชัดเจน เป็นใครก็โนเนม และภาษาเขียน ก็
แปลก ๆ ชอบกล ภาษาอังกฤษ แปลก ๆ
สำหรับคนที่เคยเรียนมาจะอ่านแล้วเข้าใจค่ะ
ว่าระดับไหน เขาก็จะเขียนจดหมายมายาวเป็น
หน้า ๆ บรรยายความมาโดยส่วนมาก บอก
ว่า เป็นทหารอเมริกา หรืออังกฤษ มาประจำ
ทำงานที่อัฟกานิสถาน หรืออิรักก็ว่าไป

นี้สังเกตได้เลยว่าโกหก ทหารที่ไหน
จะมาหาคู่ทาง Facebook หรือทางอินเทอร์เน็ต
ต่าง ๆ ตาม www. อื่น ๆ พวกนี้ส่วนมาก
พอจดหมายมาสัก 2-3 ฉบับ ก็จะขอเบอร์
โทรศัพท์อันนี้อันตรายนะมาก บางคนไม่ค่อยรู้
เรื่องก็ให้ไป ผู้เขียนก็เคยเจอนะ แต่รู้ทันก็จะ
บอกว่ามี www.Sky.com ไหมหรือมีแต่เวลา
เราขอดูกำลังก็จะบอกว่า **“อยู่ในเขตพื้นที่
อันตราย อินเทอร์เน็ตไม่ทำงาน”**

ก็จะแก้ตัวแค่โทรศัพท์พุดคุย ด้วย
สำเนียงแปร่ง ๆ นี่เรารู้แล้วค่ะว่า คงเป็น
พวกนิโกรผิวดำค่ะ แต่ไปเอารูปทหารที่ไหน
ไม่รู้มาลงโซเชียลสูง ๆ ด้วยหน้าตานี้หล่อมาก
เลย เพราะเรามีประสบการณ์ เดินทางไป
ต่างประเทศบ่อย และจะทราบด้วยตัวเองว่า
สำเนียงคนอเมริกา หรือยุโรป จะแตกต่างกัน
มากสำเนียงไม่เหมือนกัน อังกฤษอเมริกากับ
คนยุโรป เยอรมันนี่ต่างกันมาก

แต่ผู้เขียนเวลาพุดคุยก็จะทราบว่าค่ะ

ว่ามาจากไหนให้สำนึกไว้เลยนะค่ะว่า คนดี ๆ
นะ เขาไม่ค่อยมาเล่นหาคู่แบบนี้หรอกค่ะ
หรือถ้ามีก็จะเป็นพวกเหลือเลือกหรือเหลือ
เดนแล้ว สาว ๆ ฝรั่ง เขาไม่เอาแล้วถึงได้
เหลือมาถึงเวลานี้

พวกนี้ก็จะหลอกว่า มีเงินในธนาคาร
เท่านั้นเท่านั้น (คนมีเงินที่ไหนจะมาบอกกับคน
ที่ไม่เคยเห็นตัวตนกัน ให้ระวังไว้ละค่ะ) หรือ
มีทอง เป็นหีบ ๆ ที่เก็บเอาไว้ และอยู่ใน
สนามรบ หรือทำงานบริษัทแลกน้ำมันกลาง
ทะเลจะได้เวลามาพัก กำลังจะบินมาหาเราที่
ประเทศไทยมาแต่งงานก็บรรยายไป

ผู้เขียนอยากศึกษานะค่ะว่า จะมาแบบ
ไหน และเราก็ไม่เป็นฝ่ายโทรไปหาเขาก่อน
บางคนก็จะบอกว่าอยู่อังกฤษ ที่เจอนะค่ะ
หน้าตาก็ดีเหมือนในรูปเลย แต่ออกแขก ๆ ขาว
นะค่ะ ผู้เขียนสังเกต และเดาว่าจะเป็นพวก
แอลจีเรีย หน้าอิสราเอล หรือตุรกี แต่พวก
ตุรกีนี้ จะบ้ากาม เปิดกล้องจะต้องขอดูตัวเรา
เลยละ และบางครั้งก็จะโชว์ร่างกายให้เราดู
สำเร็จความใคร่ในเว็บแคมเลยนะค่ะ อันนี้รีบ
ปิดและบล็อกออกไปเลยละ

Sky.com Homepage
www.sky.com

Sky brings you all the latest news, sport
and entertainment stories. Manage your
My Sky account or discover more about a
host of TV and broadband services

พอติดต่อทางโทรศัพท์ก็จะเรียกเราว่า **“ที่รัก”** รักมากขอแต่งงาน กำลังจะบินมาหานะ ประมาณสักอาทิตย์ก็จะบอกว่า ตอนนี้กำลังจะบินมาหาแล้วนะ ผู้เขียนเลยแกล้งบอกว่า มาไฟล์ที่ไหนละ ส่ง ไฟล์มา นัมเบอร์ไฟล์มา ผู้เขียนเช็คได้ค่ะ

พอเรารู้ว่า มาสายการบินอะไรเราก็จะโทรไปถามสายการบินนั้นบอกชื่อนามสกุลไปสายการบินเช็คให้ได้ค่ะ แต่พวกนี้ไม่มีค่ะ เขาจะทำหลอก ๆ มา เราก็เช็คไม่ได้ เราก็จะเฉย ๆ อดทนให้เขาหลอกต่อไป เพื่อที่จะให้ รู้ว่า พวกนี้จะหลอกต่อไปแบบไหน และจะบอกว่า จะไปปรับที่สนามบิน พอส่งมารู้เลยคะว่า กำลังจะโดนหลอก แบบนี้เพื่อนที่มาเลเซียโดนนะค่ะ

เขาเป็นนักเรียนไฮสคูลรุ่นเดียวกับผู้เขียน เล่าให้เราฟังเป็นพยาบาลด้วยคะ โดนไปหลายแสนเลย แต่ผู้เขียนจะระวังจดหมายมายาว ๆ นี้ เสียงแปร่ง ๆ นี้ออกออกไปเลย และแจ้งเป็นสแปมด้วย

พอบอกผู้เขียนว่า **จะบินมาทางมาเลเซียนี้ เราก็รู้แล้วนะค่ะ ว่าพวกนักต้มตุ๋นคนมีเงินเค้าไม่บินหลายต่อหรอกคะ**

บอกว่ามาถึงมาเลเซียแล้วกำลังอยู่ที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง มีของเกินน้ำหนักต้องจ่ายเงินเท่านี้ หรือจะส่งของมาให้ต้องให้เราจ่ายค่าของปลายทาง

ผู้เขียนรำคาญเลยบอกไปว่า ที่ด่านนะเพื่อนผู้เขียนเป็นตำรวจกำลังรออยู่ไปหาได้เลยที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง มันเจิบหายไปเลย มันเลยไม่ติดต่อมาอีกหายไปเลยคะ หรือขอให้ชื่อของส่งไปให้ ผู้เขียนบอกเลยคะว่าเดี๋ยวจะส่งไปให้พຽ່ນนี้ละ บางคนก็จะให้ที่อยู่มาแต่เราก็หลอกมันอีกที่ว่า เรานะส่งหลัก

ฐานและจดหมายต่าง ๆ ให้ FBI. แล้ว หรือบางทีก็จะส่งไปให้เพื่อน ๆ ผู้ชายฝรั่งอ่าน และตอบให้เรากลายเป็นเรื่องสนุกไปสำหรับเรา

แต่กับคนอื่น ที่เป็นชาวเราสงสารมาก น่าเห็นใจแม่หม้าย ว่าเหว่ แต่ผู้เขียนขอให้ทำใจ ถ้าอายุเลย 50 ไปแล้ว น่าจบได้แล้วคะ เรื่องหาคู่ น่าหันหน้าเข้าวัดปฏิบัติธรรม หรือดูแลลูกหลานเถอะคะ

หรือฝรั่งที่อาศัยที่เมืองไทย นี่ยิ่งอันตรายมากครั้งแรกก็ติดต่อมาเจอกัน พวกนี้มาแบบให้เห็นเลยนะคะ เป็นอาจารย์บ้างเป็นครูสอนที่อิมมอกกำลังกายบ้าง มองหาคนมีเงินไว้อาศัย

ผู้เขียนเคยเจอ เข้ามาทักบอกว่าทำงานที่พญา หรือสอนว่ายน้ำบ้าง เมื่อคบใหม่ ๆ ก็จ่ายค่าอาหาร พอสนิทสองชวนให้ เราไปหาเขาที่ห้องพัก ผู้เขียนไม่ไปหรอกคะ ก็จะบอกว่า **“เดี๋ยวพຽ່ນนี้จะไป”**

พอถึงพຽ່ນนี้โทรมา เราก็บอกว่าพຽ່ນนี้บางคนก็หัวเราะ บางคนก็โกรธไป เพราะเราไม่รู้ว่ ถ้าไปแล้ว จะปลอดภัยไหม ไม่ไปเด็ดขาด ไม่ให้มาหาที่บ้านนะค่ะ หรือถ้านัดมาก็จะให้ ไปเจอในที่มีคนเยอะ ๆ เจอค่าอาหารครั้งเดียว ก็จะไม่ติดต่อมาอีกคะ หรืออาจติดต่อในฐานะเพื่อนบ้าง บางคนก็เป็นนักเขียนมา

เมืองไทยทุก ปี หนีหนาวมาอันนี้เข้าใจค่ะ แต่
พ่อคุณมานี่เปลี่ยนสถานที่ไปเรื่อย ๆ ค่ะ มา
ปีนี้เปลี่ยนไปพักที่เชียงใหม่มีสาวเชียงใหม่
ควง มาปีหน้าพักที่ต่าง ๆ

เราจะได้แต่ส่งสารสาวคนไทยด้วย
กัน ไปหลงกรรมได้ยอมเขาได้ไง เหมือนเมียเช่า
เลยคะ อาจจะพาไปซื้อของบ้าง หรือบางคน มี
รถต้องผ่อน มีบ้านต้องผ่อน ก็ต้องการคนช่วย
เหลือ ซึ่ง ๆ จริง ๆ แล้ว ไม่มีใครให้ อะไรใคร
ฟรี ๆ หรอกนะคะ ถ้ารู้จักใช้เงินประมาณตัวเอง
ก็อยู่ได้ ไม่ต้องพึ่งใคร หรือให้ใครมาช่วย อย่าง
คนหนึ่งตอนนี้กำลังอยู่ในประเทศไทย ชาว
เดนมาร์กคะอายุประมาณ 65 หรือ 66 นี้ละคะ
จะมาทุกปีพอสักพักก็จะกลับ และมีลูกชายอยู่
เมืองไทย ไป ๆ มาเหมือนกัน มาแบบฉลาด
ไม่แต่งงานกับใคร จะพักอพาร์ทเมนต์คนเดียว
ชอบติดต่อกับสาว ๆ ที่มีงานทำ และที่มีรถขับ
ส่วนมากจะคบกันแค่เพื่อนไม่มีอะไร

เราจะระวังตัวเองไว้ตัวคะ ถือคติ
ว่า ที่นี้ประเทศไทย วัฒนธรรมเราคนไทย
ต้องไหว้ ไม่ใช่ วัฒนธรรมของเขา ไม่ให้
ใกล้ตัว เขาก็จะดูเราออก แต่บางคนคบ
ไปคบมาขอยืมเงิน แบบนี้ให้ผันไปเลยคะ
ไม่มีให้ยืม แม้แต่ค่าน้ำ เราก็กไม่จ่ายให้

นา ๆ จิตใจนะคะ เขาอาจเป็นคนดี
ก็ ได้ แต่ผู้เขียนนี้ อาจจะมองในแง่ร้ายเอา
ไว้ก่อนคะ ไม่ไว้ใจหรอก

มียืมเงินไปจ่ายค่าแชร์บ้างอะไรบ้าง
อย่าว่าแต่ 500 เลย บาทเดียวผู้เขียนก็ไม่ให้
คะ ฝรั่งเศสเขาไม่ยืมเงินกันหรอกคะ ให้ได้จำ
ไว้เลยนะคะ ไว้ว่าง ๆ จะเขียนมาเล่าให้ฟังนะ
คะเกี่ยวกับฝรั่งที่อาศัยในเมืองไทย สาวฝรั่ง
ก็โดนนะคะ โดนแก๊งพวกนี้หลอกเหมือนกัน

หรือมาอีกรูปแบบ

มีตัวอย่างคะ เพื่อนชาวอเมริกาผู้ชาย
คนอินเดียคะ พยายามจะออกจากประเทศ
อินเดีย หรือปากีสถาน เป็นครุฑก็มี เพราะ
ที่ประเทศเขา ค่าครองชีพสูงมาก แต่ค่า
เงินต่ำมากด้วยคะ จบปริญญาตรีเงินเดือน
ครุฑแค่ 5,000 บาทเองคะ เลยอยากหนีมา
เมืองไทยก่อน หรือไปอเมริกา ติดต่อกับ
สาวแก่แม่หม้ายอเมริกา เยอรมัน ทั้งนั้น
เลยคะ และขอแต่งงานจริง ๆ ไม่หลอก
แต่เพื่อชีวิตที่ดีกว่าเก่า เพื่อวีซ่าเพื่อที่จะ
ได้วีซ่าถาวรที่อเมริกา ซึ่งเพื่อนที่อเมริกา
กำลังจะแต่งงานกับคนอินเดีย หรือเยอรมัน
ยุโรปคะ

อันตรายรอบตัวเลยนะคะ
โลกออนไลน์ มีทั้งคุณและโทษคะ
ถ้าใช้ให้เป็นก็จะมีประโยชน์มาก
ประหยัดเงินค่าพูดคุยกับพี่สาว
และญาติ ๆ ในต่างประเทศ

สำหรับผู้เขียนคะไม่ได้ มีไว้เพื่อหา
คะนะคะ หรือถ้ามีและมาก็ให้ดูให้ ดี ๆ คบกัน
ให้ นาน ๆ ทางอินเทอร์เน็ต เหมือนผู้เขียน
กำลังติดต่อกันอยู่คะ แต่เป็นเพื่อนนะคะ เลย
้วยหาคุแล้วคะ ให้ได้คิดนะคะ ว่าเกิดมาครั้ง
แรกเราก็เกิดมาคนเดียวไม่มีอะไรเลย พอ
เวลากลับไปก็ไม่มีอะไรไปเหมือนกัน นะคะ
คิดให้ ดี ๆ ก่อน จะหาคุครอง หรือที่มีอยู่
ก็ให้ระดับประคองกันให้ ดี ๆ ดูแลกันดี ๆ
นะคะ ขอให้ โชคดี ทุก ๆ คนคะ.

ชื่อสามัญ: Ginger

ชื่อวิทยาศาสตร์: Zingiber officinale Rosc

ชื่ออื่น : ขิงแกลง , ของแดง, ขิงเผือก

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้นขิงแดงเป็นพืชวงศ์เดียวกับขิงขาว ซึ่งมีลำต้นใต้ดินเรียกว่าเหง้า (rhizome) มีขนาดสั้น แตกสาขาทอดขนานไปกับผิวดิน และเป็นพืชสะสมอาหาร เหง้ามีสีแดง เส้นผ่าศูนย์กลาง 1-1.5 ซม. ส่วนลำต้นเหนือดินเป็นกาบใบที่โอบซ้อนกันแน่น เช่นเดียวกับพวกกล้วย ส่วนนี้คือลำต้นเทียม (pseudostem) ลำต้นเหนือดินสูง 1-2 เมตร หากสมบูรณ์มากหรือขึ้นอยู่ในธรรมชาติอาจสูงถึง 5 เมตร ขึ้นอัดแน่นเป็นกอใหญ่

ใบเป็นรูปรี บริเวณกลางใบกว้าง แล้วค่อย ๆ เรียวไปหาปลายใบและฐานใบไม่มีก้านใบ ผิวนใบเกลี้ยงทั้งด้านบนและด้านล่าง ขนาดยาว 20-30 ซม. และกว้าง 5-8 ซม. ปลายใบแหลมยาว ฐานใบเรียวลาดเข้าหาก้านใบ เห็นเส้นกลางใบปรากฏชัดทางด้านล่างของใบ

ดอก ช่อดอกจะออกที่ยอด ช่อดอกยาวประมาณ 30 ซม. อาจยาวได้ถึง 90 ซม. ประกอบด้วยกลีบประดับ เรียงซ้อนกันอยู่ กลีบประดับมีสีแดงสด รูปไข่

ปลายแหลม ขนาดยาว 3-4 ซม. และกว้าง 1.5-2.5 ซม. ดอกแท่งเป็นรูปกรวยสีขาวขนาดเล็ก อยู่ภายในกลีบประดับ ไม่ค่อยเห็นโผล่ออกมาเหนือกลีบประดับ ดอกแท่งมักเหี่ยวแห้งไปในเวลาอันรวดเร็ว คงเหลือแต่ริ้วประดับซึ่งคงมีสีสดอยู่เป็นเวลานานทำให้ขิงแดงมีช่อดอกที่สวยงาม

ผล ผลของขิงแดง เป็นชนิดแคป-ซูล ผิวน้ำสีแดง ขนาดยาวประมาณ 3 ซม.

เมล็ด มีสีดำความยาวประมาณ 3 มม. และมีเปลือกหุ้มเมล็ดแข็ง

✂ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

ซึ่งเป็นพืชที่ชอบอากาศชื้น มีอุณหภูมิสูงพอสมควร พื้นที่ในการปลูกควรมีร่มเงากำบังบ้าง แหล่งปลูกซึ่งที่ดีควรมีระดับฝนตกเฉลี่ย 80-100 นิ้วต่อปี มีความสูงจากระดับน้ำทะเล 4,000-5,000 ฟุต ดินที่เหมาะสมในการปลูก ควรเป็นดินร่วนปนทราย มีอินทรีย์วัตถุสูงพอสมควร การระบายน้ำดี มีความเป็นกรด-ด่าง ประมาณ 6-6.5 หากพบว่าดินเป็นกรดมากก็ให้ใส่ปูนขาวเพื่อปรับสภาพดินประมาณ 200-400 กิโลกรัมต่อไร่

แหล่งปลูกและปริมาณผลผลิตขิง เช่น จังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สุพรรณบุรี นครปฐม ปทุมธานี และเพชรบุรี ภาคตะวันออกที่จังหวัด ปราจีนบุรี และภาคใต้ที่จังหวัดชุมพร และนราธิวาส เป็นต้น

✂ พันธุ์ที่ใช้ปลูก

ขิงไทย

ที่นิยมปลูกในบ้านเรามีอยู่หลายพันธุ์ด้วยกันเช่น ขิงขาว ขิงมาเลย์ ขิงไทย ขิงเผ็ด ขิงเล็ก ขิงเผ็ด หรือขิงดำ ขิงชนิดนี้มีลักษณะที่เห็นชัดคือมีข้อถี่ แง่งขิงมีขนาดเล็กและสั้น แง่งเบียดกันชิดมาก มีเสี้ยนมาก รสชาติค่อนข้างเผ็ด

✂ ขิงใหญ่ ขิงหยวก หรือขิงขาว

ขิงชนิดนี้มีข้อห่าง แง่งขิงมีขนาดใหญ่ แง่งขิงไม่เบียดกันชิด เนื้อละเอียดมีเสี้ยนน้อยมาก หรือไม่มีเสี้ยน รสเผ็ดน้อย

ขิงสดที่มีจำหน่ายในท้องตลาดทั่ว ๆ ไป ส่วนมากมักเป็นขิงชนิดนี้

✂ ขิงเล็กหรือขิงเผ็ด

จะมีแง่งเล็ก สั้น ข้อถี่ เนื้อมีเสี้ยนมาก รสค่อนข้างเผ็ด ลักษณะของตาที่ปรากฏบนแง่งค่อนข้างแหลม แตกแขนงดี นิยมปลูกเป็นขิงแก่ เพราะได้น้ำหนักดี ใช้ทำเป็นพืชสมุนไพรประกอบทำยารักษาโรค และสกัดทำน้ำมัน

สรรพคุณ : ช่วยดับกลิ่นคาวในอาหาร ใช้ลดอาการคลื่นไส้อาเจียนเพราะในเหง้าขิงแก่ มีน้ำมันหอมระเหย ซึ่งประกอบด้วย GINGEROL และ SHOGAOL แก้อาการท้องอืดเฟ้อ ขับลม ลดอาการไอและระคายคอ จากการมีเสมหะ ช่วยย่อยอาหาร ช่วยขับเหงื่อ ขับน้ำนม แก้อาการเมารถเมาเรือ แก้บิด บำรุงธาตุ ช่วยในด้านการไหลเวียนของโลหิต ช่วยลดความดัน ช่วยลดคอเลสเตอรอล ช่วยลดการอักเสบ ช่วยแก้ปวด ผู้ป่วยหลังผ่าตัดที่มักมีอาการเมายาสลบให้จิบน้ำขิงเข้มข้นสักครึ่งช้อนชา จะช่วยแก้อาการเมายาได้

ลดการคลื่นไส้อาเจียน โดยใช้ขิงสด 30 กรัม (3 ชีด) สับให้ละเอียดต้มทานน้ำในขณะท้องว่าง

ช่วยขับเสมหะ โดยใช้ขิงสดคั้นเอาแต่น้ำ ประมาณครึ่งถ้วยผสมน้ำผึ้ง 30 กรัม (6 ช้อน)อุ่นให้ร้อนก่อนรับประทาน

แก้หวัดหน้าหนาว โดยใช้ชিংสดทุบหรือขูดให้เป็นฝอย หรือชিংแห้งก็ได้ ใส่ในกะละมังน้ำอุ่น เติมน้ำผึ้งลงไปด้วยเล็กน้อย แช่เท้า กลิ่นของชিংที่หอมกรุ่น จะกระตุ้นให้จมูกโล่ง คีรษะโล่ง ร่างกายสามารถต่อสู้กับหวัดได้ และผิวหนังที่แช่เท้าอยู่ก็จะรู้สึกมีมโนลขึ้น ไม่แห้งกร้าน แก้อาการปวดข้อ ปวดศีรษะ ด้วยการใช้น้ำชিংอุ่น ๆ จุ่มผ้า แล้วนำมาประคบตามข้อที่ปวดหรือศีรษะ อาการจะทุเลาลง

ด้านความงาม ใช้uhnงศิริระเพื่อกันผมหงอก นอกจากนี่ยังคั้นเอาแต่น้ำผสมน้ำมันมะกอก หมักผม แล้วนวดให้ทั่วศีรษะ เอาหมวกพลาสติกคลุมไว้ แล้วใช้ผ้าขนหนูชุบน้ำอุ่นทั้งผืนในอุณหภูมิที่อุ่นจัด ปิดให้หมด แล้วคลุมศีรษะไว้ประมาณ ครึ่งชั่วโมง แล้วจึงล้างออก จะทำให้ผมสวย นุ่ม และแข็งแรง ไม่ขาดง่าย

ในญี่ปุ่นพบว่าชিংมีฤทธิ์บำรุงหัวใจ ลดความดันโลหิต ลดคอเลสเตอรอล ในด้านความงาม ใช้ชিংสดขูดเป็นฝอย แล้วใช้นวดละเลงลงบนต้นขา ก้น หรือส่วนที่เป็นไขมันผิวส้ม หรือมีเซลลูลไลท์ ชিংจะช่วยทำให้ผิวลึมนั้นกระจายตัว ไม่เกิดให้เกิดผิวขรุขระ เมื่อสัมผัสจะรู้สึกเรียบเนียนขึ้น

ในอินเดียใช้ชিংในการทาถูนวด เพื่อเพิ่มการไหลเวียนของโลหิต ใช้ลดการอักเสบของตับ แก้อาการปวดบวมน้ำ ใช้เป็นยากระตุ้นการอยากอาหาร เป็นยาช่วยย่อย ช่วยขับลมในลำไส้ นอกจากนี้ยังช่วยทำความสะอาดปากและคอ ช่วยระงับการคลื่นไส้ อาเจียน ช่วยกระตุ้นกำหนด

ใช้ชিংผงแห้งละลายน้ำอุ่น ทาที่หน้าผาก รักษาอาการปวดหัว

นักสมุนไพรรุ่นใหม่ของตะวันตกใช้ชিংในการช่วยย่อยอาหาร ช่วยในการไหลเวียนของโลหิต และลดการคลื่นไส้ อาเจียนจากการเคลื่อนไหวที่ไม่สมดุล (motion sickness) รวมทั้งใช้ลดการคลื่นไส้ อาเจียนจากการแพ้ท้อง แต่คนท้องไม่ควรรับประทานเป็นประจำ

น้ำชিংพาสเจอร์ไรส์...

ชিংที่นำมาทำน้ำชিংพาสเจอร์ไรส์เป็นชিংอ่อนรสเผ็ดน้อย ไม่ต้องปอกเปลือก จะทำให้น้ำหอมดีขึ้น

นำชিংอ่อนมาล้างน้ำให้สะอาด ไม่ต้องปอกเปลือกแล้วนำมาทุบให้แตกนำไปแช่น้ำซึ่งผสม *กรดซิตริก (กรดมะนาว) เพื่อไม่ให้ยางชিংออกมา ทำให้น้ำชিংดำ นำไปต้มในน้ำร้อน ที่เดือดพล่านในอัตราส่วน น้ำ ๘ ลิตร/ชিং ๑ กก. ต้มอยู่ประมาณครึ่งชั่วโมง นำมาผสมกับน้ำเชื่อม นำมาพาสเจอร์ไรส์ และบรรจุขวดเก็บเข้าห้องเย็น

ในช่วงฤดูหนาวอากาศเย็น ๆ ควรรักษาร่างกายให้อบอุ่น ทานอาหารที่มีส่วนผสมของสมุนไพร

วัดสวนแก้วมีอาหารที่ประกอบสมุนไพรหลากหลายชนิดให้รับประทานกัน ในส่วนที่มีชিংเป็นเครื่องเคียง นั่นก็คือ “**เมี่ยงคำสวนแก้ว**” รายได้สมทบทุนการศึกษาเด็กโครงการช่วยน้องท้องหิว ก็ขอเชิญชวนแวะเวียนมาอุดหนุนได้ตามอัธยาศัยค่ะ

ประกายมหาบารมี เสริมส่งองค์กรฯ สังกมรมเย็น โลกาภิวัตน์

ใน กระแสสังคม ยุคสิทธิเสรีภาพรุ่งเรือง ที่มี คุณสุวัฒน์ โอบาสกิตติคุณ เป็นคนมีไลฟ์สไตล์ชอบของเก่าคลาสสิก วันหนึ่งได้มา ดูของเก่า แล้วชอบใจกล่องเหล็กเก็บเอกสารใบหนึ่ง เกิดถูกใจ ก็เลย จับจองเป็นเจ้าของซื้อไปจากร้านขายของเก่าในวัดสวนแก้ว พอนำกลับมาที่บ้านก็ทำความสะอาด เพื่อจะไว้ใช้สอยตามความเหมาะสม

เมื่อเปิดได้ก็พบทรัพย์สินมีค่า เป็นเอกสารต่าง ๆ ที่เจ้าของเดิม ใส่เก็บจนเต็มทั้งไว้ จึงได้ติดต่อเข้ามาที่วัดเพื่อตามเจ้าของเดิม และก็ได้ พบเจ้าของ จึงเป็นสิ่งที่น่าอนุโมทนาสาธุอย่างยิ่ง

ภาพ...พร้อมนา

มูลนิธิสรวงแก้ว องค์การสาธารณประโยชน์

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) ได้รับบริจาคเงินให้แก่สาธารณกุศล ๔ แห่ง เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ มีพระชนมพรรษา ๘๗ พรรษา ณ ที่ทำการมูลนิธิสรวงแก้ว ถนนพหลโยธิน วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยมีรายนามต่อไปนี้ ๑. สถาบันโรคทรองอก (๑๐๐,๐๐๐ บ.), ๒. มูลนิธิศิริพยาบาล (๑๐๐,๐๐๐ บ.) ๓. โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า (๑๐๐,๐๐๐ บ.), ๔. โรงพยาบาลบางใหญ่ (๑๐๐,๐๐๐ บ.), ๕. โรงพยาบาลสมุทรสาคร (๗๐,๐๐๐ บ.), ๖. โรงเรียนวัดประจักษ์วรวิทย์ (๕๐,๐๐๐ บ.), ๗. โรงเรียนวัดสังวรพัฒนวิทย์ (๓๐,๐๐๐ บ.), ๘. โรงเรียนบุญไธย (๒๐,๐๐๐ บ.) รวมทั้งสิ้น ๕๗๐,๐๐๐ บาท

ช่วงค่ำ : คณะสงฆ์วัดสรวงแก้ว สมาชิกกรมโพธิ์แก้ว และประชาชนทั่วไป ร่วมจัดกิจกรรม รำถวายพระพร, จุดเทียนชัยถวายพระพร ฯลฯ หน้ามูลนิธิสรวงแก้ว

พระราชธรรมนิเทศ หรือหลวงพ่อยอม
นำคณะสงฆ์วัดสวนแก้ว กล่าวคำปวารณาออกพรรษา

หลวงพ่อยอม นำคณะสงฆ์วัดสวนแก้ว
รับบิณฑบาตข้าวสาร-อาหารแห้ง
เนื่องในโอกาส “ตักบาตรวันเทโวโรหณะ”

บรรยายกาศงานบุญกรฐินสามัคคี วัดสวนแก้ว ปี ๒๕๕๗
โดยมีพระราชธรรมนิเทศ เป็นประธานสงฆ์ในพิธี

อนุรักษประเพณีลอยกระทง
หลวงพ่อดอยม บรรยายธรรมให้กับแม่ขาว และ
ประชาชนทั่วไปที่มาร่วมกิจกรรมลอยกระทง ณ วัดสวนแก้ว

กต Like : นำชิ้นขนมแม่เขาวัววัย แคใจยังไผ่ธรรม
พระราชธรรมนิเทศ หรือหลวงพ่อพยอม บรรยายธรรมให้กับ
นักเรียน ร.ร.อนุบาลสกลนคร และคณะผู้บริหาร-ครู นอกจากนี้
ยังได้สะสมทุนบารมีเข้ากองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว

กต Like : คณะผู้มีจิตศรัทธาต่อหลวงพ่อพยอม
ได้นำเอาหนังสือ วัสดุ สิ่งของ และเครื่องอำนวยความสะดวก
มาถวาย เพื่อใช้ในการกิจการของมูลนิธิสวนแก้วฯ

กด Like : นักเรียน นักศึกษา จากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เข้ารับฟังธรรมบรรยาย
จากพระราชธรรมนิเทศ หรือหลวงพ่อยอด เพื่อสร้างตาปัญญาภายในให้กับตนเอง

กด Like : ตลอด ๓ เดือนที่ผ่านมา

มีนักเรียน นักศึกษา จากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ
มาร่วมทำกิจกรรมจิตอาสา ณ วัดสวนแก้วอย่างต่อเนื่อง

พระราชธรรมนิเทศ หรือหลวงพ่อย่อม
นำชุมชนทำกิจกรรม “เตรียมผู้ภัยแล้ง”
บริเวณสวนเกษตรวัดสวนแก้ว

หลวงพ่อย่อม
รดน้ำต้นทุเรียน
พันธุ์ดีของเมืองนนท์
และเพื่อการอนุรักษ์พันธุ์ไม้

กด Like

เสร็จแล้ว
ครับ !

ฤดูกาลแห่งการเก็บเกี่ยว
ข้าวหอมมะลิพันธุ์ดี
ณ มูลนิธิสวนแก้วสาขาบุรีรัมย์

กต Like : ยูวชนรุ่นใหม่ที่ดงปู่ (ตาก)
ขยันทำงานช่วยเหลือผู้ปกครองในวันหยุด

ยิ้มเข้าไว้ ใจไม่ทุกข์

มิติ...

มิติภาพ

โดย...โยมแฉ้ว สังฆทาน

มนุษย์เราไม่มีใครรู้ล่วงหน้าได้
ว่า เส้นทางเดินของชีวิตตัวเอง จะเป็น
ทางราบเรียบ หรือขรุขระ หรือจะพบ
กระแสน้ำ ที่ไหลเชี่ยวกราก หรือจะต้อง
ปีนขึ้นไปบนภูเขา

แต่ไม่ว่าทางเดินชีวิตจะเป็นเช่นไร !

เราก็จำเป็นต้องเลือกวิธีที่ ทำตัว
ตามสบาย เดินไปอย่างมีความสุข

หรือจะแบกความทุกข์ อันหนัก
อึ้งไปด้วย

บางครั้งสภาวะจิตของเรา ที่พบ
กับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต ก็เหมือน
แบกทุกอย่างไว้

การแบกทุกอย่างนั้น ก็เหมือนกับการผูกมัด

เราจำเป็นต้องวางลงเสียบ้าง เพื่อให้จิตใจได้พบกับความเบิกบาน

ความสบาย ความปลดปล่อย
เดินทางไปบนเส้นทางชีวิต ได้อย่าง
สบายใจ และมีความสุข

อิสรเสรีภาพ อยู่นอกเหนือมิติรูป
แบบที่จะมองเห็นด้วยสายตา

คนที่แย่งจ่ายเงินก่อน
ไม่ใช่เพราะเขามีเงินมากกว่า

แต่เขาให้ความสำคัญของ
มิตรภาพ มากกว่าเงินทอง

สรุปพิเศษ

อดีต สะเก็ดธรรม

จากหลวงพ่อพยอม

รู้ลึกต่อ คำว่า การบวชรักษาเวลาไว้กับ
ความดีได้อย่างยอดเยี่ยม ! ไม่เคยเสียเวลาไปกับ
เรื่องเลวทรามต่ำช้าอย่างมากมาย เช่น

ไม่เคยไปนั่งล้อมขวดกับใครตั้งเป็นชั่วโมง

ไม่เคยเสียเวลาเล่นการพนันกับใคร ที่เป็น
วัน ๆ ซ้ำมประเทศไปเล่น

ไม่เคยเสียเวลาไปกับการเป็นนักเลงหญิง
เที่ยวไปตามเกี้ยวพาน เกี้ยวพาราสี หรือจะพูดไป
ลึก ๆ กว่านั้นก็คือ เวลานั้นดูบ นั่งดูบ นั่งเสพ นั่ง
สอต นั่งกอด นั่งเคล้ากันนี้ เห็นเขาเคยทำวิจัยกันว่า

มนุษย์คนหนึ่งเสียเวลาไปกับเรื่องเสพสม
ทางเพศ ตั้งแต่อดอ้อนเกี้ยวพาราสี เขาบอกมัน
หมดไปตั้ง 3-4 ปี (ไม่เจ้าชู้ 70 ปี ตาย) โธ่ ! เรา
มาคิดดูเวลาที่เสียไป 3-4 ปี เราเอามาปลูกต้นไม้
สร้างโนนสร้างนี้ มาเรียนรู้หลักธรรมทางโลกอะไร
ต่าง ๆ เอามาอ่านหนังสือพิมพ์ 3-4 ปีนี้ ไฉ่ไฮ้ ! เรา
ได้ทำประโยชน์มหาศาลเลย ไม่ถูกฉกเวลากับเรื่อง
เนื้อหนัง เรื่องอบายมุข

เมื่อนานี้ก็ดู เมื่อเราไม่บวช เวลานั่งกินเหล้าไปเท่าไร เวลาเอาไปเล่นการพนันเท่าไร เวลาที่ให้เพื่อน ชั่ว ๆ เขาพาไปที่ไร้สาระเท่าไร แล้ว เราต้องไปนั่งดูบลูคาล์วเนื้อหนังนี้มัน เท่าไรกว่าจะได้เขาต้องไปอ่อยเหยื่อเขา อะไรเขานี้ มันหมดไปเท่าไร

เดี๋ยวนี้เราไม่ได้หมดเวลากับ เรื่องเหล่านี้เลย ในเวลาที่บวชมาเสีย 45 ปี อะไรอย่างนี้ มันจึงนั่งปลื้มใจว่า อย่างน้อย 365 วันของเราไม่ได้เสีย เวลาไปกับเรื่องแบบนั้นนี้ ลักปี ๆ ๆ ๆ นี้

365 วัน มันจึงไม่ใช่เรื่องเล่น ๆ ๆ นะ สมมุติตอนนี้ 65 แล้ว ถ้าเอาเวลามาตั้งคิดทศดูว่า เมื่อไม่มีเวลาไปเสีย ให้พวกนั้นไม่ฉกเวลาเราไป เราก็จะ เหลือเวลาไปทำอะไร ? **“เผยแผ่ สงเคราะห์ พัฒนา”** ฝึกฝนเรียนรู้ ทำความเข้าใจกับวิถีชีวิตเอง พุดง่าย ว่าเหลือเวลาไว้ตรวจสอบตัวเอง ได้ ควบคุมชีวิตตัวเอง ประพฤติปฏิบัติ กระทำกับตัวเอง โดยไม่ต้องไปทำกับ คนอื่น เพราะไปกินเหล้าก็ไปกินกับคนอื่น ไปเล่นการพนันก็ไปเล่นกับคนอื่น ไปมีเพศสัมพันธ์กับใครมันก็ไปเล่นกับ คนอื่น เลยไม่มีเวลาเหลือที่จะเล่นกับ งานหน้าที่ชีวิตเรา

พอนึกถึงตรงนี้ได้แล้วนี้ จึงบอก

ว่า **“ยากที่จะอยากสึก”** เพราะมันนึก ปลื้มใจว่า เวลาของเรามันถูกสร้าง คุนุญการให้กับชีวิตของเราเอง กับศาสนา กับสังคม แล้วบางทีก็แอบมานั่งเป็นสุข ว่า ฮี ! ทำไมเราถึงได้ทำอะไรได้มาก ขนาดนี้ ใหญ่ขนาดนี้ โตขนาดนี้ (แล้วที่ ใหญ่ ที่โตนี้ ไม่ใช่ไปฉีด ไปอัด ให้มันบวม ให้มันเนา เหมือนที่พวกเขาไปทำใหญ่แล้ว มันเนา เขาไปทำโตแล้วมันเนา) ส่วนของ เรานี้ทำโตใหญ่ โครงการใหญ่ ต้นไม้ ใหญ่ ให้ลูก ให้ดอก ให้ผล แล้วจะงอไป นั่งทำอะไรที่มันเนา ๆ โอ ! มันทำให้ได้ คิดอะไร...เยอะเลย

ฉะนั้น พวกความคิดลึกลับจึงหายไปเลย เพราะมันเห็นประโยชน์ที่ได้ทำ กับชีวิตตัวเอง ให้กับสังคมให้กับศาสนา มันจึงกลายเป็นถึงกับพูดมาได้เลยว่า **“ใครจะสวຍแค่ไหน มันจะชวนไป เสียเหงือกับมัน...ไม่ไปเด็ดขาด”** ต้อง ห้ามว่า **“เราจะรับใช้พระพุทธเจ้า เอาเหงือรับใช้พระศาสนาดีกว่า”** มันจึงหลุดคำเหล่านี้ออกมา แล้วก็มีคนเอาไปใช้เทศน์ว่าเป็นคำคม คารมคมคายต่าง ๆ

นี่เรายังมี เรื่องอื่นขอให้ติดตาม สก๊อปพิเศษ ว่าเหตุใด...จึงบวชไม่สึก กันต่อไป มีเรื่องอะไรที่จะเล่ากันต่อไปได้อีกเยอะ เจริญพร.

วิตามินใจ

โดย...นายมะนาว

สีสันขะใจชีวิต

อย่าน้อยใจในโชคชะตา
ที่เกิดมามีอะไรไม่เหมือนคนอื่น
สิ่งที่ขาดหายไป...

ใจจะเป็นอุปสรรคสำคัญของชีวิต
เรา...เลือกเกิดไม่ได้

แต่สามารถ...เลือกที่จะเป็นคนดี
ทำ...แต่สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง
และสังคมได้

ให้ความสุขเล็ก ๆ ดี ๆ

แต่งเติมสีสันและพลังในใจคุณ
ให้มีแรงก้าวต่อไป...

1. พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)	จำนวน 10,000 บาท
2. คุณสุทธิพร บุญภักดี	จำนวน 3,000 บาท
3. คุณสุธิดา กิจมงคลชัย	จำนวน 2,200 บาท
4. คุณคณพัฒน์ หงษ์ประธานพร	จำนวน 2,000 บาท
5. คุณศรีวรรณ ไชยวุฒิ	จำนวน 1,000 บาท
6. คุณอรสา บุญศรี	จำนวน 1,000 บาท
7. คุณธนะชัย ภิญโญชีพ	จำนวน 1,000 บาท
8. คุณธนวรรณ ภิญโญชีพ	จำนวน 1,000 บาท
9. รายนามผู้บริจาค รายละเอียด	จำนวน 200 บาท
(1) คุณพงศ์สุธี บริสุทธิ์	(2) คุณพัชรเกียรติกาญจน์ ประภาสทิธิ
(3) คุณบุญรัตน์ เปรมจันทน์	(4) คุณมาลินี เทียมทัน
(5) คุณอมรา ผาสุก	

คุณไม่ใช่เราขอ

ปัญหาที่สร้างความยุ่งยากพอควร คือ การจัดการกับสัมภาระ
ที่ค่อนข้างจะสร้างปัญหามาก ดังนี้

เราจะเก็บของที่มากเกินไป...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะนำของที่เก่าเกินไป...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรวบรวมของที่ชำรุดแล้ว...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรื้อบ้านเก่าบ้านพัง...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะล้างสต็อกสินค้า...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะเก็บเสื้อผ้าไม่ใช้แล้ว...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะลากรถพังรถเก่า...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะจัดการของที่ไม่ใช้ทุกชนิด...	ไปทิ้งที่ไหน

หากท่านมีปัญหาดังกล่าวมานี้ เราแก้ไขได้
เพียงกดโทรศัพท์หมายเลข

0 2921 5023 # 113-119, 133, 135
แฟกซ์ 0 2595 1222

เพื่อความรวดเร็ว กรุณาโทรติดต่อเจ้าหน้าที่ “โดยตรง”
เพื่อติดต่อเจ้าหน้าที่เพื่อนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่
ในการไปรับของบริจาค

ใบสมัคร สมาชิกรวสารกัลยาโน ฉบับที่ 22

ชื่อ..... นามสกุล.....
บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... ไปรษณีย์..... โทร.....
Email :

สถานที่ให้ส่งวารสารกัลยาโน

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... ไปรษณีย์..... โทร.....

สถานที่สมัครและส่งใบสมัครสมาชิก

มูลนิธิสวนแก้ว วัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี 11140

อัตราค่าสมาชิกรวสารกัลยาโน

- ☐ 1. 1 ปี 4 ฉบับ ราคา 200 บาท (รวมค่าจัดส่ง) หรือ
☐ 2. อุปถัมภ์ค่าจัดพิมพ์ตามกำลังศรัทธา จำนวนเงิน.....บาท
เริ่มฉบับที่..... ประจำเดือน..... พ.ศ.....

ส่งจ่ายในนาม

มูลนิธิสวนแก้ว วัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี 11140
ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่ มูลนิธิสวนแก้ว

เลขที่บัญชี 269-2-12533-1

หรืออุปถัมภ์ได้โดยตรงกับมูลนิธิสวนแก้ว (ทุกวัน)

ผู้ร่วมสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของมูลนิธิสวนแก้ว

โทรศัพท์ 0 2595 1444, 0 2921 5023 # 109

แฟ็กซ์ 0 2921 5022

หรือส่งจ่ายในนาม...มูลนิธิสวนแก้ว

ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่

มูลนิธิสวนแก้ว

เลขที่บัญชี 269-2-12533-1

วัดสวนแก้ว ต.บางเลน

อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

ติดต่อและประสานงาน

๑ ผู้จัดการมูลนิธิสวนแก้ว

โทรศัพท์ 0 2921 6262,

0 2921 5023 # 109, 08 1622 0354

แฟ็กซ์ 0 2921 5022

๑ ฝ่ายกิจกรรมนันท

โทรศัพท์ 0 2921 5023 # 108

แฟ็กซ์ 0 2921 5022

๑ ฝ่ายรับของบริจาค

โทรศัพท์ 0 2595 1444,

0 2921 5023 # 113-119, 133, 135

แฟ็กซ์ 0 2595 1222

๑ สนง.วารสารกัลยาโณ

โทรศัพท์ 0 2921 5023 # 110

แฟ็กซ์ 0 2921 5022

โครงการมูลนิธิสวนแก้ว

1. โครงการบวชเณรภาคฤดูร้อน
2. โครงการเข้าค่ายอบรมจริยธรรม
3. โครงการร่มโพธิ์แก้ว
4. โครงการเวทีบำเพ็ญประโยชน์
5. โครงการลอกคราบ
6. โครงการกระบอกสารออกกิเลส
7. โครงการช่วยน้องท้องหิว
8. โครงการณรงศ์ผู้ไม่รู้หนังสือ
ให้มีโอกาสได้เรียน
9. โครงการสละมาเฟ้นไป
10. โครงการที่พักคนชรา
11. โครงการสะพานบุญ
จากผู้เหลือใจจานผู้ขาด
12. โครงการซูปเปอร์มาร์เก็ตผู้ยากไร้
13. โครงการสวนแก้วเนอร์สเซอรี่
14. โครงการเพื่อการเกษตรและสิ่งแวดล้อม
15. โครงการบอหมักสิ่งปฏิกูล
ตามแนวโครงการพระราชดำริ
16. โครงการบ้านทักษะชีวิต
17. โครงการอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืช
18. โครงการคอนโดสุนัข

ทำบุญ
อย่าให้กระต๊อบฐานะและโกศแห่งตน

พระพยอม กฤษาโณ
ร่วมทำบุญตบัสตบัสโครงการ

วัดสวนแก้ว ม.1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

มูลนิธิสวนแก้ว นนทบุรี
ณ ประจักษ์จันเกษม/กิจนิเทศ 0 2595 1444 # 108
0 2595 1946, 0 2921 5023 # 104, 107
0 2595 1945, 0 2921 5602-3
ทอดน้ำ ยังตม่น้ำ ให้ล้นได้
การสะสมบุญ แม้ทีละน้อย ก็ผลทวีเช่นกัน

ท่านผู้มีจิตศรัทธาร่วมสะสมบุญ สามารถหาซื้อได้
ณ ถนนพหลโยธิน ๑ กระบองกม. วัดสวนแก้ว นนทบุรี

ทำบุญ กับพระพยอม กฤษาโณ...
รับหนังสือ "มหาบุรุษกองขยะ" ภาพ 4 สีทั้งเล่ม

รายได้สมทบทุน โครงการแก้วิกฤตกรรมกรตกงาน

สนใจติดต่อได้ที่...มูลนิธิสวนแก้ว
โทร. 0 2921 5023 # 104, 107

ร่วมด้วยช่วยกันเป็น...ศุระบุญ

ขอเชิญร่วมหุ้นบุญเป็นกรรมการ (กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว)
กองทุนละ 100 บ. รับแจกน้ำ 1 แพล
(แทนแจกพระสมเด็จเนื้อผง)

ผู้มีจิตศรัทธาร่วมหุ้นบุญกับกองทุนฯ ได้ที่...ธนาคารกสิกรไทย สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่
กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว เลขบัญชี 382-2-48554-4

กระซิบบูญ...
โครงการบ้านพักผู้สูงวัย ที่สาขาทบดินทร์บุรี (ปรกจันทร์)
ใครได้ดื่มน้ำร้อนโพธิ์แก้ว เท่ากับจอบมีดจำได้จริง
ที่เพ็ชรโรเวลาอายุ 60 อัพ (Up) สุขภาพไม่เสื่อม...เข้าอยู่ได้เลย
(แถมยังกวาดใบไม้ที่มีสิทธิ์อยู่แล้ว) ป้องตง

ปล. เจ้าภาพบุญจอง 50 แพล
มีจัดส่งให้ มีเทม 100 แพล
ได้ใบสนับ 1 แพล

ติดต่อร่วมหุ้นบุญกองทุนฯ โทร. 08-4463-6180, 02-921-5023 # 110
www.kanlayano.org, Email : seniorfund2557@gmail.com

รางวัล "ประชาชนดี"

แต่

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

บุคคลที่ทำคุณประโยชน์แก่ผู้อยู่ในภาวะยากลำบาก

ประจำปี ๒๕๕๗

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ

ได้ประทานรางวัลประชาชนดี และเข็มเชิดชูเกียรติ

แต่...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

ประเทพบุคคลผู้ทำคุณประโยชน์ดีเด่นแก่ผู้อยู่ในภาวะยากลำบาก

ประจำปี ๒๕๕๗

โดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

ISSN 1906-6317

9 771906 631001